

ARHIVELE  
STATULUI

*Dublet*

*III, 1818.*

BIBLIOTECA

ARHIVA ROMANA.

*D. r. f. 62.*

# DOCUMENTE ISTORICE

PUBLICATE DE

P. TEULESCU.

SERIA ANTEIU.

BUCURESCI.

Imprimeria națională, strada nemțescă No. 27.

1860





III/18182

ARHIVA ROMANA.

# DOCUMENTE ISTORICE

PUBLICATE DE

P. TEULESCU.

SERIA ANTEIU.



41.227 / 1968

BUCURESCI.

Imprimeria națională, strada nemțescă No. 27.

1860







# **DOCUMENTE ISTORICE.**



# DOCUMENTE ISTORICE

---

**Anul 1593.**

*Ierimia cu mila lui Dumnezeu Archiepiscopu Țarigradului și a totă lumé Patriarhă!*

Domnul nostru Iisus Christos dice unde sîntu doi sau trei adunați întru numele meu și eu sîntu în mijlocul lor, cu cîtă mai vîrtosă unde voru fi dece sau mai mulți a nu fi în mijlocul lor; precum s'au făgăduitu prin nemiuncinosa lui gură care vedem că se ține și să păzește în sfintele mănăstiri, unde și rînduélă pré plăcută și pravilă s'au aședat de către sfinții și Dumnezeescii părinți, și s'au întăritu prin Dumnezeiasca lege și sfinte canone ca alegerea igumenilor să fie la fieș-care mănăstire din cei ce voru fi locuitori părinți într'această mănăstire, și nici de boerii locului pentru neturburarea și candela călugărilor care voru petrece la acelă locașu pentru mai bu-

## Anul 1626.

*Kiril cu mila lui Dumnezeu Archiepiscopul al  
Constantinoplei noiei Rome și Patriarchă  
icumenică.\**

---

Toți cei cu experiență politici bărbați constată că direcțiunea legală diferă de forța tiranică: căci tirania (absoluta forță) cată propriul câștig al tiranului; dară legala direcțiune, cată folosul supușilor și celor guvernați; folosul însă acelor guvernați nu e nici odată atît de mare, cum este conservarea giustitiei unor către alții, temeiul de ori ce guvernare. Acesta și nobilissimi onorabili Boeri, în domnia pré luminatului și fôrte piosu Domnu Iónu Alecsandru Voevodu a tótei Unguro-Valahiei, acelui în santul spiritu dilectu fiu al moderatiunei

---

\* Originalul acestui documentu este scrisu în limba grécă. D. Aristias, translatorul de la Ministeriul Cultelor o bine voitû a face traducția în românește. — Amu socotitu a păstra limba cu care D. Aristias s'a servitu în lucrarea domniî sale.

noştre, toţi unanimamente cugetîndu să conserve în ale lor, şi vîdîndu pe aceşti locuind în slobozi, scutiţi de toate cele practicate tribute şi imposite, eră pe cei alţi apăsăţi cu necurmăte contribuţiuni; şi că peste puţin se ameninţă a nu mai fi nici un locuitor spre serviciu la cele regale tribute şi contribuţiuni, fiind că toţi împreună alergă la slobozii, aşa în cât puţin câte puţin se micşorează provincia lor, şi sînt în cazul de a deserta cu totul aceştia afară din slobozi, din cauza celor impuse lor grele şi inevitabile contribuţiuni, adesea strămătîndu-se la cele din pregiur colocate ginte; şi pentru acesta [Autorităţile] aflîndu-se în imposibilitate de a stavili râul şi al pune un fine, şi de multe ori unanimamente multe luîndu aminte şi solicitîndu, la justul unui interes, delibărare că se cuvine pe de o parte a se lua slobozii Boerilor, Monastirilor şi esternilor tuturilor, fiindu că sînt în paguba domniului lor; érá pe de alta, prin aforism a impune tuturilor în comună împlinirea tributelor regale, pentru că dînşi totu unul şi acel pămîntu locuim; dela strebuni lor, se află totu sub unul şi acel jug de servire; déră slobozia Segârci a sanctisimului tron ală Alecsandriei, Valde-ei a nobilului arhonte D. Iónu Postelnicu, Calineştii, Căprarii, Stănceştii şi a Putineii, numai şi singure acestea, pentru care aflară ei cause bine cuvîntate de liberare ca să rămîe

nescâzute și ne clintite până în finele totu-lui; apoi dacă și cele lalte [cele espuse] avurâ dela precedentii Domni, prin hrisobul și blasfemi tãria lor, ca unũ utile consideratã la ei acẽsta, fiind cã acumũ în anii noștrii sãu fãcutu alte contribuțiuni, și pentru legala și justa lorũ politicã orĩnduclã sãu desființatũ [acelea] cuĩnscriuri hrisobul, așa precumũ fi catoliceĩ și apostoliceĩ nũstre mare eclesie a lui Kristũ, dilecți în spiritul santũ, spre a nu se zice și a mai fi slobozie, chiar și prin alũ nostru Patriarhalũ și sinodicũ și sigilialũ ĩnscrișũ, aũ cerutũ sã se facã acẽsta.

Deci, moderațiunea nũstrã vclãndũ a lorũ raționabilã cerere, se declarã sinodicalmente în spiritulũ santũ, cu pãrerea și celui aflatũ fațã aci prc fericitũ pãrinte și patriarhũ alũ Alexandrieĩ Domnu Gerasimũ, și acelorũ alți prea sfinți Arhιεrei și onorabilisimĩ, în spiritulũ santũ dilecți al ei frați și siliturgiĩ, ca dupc folositõrea cugetare și deliberare a lorũ, sã se ardice din mijlocũ a mai fi în viitorũ slobozie fiindũ din partea boerilorũ predate aforismului celui fãcutũ în timpulũ acela hrisobulũ ale sloboziilorũ, și altremente Patriarhale și sigiliale ĩnscriuri, sã fie scutiți de veri ce respondere, disoluți, și ertați de Tatãlũ, Fiulũ și Spiritulũ santũ, de veri ce blasfemũ, legãture, afurismũ și anatema sculpte în acele de atunci hrisobul și sigiliale ĩnscriuri.

Erũ acele hrisobul și Patriarhale ĩn-

scrisurii care dela începutu întêrescũ starea slobozielorũ în ființã, afarã de cele mai susũ ñise slobozii, Segarcea, Valde-ei, Cãlinești, Cãprarii Stãncești, și Putinei, și pe care le voru sã fie nestrãmutate și neclintite; veri unde s'arũ afla [acele documente] sã fie fãrã tãrie, fãrã valóre și forțã și nule considerate, apoi dacã cine-va arũ voi sã supravie acestora, și sã strice tãria Patriarhalului Sinodicũ și sigilialũ înscrisũ, fãcutũ de noi în puterea recomandației acestei Domnie și a țerii, sã fie afurisitũ de cea de o ființã: fãcãtoare de viațã și indivisibile treime, și blasfematũ și neertatũ și nedeslegatũ dupê mórte în eternitate și timbanitũ, și merinda lui cu trãdãtorulũ Iuda, și albã blasfemiile sfințilorũ trei sute ñece și optũ teofori pãrinți ai sinódelorũ din Nichiea și ale icumenicilorũ Patriarhi; cãci pe acéstã asigurantã se aflã sculptũ presentulũ moderațiunei nóstre sigilialũ înscrisũ; și s'a datũ acestorũ menționați boeri în Annulũ 1626, la doe-ñeci din luna Apriliu.

Servulũ lui Dumneñeu.

*Traducere de D. C. Aristias*



*Anul 1641. April. Indictului IX.*

**Scrisórea Icumenicului Patriarh Parthenin.**

---

Tóte cele de pe a locurea eclesií une fiind culésie, și casă à lui Dumneđeű, recom-măndě un tipű al cerului, coprinďetor de an-gelica cďntare, a cďreia cap este Krist chiar cuvďntul lui Dumneđeű; cďci el și mai  na-  
inte prin architectul Vaseleel, avendul făcut 'la demonstrat, și a demonstrat prin nuor tipul  
estraordinariű. „Veďi đice, să facă; după ac s-  
ta, av nd urmat admirabilul Solomon, a cons-  
truit templu lucsos și f rte admirabile; drept  
aceea ale n stre eclesií predomin verce loc  
din cele mai 'nalte, și prin  re-care enig-  
m , că într'unű specul (oglinď ) ne arătă per-  
fec iunea; a   dar dacă și eclesia   tipul ce-  
rescű, și ziditorul, și edificatorul de eclesi ,  
saű și pre nnuitorul, pe drept cuv nt s'ar  
num  altű Vaseleel, ba și mai multű  nc   
pentru plinitatea ei; asemenea dar' oper nd ap-  
pare-se, și pr  piosul, și f rte glorios, ilustris-



simul Domnă Ioan Mateu Bassarab Voevodă, dilectă al moderațiunei noastre el filiă, ca un modernă Baseleel, și comandir și probelator al tectonilor, și al edificatorilor de templuri a le lui Dumneđeu, a convocat și sinod Domnescă, și adunare de cele mai demne persoane, întru cari și el însuși presidend, cu santisimă Metropolit al țerei, onorabilisim și exarh al plageilor acelui în spiritul sant dilect al nostru frate, și silelurg Domnă Theophil în prezența și altor mai mulți ieronimi și sinctetici boieri onorabili și fideli consiliatori ai principatului său, precum sunt arătați și a nume în Domnescul crisobul, și că demnă și Cristianisim, și intim principe a totă Ungrovalahiei, și aprobând, și iubind folosul și justicia, a declarat și prin crisobulă cuvânt a publicat acest ilustrisim bărbat acestea, așa precum se coprind aci fiind că este antică orânduială, și datină veche și bună în totă lumea și în țara acăsta, a se zidi case ale lui Dumneđeu, și a se reedifica sacre templuri, și a se reînălța divine încinturi în lauda și gloria lui Dumneđeu, și în santă operă de orațiune, prin care ne asociăm cu Dumneđeu intelectualmente, de la cei după timp Domni, și Metropoliți, episcopi și alți boieri cari pot face acăst'a pe la munți, și pe la vâi, și pe la târguri pentru cei ce părăsesc lumea pentru Krist; și toate cele mundane, și conesercită sanctitatea în monasteriile lor, spre

espierea păcatelor, în mare milă și mântuire, nu numai pentru sufletul lor; ci și pentru al ctitorilor, și memorațiune a tuturilor Christianilor, și spre fala și ornament al țării, având închinat diverse proprietăți, și sacre tesauri mișcătoare și nemișcătoare; și buna orânduială à tipului pe à locuirea, în pace și siguranță, și a fost în liniște, și bună guvernare pînă în orice-care timp; dară de la câți-va ani stricorăți în timp unii din streini, și emigranți al acestui pămînt adevă al Ungrovalachiei, unii di Romeni, traficatori cumpliți și neînvețați alergară aci și călcară pămîntul operând si cuvîntînd, nu după voia lui Dumnezeu, nici dupe adevărată și piósă credință; ci stăpînind aș stricat bunele stabilimente, și datinele țarei, și testamentele ctitorilor, nerespectînd de loc, și fără temere à semăna pe sub mână moravurile lor cele schîrbóse, și uratele lor fapte, nici nu simpatisau cu frații, ci erau solicitînd peste pușin à ruina țara, și à devastà locul, și din à lor răutate avînd desprețuit datinele Sacrelor monasteriuri și ale legilor vechilor ctitori acelor, și fericitilor Domni, câte aș consacrat la propriile lor monastrii, se subvîrîră, și se suiră la blasfemele lor. Deci avînd încetat de à mai fi acestia, și Santa dréptă à lui Dumnezeu avînd miluit țara, și avînd ajutat, cu bună voință și grație aceluși mare împărat Christ Iisus, prin à lui binecuvîntare, luă onórea, și domnia à

tótă Ungrovalachia cu dignitate și cu justiciă  
dșul ilustrisim Domnul Ioan Mateu Voevodă,  
ortodocsim, și christianisim, și fórté uman, și  
adunare domnăscă din tótă țara făcù precum  
dșerăm, și cu părerea, și voința à tutulor pă-  
măntenilor de aci archierei, preoți confesori, bo-  
ieri, onorabili și fórté mari bărbați, și à tutu-  
lor celor ce vin și compățimesc, pentru binele  
țarei, și s'a confirmat ca tóte Monasteriile, și  
cătuni domnesci, pe cari le au stăpănit și le  
au aservit, acei domni, și streini Metropoliți bu-  
curându-se la daruri și mite, le au supus la  
cele-l-alte monasterii, în locul celor ale Ro-  
măilor, și al Santului munte, alecârora numiri  
sunt acestea: Tismana, Argeși, Bantelul, Poto-  
ci, Ringașiovul, Menedicul, Mislea, Vallea Ți-  
ganului, Délulă, Glavașiocul, Snagovul, acestea  
tóte sunt în pace și nesupărate de streini călu-  
gări, și pentru că s'a cerut și de la noi à nóstră  
întărire, aprobarom cererea tuturor, și scrim  
sinodicamente, și în spiritul santu ne decla-  
rôm, cu părerea și à pré fericitului Patriarch  
al Ierusalimei și à celor alți Arhierei, în  
spiritul sant dilecți frați a-î nostri, și sile-  
turgi, ca dșele monasterii câte s'au vîndut o-  
dată, și câte n'au apucat să se vîndă Cozia,  
Bistrița, Cotmana, Giezerul, Gura motrului, și  
cele-l-alte, ce noi rezidirôm cu ajutorul lui  
Dumnezeu din themelie chiar, Câmpulung, Sa-  
dova, Brîncoveanu, Arnota, Caluta, Rûsca, și

monasteriul Dunlemnă, Măxineni, Drăgănesci, Brebul, Plătăresci, sunt existente libere nesupuse și nestăpânite, și se guverna numai de cele pământene după testamentul ctitorilor lor precum făcură cunoscut prin înscrisurile lor necintite în seculul seculului, și streinii călugări n'au nici un amestec, sau apropiere, în câte dăserăm pământene monastirii, nici la monastirii, nici la moșiile lor, și precum scrie hrisobulul ce vedurăm, al susdusului ilustrissim Domnă à totă Ungrovalachiei, Domnă Ioan Voevodă Matheu Bassarab, ca sigur și adevărat, așa să și rămâie neschimbat și neatinsă în tot secolul; apoi cine ar voi vre o dată înduplecându-se prin daruri să remisce acel chrisobul, sau și otărîrea patriarhică și sinodică prin al nostru chrisobul, și să scandalize pe pământeni călugări; cine va fi acela din următorii domni, sau din alți boieri sau metropoliți, sau episcopi mici, sau mari, tineri, sau bătrâni, aforisit să fie de Dumnezeu omnipotent, și blafemat, și neiertat și după mărte nedelegat, tremând, și gemând, ca Cain, să moștenescă lepăra lui Iezi, și suspendarea lui Iuda, și fie averile lui ca fumul, și numile lui vane, până la a șeptă generațiune, și în ora judecării, pré santă născătoare de Dumneseu, și santi angeli adversarii, și merinda lui în focul eternă cu diavoli, și să nu vadă fața lui Dumneseu, să aibe și maledicțiunile justilor trei sute op-spre-dece teo-

phori părinți, și pe ale noastre amîn; drept aceea s'a făcut și prezentul înscris chrisobul al patria arhalei mării și se trimite în tótă țara, și spre arătare și asigurare.

Urméază subscrierea Icumenicului Patriarh Partheniu și celor alți Archerei.

*Traducere de D. C. Aristias.*



*Anul 1641. Aprilie. Indictul IX.*

**Scrisóre a Ieumenicului Patriarh Partheniu.**

---

Fericitulú și santul profet David, patròteu, oferind lui Dumnezeu tótă a sa iubire, în mai multe ale sale virtuóse lucrări, supraduce și ȑisă „Dómne, am iubit buna cuviința locuinței tale, și locul adepostirei gloriei tale, căci dilecte și dorite într'adevăr sunt acestea, celor ce posed mintea domnului, și mai bune într'o ȑi pentru cei ce vêrmuiescú în curțile Domnului, unde este lăudat Dumnezeu mai presus de multe mi; și admirabilul Solomòn, cà un ce delicios aprobând acésta se înălță Domnului Templu închinându-lui, cu rugăciune, pentru aceasta el a făcut, ca să locuiască întrînsul Dumnezeu cel neînceput nestrămutat; în modul acesta apărù făcênd, după celle presente chrisobulii înscrisuri, și gloriosul întru pietate ilustrisimul Ioan Mateù Voivodă, între alte valoróse fapte și plăcute lui Dumnezeu, din

cele după al său obicei, p'a locurea înălțate de dânsul, și din acele templuri remase de la părinții săi, și sacre eclesii, a bine voit a le închină și a le întări acolo, unde se afla în ființă în fie-care, și a rămăneă neclintite în eternitate, ca un ce debitat dintr'o sacră datorie, de a zidi case respective. și a edifica din nou sacre monasterii, și a colocă în ele bărbați virtuosi, ilustrându-se monastica conduită, și virtute a lor, esercitând în gloria lui Dumnezeu și a lui pomenire, și a părinților și a strebunilor lui, îngrijind de dânsii, că unul ce le au făcut din temelii, și ctitor numit; iar numirea sacrelor și respectabilelor monasterii, acelor ce dânsul a rezidit și acelor ce de la moșii, și de la strebunii săi a aflat, è acesta: monasteriul de la Câmpulung, pomenirei adormirei pré Sf. născătoarei de Dumnezeu, alt monasteriu Bistrița, unde se ține serbarea iar a mamei Domnului, și monasteriul Sadova, pomenirea Sf. Nicolae, și alt monasteriu de la Brâncoveanu, unde se celebră iar adormirea prea Sf. născătoarei de Dumnezeu, și iar monasteriul Arnota pomenirea Sf. Archangel Michael, și monasteriul de la Gura motrului, închinat Sf. cuviosei Paraschive, și monasteriul Dintr'un lemn al călugărițelor, pomenirea căruia è nascerea prea Sf. născătoarei de Dumnezeu, monasteriul iar de la Caluta Vusca, unde se ține serbarea Sf. marele Martyr Demetriu, și alt monasteriu

de la Maximian, unde se ține glorioasă pomenire a Sf. Ioan Theologu, și acum toate acestea câte diserăm înainte, cel foarte pios, și foarte glorios, și ilustrissim Domnă Ioan Matheu Voivodă, christianisimul Prîncipe a totă Ungrovalachiei, dilectul spirițial, fiu al moderațiunei noastre, volesce să remăie nedespărțite, și neclintite, și nedeslipite de toți, și să nu aibă nici de cum voia cei după urmă sa ilustrissim Domnă, nici cei ce vor fi pe urmă Metropoliți dintre archierei, sau episcopi, nici măcar alt cine va din cei după timp domnitor, arhonte, și judece de popor, să desbina totalulă, nici secuteze să înstreineze acestea, și să le dea ca metohuri în mâini de ómeni streini, sau greci, sau altor streini afară diu țară, ci după guvernarea lui și îndreptarea, cum s'au zidit de dînsul, așa să remăie neclintite toate în secul. Apoi și cei după timp ecumeni în cele dîse monasterii, să fie pacibili, și nescandalisați, și așede-se egumen, cel ce va fi propus cu aprobarea părinților monasteriului, prin alegerea și voința părinților frăției, adecă cu votul adunării călugărilor, și să nu aibă voia sau autoritatea a scandalisa monasteriul, și a introduce sau a scóte egumen, fără comuna voință a părinților al acestui monasteriu, nici celă din acei timp Domni nici metropolitul, nici alt episcop, sau alt arhonte, sau supus arhonților; ci de acum înainte, în tot secul, pînă când Sórele supralumină toate, orînduirea, și guveruarea, și



cuvântul, și voința numitului ilustrisim Domnă Ión Matheiū Voivodă, acelui foarte pios, și christianisim principe a totă Ungro-valachie, ca a unui intim, și adevărat ctitor să rămâie neclintită și nestrămutată, și spre adevărire și asigurarea acestui înscris, prin carte de blasfemie eclisiastică, scriu noi sinodicamente, și ne declarăm, cu părerea și a pré fericitului, și a pré Sf. Patriarch al Ierusalimei, și celor asistenti archerei, și onorabilisimi, în sântul spirit dilecți ai noștri frați, și sileturghi, că vercine va cugeta să calce, și să remisce, și să stremute prezentul înscris, disprețuind conprinderea lui, să fie aforisit de Dumneșeu, și blasfemat, și neertat, și nedeslegat după mörte, și să aibă asupra sa blasfemurile celor trei sute și opt spre dece teofori Părinți, și să nu vadă aspectul lui Dumneșeu, și să afle adversariū în contra sa pe pré Sf. Născătoare de Dumneșeu, și pe Sf. Angeli în ora judecări, și cu anatema de suflet condamnat să fie.

Drept aceea s'a scris acest sigiliat act al chrisovului nostru cuvânt, și se trimite în binecuvântata țără, la onorabilele mâini sus menționatului ilustrisim principe Domnă Ioan Matheiū Voivodă spre demonstrațiune și asigurare.

Urméză subscrierea pré santisimului Patriarch Partheniū, și acelor alți archierei.

*Traducere de D. C. Aristias.*

## **Anul 1640, hrisovul lui Matei Basarabă.**

*În numele Domnului amin.*

Noi, Io Matei Basarab, cu darul lui Dumnezeu, căpeteniă și Voevod al Țării Munteno-Românești, și părților de peste munți Amlașului și Făgărașului, Ducă fiind, și celelalte.

Facem cunoscut cu cea de față scriere a noastră, tuturilor în de obște, Țării noastre, de ori ce stare, rang, dregătorie, vrednicie, și întreprindere, așa, celor cu duhovnicescă, pre cum și cu cea mirenescă viețuire, căroră li se cuvine și să cade a ști acestea: cum, că noi povățuiți de cea mai căldurosă râvnă spre bună cinstire, voim și dorim dară, cu cinstirea Dumnezeuști mări, și a credinței noastre învățetură și păstrare, în acest pământ al nostru, cu cât mai mult cu cea mai mare căldură și cu cea mai mare sporire, să crească, să se adaoge, să se lătească și să se înmulțască în Monastirile sale înălțate, părinții legii ce trăesc acum în acestea, și după aceea cei ce vor viețui, care după cum am găsit cu cale vor fi îngrijitori.

Pentru că cu însuși lucru din temelie, le am rădicat și îngrijire despre dênsele am avut, căroră dară monastirilor ce sunt zidite precum de noi înșine, asemenea și de stre-părințit, moșii și strămoșii noștri, numele sunt acestia. — Monastirea Câmpul-lungă, hramul căriea este cinstita Adormire a pré sfintei stăpâniî nóstre Născătorei de Dumneđeű și pururea feciórei Maria; Monastirea Bistrița, căria hram este asemenea cinstita sărbare; Monastirea Sădova fiindu'i hramul Sfântul Archiereű și făcătorul de minuni Nicolae de la Miralichiea; Monastirea Brîncoveni, căriea hramul este asemenea, pré cinstita Adormire a Născătorei de Dumneđeű; Monastirea Arnota, fiindu'i hramul Sfântul Arhistratig Mixail; Monastirea Gura Motrului, căriea hram este pré Cuvioasa maica nóstră Parascheva; Monastirea numită: Dintr'un lemn locașul monașilor, hramul căriea este: Nascerea a pré Sfântei Născătorei de Dumneđeű; Monastirea Căldărușani, căriea hram este Sfântul marele mucenic Dimitrie; Monastirea Măcisneni, căriea hram este: Sfântul și slăvitul prooroc înainte Mergătorul și Botesătorul Ión. — Tóte aceste monastiri voim ca, de către nimeni, precum de către pré luminatele căpeteniî moștenitoriî noștri, asemenea și de către Mitropolițiî și Episcopiî, și de alți dregători de amêndouă cinurile, să nu se dea, adică în mâinile Grecilor s'aű a altor străini, ci precum s'aű întocmit de către noi ziditoriî lor, în

\*

acéstă stare întru tóte, fără orî ce preschimbare și prefacere, pentru tot d'auna neschimbat să se păstreze și să fie. Voim éráși ca egumenii preziselor Monastirilor nóstre, să se alégă numai din mijlocul monașilor a fie-cărei Monastiri de către dênșii; și nimenea dintre pré lunatele căpetenii, sau Mitropoliți, episcopi și alți de orî ce cin om, să nu calce acéstă a nóstră voință, și egumeni să așeze, putere să nu pótă avea, ci numai acésta cu cea mai mare tărie să se îndeplinéscă în vecl. — Daca însă cine-vași va îndrăzni a se înprotivi aceștii voinți a nóstré, pe acela însăși mîna Dumneđeștii mării cu nerăbdătórea mînie să'l atingă, și acel blestem așezat de 318 părinți ai întéiului sobor de la Nichea, să cadă pe capul lui; și ocrotitorii (patronii), acestor sfinte monastiri, să'i fie lui în dîioa înfricoșatei judecări cu glas mare părători și protivnici fără cruțare: ce înaintea Dumneđeștii mării după credința nóstră mărturisim, în care Noi, cugetul nosttu legăm, și cugetul a pré luminatele căpetenii tutulor moștenitorilor noștri, și altora așa de cea duhovnicéscă, precum și de cea mirinéscă viețuire ce vor fi, dorim să fie legat și însărcinat. — Despre al căruea lucru încredințare, am poruncit a se atărna la acest Hrisov al nostru pecetea nóstră cea mare, și cu mîna nóstră am sub-scriș. Dat în cetatea șederei nóstre în Târgoviște, în luna Decembrie a opta zi, anii de la zidirea lumii

(7,149) ear de la mântuirea lumii, (1640) și al Domnirei Nôstre al optulea an, — Cu cei de față credincioșii noștri sfetnici (consilierii:) Pré Sfințitul Domnul Teofil Mitropolitul Tîrgoviștei, și a tótă Țéra acesta Archiepiscop și iubitorii de Dumneđeu episcop Domnul Ignatie al Râmnicului, înalt străluciții Domni: Teodosie, marele Ban al Craiovei, Hrizea, întéiul Dvornic, Radul întéiul Vistier, Preda, marele spătar și al poporului căpatenie ostășéscă; și Socol, întéiul stolnic și Radul al lui Mihalcea, marele comis și Vucina, întéiul Paharnic și Constantin Cantacosino, întéiul iconom.

(Cu mîna sa iscălit) *Io Mateiū Voevod.*

Orest Năsturel al  
douilea logofăt, cel ce a  
scris acest hrisov.

Pecetea  
Domnóscă  
ceastă în o-  
riginal sînd  
din cele atir-  
nate.

Tradus din slavonește de D. D. S. Pișacov.



1647. *Krisovulă lui Matei Basarab, prin  
care întocmește regulile Monastirilor.*

---

Milostivă Bojiu Io Matei Basarab V V.  
i gospodară zemli Ungrovalascoe davadă gvmidă  
tutororă sfinteloră și Dumneșeeștiloră monas-  
tiră dintr'acastă țeră a Domniă mele, așijderé și  
Dumneșeeștiă monastiră ce se chiamă Cozia hra-  
mulu sfintei Troițe; pentru că vădândă Domnia  
lui răposatulă Mihailă V V. și înțelegendă că  
aă încăpută în sfintele monastiră nisce obiceiuri  
carele nu suntă din porunca sfintei pravile, pen-  
tru egumeniă ce încapă la egumeniă *cu mită* fă-  
ră voia soborulu, cumă amă dăce *streiniă*, fără  
nici o milă și fără nici o cruțare la sfintele case,  
pentru aceia la multă risipă și sērăcie și slă-  
biciune aă ajunsă sfintele monastiră, alta și de  
cătredomniă, pentru dăjdiile ce aă adaosă Dom-  
niă să plătescă, care n'aă fostu obiceiă monas-  
tiriloră, de care lucru vădândă răposatulă Mi-  
haiă V V. sfintele și Dumneșeeștile monastiră  
cădendă în multă slăbiciune, strâns'aă soboră și

aũ socotitũ împreunã cu cinstitulũ pãrintele Arhie Mitropolitũ Chirũ Eftimie, și cu amândoi Episcopii, Chirũ Teofilũ Rîmnicénulũ și Chirũ Luca de la Buseũ, și cu toți sfinții pãrinți egumeni, și preoți și cãlugãri, și cu toți dregãtori și cu totũ sfatulũ Domniei lui cu acesté aũ socotit și aũ datũ tuturorũ sfintelorũ monastiri ca sã aibã buna pace și rãpaosũ, și aũ ertatũ Domnia lui, și aũ lãsatũ tóte greutãțile și dãjdiile d'asupra sfintelorũ monastiri, iar la vre-o vreme de va cãdé și se va întẽmpla Domniei și țerii vre-o greutate de grabũ fãr-de veste și nu va puté Domnia sã ridice acea nevoie dintr'altã parte și va pofti a se împrumuta ori de la ce monastire dupé puterea ei, atuncé fórté de grabũ și fãrã nimicũ zãbayã, cu mare grijã și cu frica lui Dumne-deũ sã întórcã și sã plãtéscã împrumutarea și datoria ce va fi luatũ de la fieș-ce monastire. Așijderé de va merge Domnul la sfãnta monastire saũ boeri pentru blagoslovenie, sã aibã a milui și a întãri, sã nu caute sã ia de la monastiri saũ sã le îngreueze monastirea cu ceva nici darũ sã nu ia fãrã știrea soborului și fãr-de blagoslovenia tuturilor. Așijderé pentru egumeni de va trebui schimbare de egumenũ, atuncé sã aibã voe soborulũ monastirii sã alégã, sã pue ei pre cine vorũ pofti, altũ nimené, nici Domnũ, nici vlãdicã, nici Episcop, nici Dregãtori, nici altũ boierũ într'acéstã sã nu se amestece, nici sã pue nici sã scóțã egumeni din monastire, fãrã de însuși soborulũ monastirii, cum se scrie și mai

susū ânsă; să alégă preotū, carele va fi destoinicū să pótă sluji sfânta liturgie și să pótă a ridica și a purta trebile monastirii, și soborulū să aibă al lua séma egumenulū și de venitū și de chieltuială, iar altū nimené să nu ia séma, ar de nu se va afla în monastire preotū al fi egumenū, atunci iarăși cu voia și cu sfântulū soborū să aducă dintr'altă monastire pre cine vorū alege. Acesté leău făcutū, și leău tocmitū răposatulū Mihailū V V. împreună cu cinstitulū și cu pré luminatulū răposatulū vlădică Eftimie Mitropolitulū și cu cinstițiil Episcopi care scriū mai susū, pentru că eră relé obiceiuri în sfintele monastiri pentru veneticiil dintr'altă parte, cariil încăpé în monastiri cu *mite* și cu fățarie și nu era vrednici de preoție să slujescă liturgie, nici cruța monastirea s'o întărăscă, ci numai ce strîngea totū venitulū monastirii, și după aceea fugea din monastire, și lăsa monastirea în sērăcie, și iar de se va întîmpla a veni dintr'altă parte, de va fi și vre unū preotū destoinicū și cinstitū, același cumū va veni să nu încapă în egumenie, ci să i se dé locū de locuitū bunū, și să aibă socotință până în vremé ce se va deprinde și se va făgădui cu jurămîntulū sfintei monastirii a locui, până la mórtea lui, atunci de'lū va pofti soborulū să'lū pue egumenū; și iar pentru fieș-ce călugărū ce va cădé în vre-o greșelă să nu fie volnicū a fugi din monastire, nici egumenulū alū goni, nici alți călugări, ci să'lū judece cu soborulū du-



pă greșéla lui, iar de'î va părea cu strîmbulŭ și asupritŭ, atuncé să aibă a mergé la archereulŭ carele va fi în eparchia aceluî locŭ, și după cum îî va afla judecata, elŭ iar la postrigulŭ lui să se întórcă, iar de va fi cădŭtŭ în greșală mare, care greșală nu încape a o judeca pravila bisericéscă, atuncé să fie dusŭ la Domnie, să se judece cu pravila împărătéscă; și iar nici unŭ călugărŭ să nu fi volnicŭ a eși dela postrigulŭ lui în vre o parte să'și facă chiliă deosebi, fără numai acela ce ya lăsa soborulŭ cu blagoslovenie și va pofti a se singura, saŭ către altŭ călugărŭ, saŭ a locui în pustie la vre unŭ schitŭ pentru folosulŭ seŭ, saŭ la Sf. Agora, să nu fie opritŭ, iar călugărulŭ carele va eși de la postrigulŭ lui fără voia egumenului și a soborului și va vré să se mute într'altă monastire, să fie afară din biserică, și aceia celŭ vorŭ priimi pre d'ansulŭ, ca să n'aibă nimené al da loc de locuitŭ, pentru ca să se întórcă iar la postrigulŭ lui, iar care călugărŭ va fi trimisŭ în poslușania monastirii pentru căștigŭ, nimicŭ deosebi să nu strângă, nici să fure, nici să ascundă, de va fi și mirénŭ trimisŭ în slujbă întru dreptate să slujéscă fără de nici unŭ furtișégŭ, să aducă la monastire, iar soborulŭ încă să aibă alŭ milui și alŭ socoti. Așijderé și egumenul cine va fi să nu ascundă din venitulŭ monastirii, nici să cheltuéscă fără voia și fără știresoborului, ci numai ce va fi pre tréba monastirii să cheltuéscă cu vréré tuturorŭ. De care toc-

mele, și obicei bune, Domnia mé încă amă cătată și amă socotită împreună cu cinstitulă și pré luminatulă părintele nostru Arxie. Mitropolită Chiră Vlădica Teofilă și cu amândoi cinstiții Archiepiscopi Chiră Ignatie Rîmnicenu, i Chiră Stefană de la Buseă, și cu toți sfinții egumeni și preoți, și călugări, și cu toți Dregătorii și cu totă sfatulă Domniă mele, si amă întărită și Domnia mé tocmelă și obiceiulă acestiă sfinte monastiri Cozia, cumă amă vedută Domnia mé cartea răposatului bătrînelui Mircea V V. chititorulă monastirii, și cartea răposatului Ieremia Patriarchulă și altoră Patriarși, și cartea răposatului Mihailă V V. și cartea răposatului părintelui vlădica Luca cu amândoi Episcopi și cu totă soborulă, și cartea lui Leonă V V. totă întărite unele pre altele cu mare legătură și cu înfricoșată îngrosire. Pentru acea și Domnia mé încă amă întărită tôte tocmelile cele bune ce scriă mai susă cu acastă carte a Domniă mele și amă și pecetluit cu mare blestemă, iar cine ară îndrăsni a călca și ară sparge acastă tocmelă a sfîntului soboră, Domni să archereă, să vlădică, să episcopă, să boeră, uni ca aceia să fie blestemați de Domnulă Dumneșă și de 318. părinți ce aă fostă în Nicheia, și de părintele Teofilă Mitropolitulă, și de cinstiții Episcopi, și de toți egumeni, și de toți călugări, și de totă soborulă, și să'i spargă Dumneșă într'acastă lume trupulă, iar în véculă ce va să fie sufletulă, amină. Sejă isvedtelă postavilomă

gvmidū: Jupanū George Velū Banū cralevscago, jupanū Dragomirū Velū Vornicū, jupanū Radulū Velū logofătū, jupanū Stroe Velū Vistierū, jupan Diculū velū Spătarū, jupanū Preda Brîncovénu velū Clucerū, Barbulū Brădescu velū Stolnicū, jupanū Drăguşitū velū Paharnicū, jupanū Surdu velū Comisū, jupanū Constantinū velū Postelnicū şi Ispramnicu Udrişte Năsturelū, Ontorie logofătu pis azū Dumitru Moldinū vānastorū gradū Tîrgovişte, luna lui Decembre v. zile la anil de la Adamū: 7155.

*Anul 7163 luna Maii 14, saũ 1657.*

**Krisobul lui Constandin V V.**

---

Noi, Io Constantin VV. feciorulũ marelui  
și pré bunului, i răposatului io Șerbanũ V V.  
cu mila lui Dumneđeũ și cu darulũ lui Dum-  
neđeũ, Domnitorũ și biruitorũ a tótã Țera Ro-  
mânească, iprocĩ. Cãtre acestũ lucru facemũ în  
știre tuturorũ dinpreună, așijderea și fie'și că-  
ruia câte unulũ deosebi, cărora se cade a ști și  
a înțelege de acestũ lucru, locuitorilorũ Țerii  
Nóstre Românești *dintr'amãndouã rândurile*, așa  
duhovnicilorũ ca și mirenilorũ, pré luminați-  
lorũ Domni, pré sfinților Mitropoliți, de Dum-  
neđeũ iubiților Episcopi, pré cinstiților Ar-  
chimandriți, cinstiților Egumeni, cu bună mân-  
drie protropopi, și preoți, și diaconi și a totũ cinulũ  
bisericescũ. Așijderea celorũ de bună rudã boeri  
mari, cinstiți și socotiți, sfetnici dregători, jude-  
cători și a tótã meseria tocmitori țerii, și tu-  
tutorũ bocrilorũ mari și mici ai țerii nóstre, iu-

biților credincioșilor noștri cei de acum care sunteți de față, și care vor fi după aceea în anii de vécú, știre facem cu acest hrisov al nostru pre tocmelă și pre legătură, ce au tocmi-o-ânteiú pré cinstitul și pré luminatul Domn réposatul Mateiú VV. împreună cu tot soborul și cu toți boerii mari și mici, și cu totă țera cu hrisovul Dumnélui, pentru că, după obiceiul ce saú rădăcinatú în totă lumea, cu voia și cu învățetura Domnului nostru Isus Christosú, de rândul sfintelor Monastiri fostu-saú întăritú și aici în țera nóstră din ȕilele vechi și din descălicatul țerii, obiceiú ca acela. A zidi buni și de Dumneȕeu iubitori creștini, Domni și Mitropoliți, Episcopi, boeri și fie cine din puternici locuitori țerii, case Dumneȕești, sfinte Monastiri, așa pre munți, pre în păduri, ca și pre orașe, întru mulțimea slavei a numelui lui Dumneȕeu, și întru lauda pré curatei maicii lui Dumneȕeu, și a tuturilor sfinților lui Dumneȕeu, și întru locuința și hrana acelora care după cuvêntul sfintei Evangelii, au urmatú lumea, și ale lumii tóte le au lăsatú și au mersú după Dumneȕeu și întru vecinica pomană a lorú, și întru ertăciunea păcatelorú, și întru cinstea țerii și ale întări cu moșii și cu averi clătitoare și neclătitoare, care obiceiú ținutu-s'au, și saú păzitu până în vremile și ani de acum mai de pre urmă, „cândú se întâmplă „de stătură a fi Mitropoliți și Domnitori țerii „ómeni streini, nu cu lege sfântă, ci cu né-

„mulu, cu limba și cu năravurile cele rele, a-  
 „dică **Greci**, care după ce nu se îndurară nici  
 „să leneviră în viața biruinței lor, a ismeni și  
 „a pune jos obiceiurile cele bătrâne bune ale  
 „țerii, pentru care stricăciune a obiceiurilor  
 „curându le fu a aduce și țera la risipire de-  
 „săvârșită și la pustiire, și pre dînsa pustiind'o  
 „nu se rușinară, nici se temură a atinge nă-  
 „ravulu loru celu reu, și de sfintele monastiri  
 „ale țerii, ci îndrăsniră a călca obiceiurile mo-  
 „nastirilor și pravilile ctitorilor Domnilor  
 „celor bătrîni, ce au fostu legiuitu ei de sfîn-  
 „tele monastirile lor, ale pune jos și a intra  
 „în blestemele lor, și spurcându'si mîinile lor  
 „cu orbitorea mită, subt vicleana taină, înce-  
 „pură a crăciumări și a vinde sfintele monastiri  
 „ale țerii, și lavrele Domnești ale supune  
 „metoșe dajnice altor monastiri de prin țera  
 „grecască, și de la Sf. Agora, făcendu-le hrisó-  
 „ve de închinăciune fără de știrea sfatului, și  
 „fără de voia soborului, și a nimăru din locui-  
 „torii țerii,“ ca să le biruască și să le moș-  
 „tenască în veci, ce milostivulu Dumneđeū, nu  
 „de totu și până însfârșitu ne predidi streini ca  
 „acea, nici au trecut rugăciunile, lacrămile, sus-  
 „pinile acelor părinți duhovnici, goniți de stre-  
 „ini, de prin locuințele lor însile și fără drep-  
 „tate, ci iarăși intorcându'si mila cea mare Dum-  
 „neđească spre acéstă săracă de țeră, și po-  
 „menindū milele lui cele de demultu, ce au fostu  
 „cu nêmulu nostru Basarabescu, cu cei Domni

moşneni ai ȣerii, care au multe 'sfu'te monastiri şi biserici fără ziditori şi miluitori, şi acele mile de demult, vrëndu ale înnoi iarăşi ace-lnia'şi neamă Basarabescă, spre gonire a streinilor şi spre adunarea moşnenilor ȣerii, adu-suşeaă aminte, şi bun credinciosul Domnă răposatulă Mateiă Basarabă V V. şi l'au adusă Dumnedeşă din ȣeri streine de unde era gonită de streini şi pribégă, împreună cu alţi boeri ai ȣerii de răulă loră, şi l'au alesă la Domnia ȣerii, şi l'au ridicată în scaunulă moşiloră şi stră-moşiloră noştri. Decă cândă saă aşezată la sca-ună cu mila sfinţiei sale a fi biruitoră ȣerii şi ȣiitoră de stégulă împărătescă, atunci aduna-tus'au totă soborulă ȣerii înaintea răposatului Mateiă Vodă şi duhovnicescă şi mirenescă, care plecândă genunchele loră toţi înaintea răpo-satului Mateiă Vodă, cu lăcrămoasă strigare au jeluită şi s'au plînsă de strînbătatea ce au răb-dată de la streini, nu numai la altă ȣeră, ci şi sfintele monastiri cum scrie mai susă.

Dreptă aceia răposatulă „Mateiă Vodă „din naintea adunării a totă ȣera, cu statulă „şi cu voia a totă soborulă, aşă au tocmită „cumă acele lavre Domneşti care le au închinată „acei Domni şi Vlădici streini pentru mită fă-ră de voia şi fără de ştirea a nimeni de le au „supusă metăşe şi dajnice altoră monastiri din „ȣera grecăscă, la Sf. Agora şi de pre aiurea, „ânsă monastirile anume: Tismana, Argeşulă, „Brădetulă, Dealul, Glavaceogu, Şnagovulă,

„Mislea, Valea, Ținganul, Potolul, Rîncă-  
 „ciovul, Menedicul.“ Acestea toate să fie în  
 pace de călugării streini, cărora li saū fostu datu  
 pentru mitele lor, și să aibă a trăi monastirile  
 într'acea slobozenie avută de mai nainte, pre a-  
 cea pravilă și tocmelă, cum aū legiuitu zi-  
 ditorii și chititorii lor, și să aibă a fi pre sea-  
 ma țerii cum aū fostu de vécū, ânsă alegendū  
 atară acele monastiri măcarū Domnești, măcarū  
 boerești, care singuri ctitori le aū închinatū și  
 le aū supusū metoșe, cine unde aū vrutū, acelea  
 să fie supuse și stătătoare călugărilor streini,  
 ânsă „după cumū vorū fi serisū și legiuitu cti-  
 „torii în cărțile lor de închinăciune, pre acea  
 „tocmeală neschimbată să trăiască. Iar monas-  
 „tirile ce le aū coprinsū călugări străini, prin mi-  
 „tă, să fie lipsiți de d'ânsele; și să aibă a locui  
 „într'ânsele călugării țerii, și să aibă a li se lua  
 „și cărți, hrisóve și ori ce dirésă vorū avea  
 „pre dînsile de la acei Domni și Vlădici stră-  
 „ini, iar voindū ale ascunde și le arū scóte  
 „înainte, ori în ce vreme, nici odinióră cređute,  
 „primite, nici în seamă băgate de nimeni se nu  
 „fie, ci âncă luate dela mîinile lor să fie și să  
 „se spargă, ca niște lucruri fără dreptate, și cu  
 „strămbătatea mitei făcute în silă, și fără voia  
 „soborului țerii,“ iar cine din Domni care-î va  
 alege Dumneđeū, după petrecerea nóstră, saū  
 din Vlădici saū din Episcopi, saū din boeri  
 mari puternici se va ispitii vre odinióră, pen-  
 tru mită saū pentru rugăciunile și halniciile că-



Iugărilorū streinī, saū cu îndemnarea a cui-va din streinī, aū din țeră a priimi acele cărți, saū hrisóve ascunse de d'înșii, ce s'arū arăta vre odată și acestū hrisovū alū nostru, și hrisovulū răposatului Mateiū Vodă, care este cu voia a totū sfatulū țerii făcutū, va călca și în sémă nu le va băga, și va închina și va supune vre una din monastirile țerii, verī din cele ce aū fostū vîndute și crăciumărite de a-cel streinī, care Monastiri lăsându numele acestea, Cozia, Bistrița, Govora, Cotména, Iazerulū, Gura Motrului și la alte monastiri verī din care n'aū fostū închinatē, care cu ajutorulū și îndemnarea lui Dumneđeū, ziditule-aū răposatulū Mateiū Vodă de isnovă din temelie, cărorā li se chēmă numele acestea: Câmpu-lungū, Sadova, Brîncoveniī, Arnota, Caldăroșeniī, Monastirea de un lemnū, Măxineni, Drăgănesciī de la ruși, Brebulū, Plătăresciī. Acelū omū, Domnū fie, Mitropolitū fie, Episcopū saū orī ce boerū mare va fi, orī streinī, orī de țeră, acelū omū d'înpreună cu îndeinnētorii lui, să aibă a moșteni blestemulū soborului Arhereilorū, Egumenilorū și a toți preoții țerii, care blestemū înaintea răposatului Mateiū Vodă, și înaintea adunării a tótă țera în sfintele odăjdiī înbrăcați și cu făclii aprinse în mână, înfricoșiatū și grósnicū făcutul-aū, și blestemându stinsușiaū făcliile, cum este legea blestemului, cum amū vedutū Dom-

nia mea și hrisovul răposatului Matei Vodă,<sup>1)</sup> făcut împreună cu tot soborul țerii, cu mare blestem și afurisanie, și cu mare legătură, și cartea pre sfințitul părintelui Partenie Patriarhul, făcută iar cu mare blestem și cu afurisanie, pre tocmelă și întru așezare a lucrurilor cum scrie mai sus.

Dreptă aceia și noi încă am înnoit și am întărit cu acest hrisov al nostru de întărire cu mare blestem, care blestem într-acest hrisov al nostru arătăm mult și noi, și punem înaintea, cum pre om ca acela carele va îndrăzni a sparge această sobornicească legătură, dinpreună cu îndemnătorii lui să-l spargă Domnul Dumnezeu, să-l vie cursa care n'o scie și vînătorea ce ia ascunsă să-l coprinde și într'acea cursă să cadă; să-l fie curtea lui pustie, și întru locașul lui să n'aibă cine a locui, să se ștergă numele lui din cartea vieții; și cu dreptul să nu se scrie, să pue Dumnezeu pre păcătosul asupra lui, și diavolul să stea d'adrăpta lui, când se va judeca, să iasă osîndit, și rugăciunea lui să fie întru păcat, și să fie dîilele lui puține, și dregătoria lui s'o ia altul, să fie feciorii rămași săraci, și muerea lui văduvă, și să fie goniți din casa lor, datornicii să caute toate câte sunt ale lor; să jefuască streinii ostenela lor, osfintitorul să n'aibă, nici

<sup>1)</sup> Originalul hrisovului lui Matei Basarab, s'a trimis acum la Arhivă de către D. Ministru cultelor. Elu are totu acciași coprindere de accia nu l'am publicat.

să fie cine-va alu milui, să fie feciorii lui de peire, întru némă să se măture pomana lui, să se pomenescă cu strămbătatea părinților înaintea lui Dumnezeu, și păcatul, mânia să nu se cruțescă ci să fie înaintea lui Dumnezeu pururea, să cadă de vrăjmașii lui îndeșertu, să 'lă gonescă vrăjmașul, v: pre sufletul lui și să 'lă ajungă, și să calce în pământ viața lui, și vestea lui în țărână s'o pue și să se măture de pre pământ pomana lui, și la sfârșenie să se ia cu păgăni, și în dioa de înfricoșiată judecată să nu vadă slava lui Dumnezeu, și focu și spusă să fie partea paharului lui, împreună cu Iuda și cu Arie, și acesta să se întempleze lui, ale nemeri în valea mătcii focului, cu trei ori anatema a 318 Sfinți Părinți de la soborulă Nichei. Așijderea iarăși împotriva, cine va cinsti și va păzi neclintită această sobornicescă tocinelă dintr'acestă hrisovă alu nostru și va sili a întări, și cu hrisovul lui, pre acela să 'lă audă Dumnezeu, în di de grija lui, să 'lă sprijinescă numele lui Dumnezeu lui Iacov, să 'l trimită ajutorul de la sfântul, și de optu ori să 'l folosescă, să 'lă blagoslovescă Domnul, și să vadă totu binile în toate dăilele vieții lui, să 'l dea Dumnezeu dăile lungi și blagoslovenie în véculă vécului, să se lumineze timpuriu cu mila lui, să mérgă înainte dreptatea lui, și slava lui Dumnezeu să 'lă coprindă, să résare lumina lui la întunericu, și întunericul lui să 'l fie Dumnezeu la amiață-di și să 'l fie lui cu dînsul pururea, și să se sature

\*

cu cugetulū sufletulū lui, acela la sfârșenie după mórte, să intre în bucuria Domnului Dumneđeului seū, și în vécū să'1 fie părtașū, a bunățății cu acele, care ochin'aū văđut-o, urechea lui n'audit-o și la inima omului n'aū venitū, care aū gătitū Dumneđeū, celorū ce iubescū pre dînsulū care Dumneđeū locuesce în lumina cé neapropiată, cea ce este blagloslovitū în veci. Și către mai mare credință acestū lucru sobornicescū, mărturiil aducemū într'acestū hrisovū alū nostru, cinstiți și credincioși svetnicii Domniei nóstre, și dregătoriil țerii Duhovnicii și Mireni, Chirū Uțu Nașmu Arximietropolitū, Vlădica Ștefan Văsaim sin Vlascoe, Chirū Ignatie Episcopulū Rîmnicului, Chirū Ștefan Episcopulū sfînteii Episcopii Busevschi, Panū George Velica go Vornicū, Panū Stroe Velū Logofătū, Panū Pârvu Velū Vistierū, Panū Pană Velū Spătarū, Panū Diculū Velū Clucerū, Panū Radu Velū Stolnicū, Panū Neagoe Velū Postelnicū, Panū Radu Velū Comisū, Panū Radu Velū Paharnicū, Panū Tănase Velū Slugerū, Panū Nicolae Velū Pitarū, ina pisazaz Mihalcea Logofātu sin Parascheva Bivū Velū logofătū, vānastolū Graiudū Tîrgoviști, 1743 Maiū 22 din Veletulū 7165.

Urmésă Domnésca iscălitură.



*Anul 7176-1668, Fevruarie 21.*

### **Hatişerifü.**

De la înălţat pragul Împărăţiei mele, că eşti orânduită capigi-başă Mehemet (prisoséscă mărimé ta) şi tu Naipule ot Gurgov (prisoséscă învăţătura ta) înştiinţaţi să fiţi că Domnul Țării Româneşti Constantin Voievod, de când aţi venit cu Domnia până acum, de la locuitorii Țării viind la auzul urechilor Împărăţiei mele că s'ar fi pornit spre pradă şi jafe de 3000 pungi de bant, pentru care jaf ce aţi făcut cădânduise pedepsă, éttă că l'am mazilit, şi la ostrovul Miti-liului surgion saü făcut, dar banii ce s'aü luat şi unde saü cheltuit descoperindu-se, şi ceia ce aü mai rămas după cum mai jos se coprinde, tu numitul capugi-başă ce eşti orânduit Bum-başir, după ce vei ajunge la locul de stăpînire, pré slăvita şi luminata mé poruncă în vedere scoţînd-o, şi din scaunul ce este şedătorü scoţîndul şi la opréla puindul, din cei lăudaţi boeri, Başi-boeri care va fi Caîmacam să orîndueşti pînă Domnul cel nouă va veni, iar acum cât mai de

grabă și vistieria i hasnaoa mazîlitului Domn, orî catașișele, orî bani gata, orî argint, orî aur, orî giuvaeruri, orî scumpeturi ce aũ în hasna saũ într'altă parte de vor fi, cu marafetul judecații să se facă zaptũ, și dela venire lui pînă acum tot venitul socotindu-se să se facă catastih încă priroforisindu-te într'adevăr și de la boeri ce sumă saũ cheltuit să se ia socotela și scădend cheltuela, asupra numitului Domn, ce sumă va prisosi mai mult să'l întrebî pe dânsul să de séma să'i a devenire cum că va să se primejduescă, și tóte ale lui cele pecetluite în tot chipul în vedere scotțendui-le, orî bani, orî lucrurile cele scumpe, orî ~~catașișele~~ catașișele cum și omul cel sfetnic de taină ce este arătat în hatișerif, cu marafetul Xazîrului ot Brăilă tótă pricina dandũ în scris să-l trimiță la pré Înălțat pragul Împărăției mele, iar tu numitule Bumbașir, luand pe numitul Domn să'l trimiți la ostrovul Mitilinului, și tu Naipule pentru numita pricină să te silești, puind silință ca să se sêvêrșescă porînca Împărăției mele.



## CORESPUNDINȚĂ POLITICĂ.

---

**Scrisorile lui Gavriil Golovchin către  
Mihail Kantacusin.**

*Ilustrulă și nobilulă mieă Domnă și amică.*

Fiind că Maestatea Sa Imperială pră  
grațiosulă meă Suverană, prin cele raportate  
de alții și de nepotul D-văstră Domnulă Conte  
Fomé Cantacosino, în destulă s'a încredințat  
despre zelulă Vostru creștinesc, și despre a  
dumnăvăstră neschimbăciolă și credinciolă  
slujbă către Maestatea Sa; de aceia m-la or-  
donată a mulțumi pentru acăsta onorei Vă-  
stre, și a vă asigura despre înalta sa grație  
și cuvenita recompensă, nu numai către per-  
sonă dumnăvăstră, dar și către cele-alte ru-  
de ale dumnăvăstră, cari se află fidelă Mae-  
stătit Sale Imperiale. Și fiind că grația văs-  
tră ne înștiințat despre ura poporului orto-  
dox, ce se află subțu dominația turcăscă și  
a lui Cesară (Austriacă) ce o are în contra  
comunului enemică Sultanulă turcesc, și mai  
cu sémă că Colonelulă Sărbienescă Vulin, a-

re pregătită oștire pînă la două-șeci mii, și că acestu Colonelu Vulin și cu dînsul alții: Tuchelin și Hagi, au trimisă acum din parte-le Maestății Sale Imperiale pe unu Locotenentă, cu arătare, că suntu gata a servi Maestății Sale cu o oștire de șeci mii de ómeni, și ceru întru acésta consimețmêntulu Maestății Sale Imperiale și instrucții de urmare.

Și pentru ca enemiculă întregii creștinătăți, Sultanulă turcescū a hotărātu să verse rēutatea sa asupra dreptū-credincioșilorū creștini, și neluând în considerație poziția nōstră cé pacifică, încă de la anulă trecutū, și îndeplinire tutulorū condițiilorū după tractate din partea Maestății Sale Imperiale, vré cu perfidie să violese acea pace, și să reîncépă ostilitățile în contra bine-credinciosulu *nostru* Monarhū, și nu numai a făcutū a se declara acésta de fațiă, dar și poruncile a datū pentru adunarea oștirilorū la granițiles nōstre, gătindu-se și însuși de a merge în acéstă campanie. De accia Maestaté Sa Imperială, acea perfidie a Sultanulu, și cu nedreptate reînceputulă resbelū din parté turcilorū, lăsênd pe sēma judecătii lui Dumneđeū, re ia dreptele sale arme, și sperênd în dreptatea și ajutorulă pré milostivulu Dumneđeū, din gracia sa 'n-ia ordonatū să scriū onórei vóstre, ca, după zelulă dumnévóstră creștinésca și cunoscuta vóstră credință către Maestaté Sa, să bine-voiți a scri acestorí Coloneli Serbienesți: lui Tuchelin, Vulin și lui Hagi,



și după cunoscuta vóstră experiență întru acésta, să'i faceți în realitate, ca și dînșil, cu acé oștire de dece mii ómeni, sau și cu mai mulți, după cum ei singuri au declarat, cu cei buni să vie în serviciul Maestății Sale, în contra comunului enemic a totă creștinătatea, și să se siléscă câtă va fi cu putință mai îngrabă să se întelnéscă la granițele Rusiei cu oștirile Rusești; pentru care li se va da apontamentele de la Maestată Sa Imperială. Iar când o să plece acești Coloneli în campanie, și ou ce cuantitate de oștire, să ne facă mai nainte cunoscută despre acésta prin dumnévóstră, și prin espres trimișii loră către nepotulă dumnévóstră generală Maioră Conte Fomé, carele se află la Kiev în armia Maestății Sale Imperiale; fiindcă acéastă operație după ordonanța Maestății Sale s'a însărcinată domniei-sale, și despre acésta în acele părți nimunuia altuia nu s'a scrisă de câtă dumnévóstră. Și cândă voră pleca în acéastă campanie, să se siléscă în mersul loră, prin ori-ce chipă să ardă aședemintele turcești de magazinuri. Asemené bine voiți, și pē alții creștini, cei ce se află subtu dominația turcésă a'i îndemna și a'i întērâta, ca să rēdice armele în contra acestui enemică comună, făgăduindu-le pentru aceste serviciuri din parté Maestății Sale Imperiale misericordie și recompensă.

Și totă ce se va face întru acésta, precum și despre mișcările și intențiile enemicului, pe

câtă se va putea cunósce, bine-voiți a ne în-sciința. Cândă însă se va aduna acéstă oștire, și vă veți încredința îndestulă, că merge spre serviciul Imperială, și se voră afla chiară în marșută, de voră avé trebuință de bană, mai nainte de a veni spre granițele nóstre, atunci bine voiți onórea vóastră, din casa dumnévós-tră, saă să luați de la alții, și să dați fie-ărui omă câte ună rics-dală (taleră), care se va plăti onórei vóstre cu prisosă, ceia-ce vă rogă să credeți. Iară cândă voră veni să se întrunescă cu armia Imperială, atunci li se va da întregulă, apontamentă, iar Coloneliloră deosebită grație și recompensă. Cu acésta rămăiă ne însemnatulă vostru colegă.

În originală se află iscălită așa:

*Gariilă Galovchină.*

Din St. Peteră-Burgă. 25 Martie, 1712.

---

*Domnulă mîeă!*

„Epistola onórei vóstre din Moseva de la 28 februarie amă priimit-o, și amă înțelesă coprinderé ei. După aceia a fostă aici Sărbulă Dimitrie Samenov, trimisulă din Constantino-pole cu scrisoră în trebăle nóstre, carele asemené a fostă pe la rudele dumnévóstră din Bucu-resci, la Domniă Michail și Constantin Canta-

cusen; și de la celă din urmă 'm-ia adusă o epistolă.

Și fiind că Sultanul turcesc, enemicul întregii creștinătăți, iarăși a hotărîtu, să încépe ostilitățile în contra Maestății Sale Imperiale, și carele acésta acum nu numai de fațιά a se declară a ordonat, dar și ordine a dat pentru adunare oștirilor la granițele noastre, și apoi și însuși se gătește a merge în acéa campanie. De aceia dupe ordinul Maestății Sale Imperiale amă scris prin acest Sărbă unchiului dumnévóstră Domnului Mihailă Cantacosino, ca să scrie și dumnélu, — dupe zelul său creștinesc și fidelitatea către Maestatea Sa, — Colonelilor Sărbienest: lui Techelin, Vulin și lui Hagi (de la care asemené se află trimisă Liutenantul loră la Domnului Feldmareșal, cu propunere, că și dînșii să află gata spre serviciul Maestății Sale Imperiale cu dece mii ómeni, și că asceptă numai ordine întru acésta), și să'i facă, după experiența sa întru acésta, ca să vie în realitate și dînșii cu acele oștiri de dece mii ómeni, sau fie și cu mai mulți, cu cai buni și cu ómeni bine armați, spre serviciul Maestății Sale, în contra comunului enemic a tótă creștinătate, dupe care epistola mé, vi se alătură aici copie de a vă sluji ca dreptă originală informație. Asemené 'm-ia ordonat Maestate Sa, să scriu și nobleții vóstre, ca să'i scriți despre acésta și dumnévóstră din parte-vă acestor Coloneli

Sérbienestî, prin unchiulû dumnévóstră Domnulû Mihailû, chemându'î să vie cu acé oştire de dece miî ómenî, saû şi mai mulţi, spre serviciul Maestăţîi Sale Imperiale. Pe lângă aceia veţi bine voi a'î încredinţa despre înalta graţie ce a posedatû de la Maestaté Sa Imperială; şi cum că onóré vóstră vë aflaţi în dignitate de Generalû-Maiorû, şi aveţi în realitate comandă asupra armiei Maestăţîi Sale, şi că potû servi subtû comanda domniei vóstre, precum şi că li se va da şi apontamentulû din parté Maestăţîi Sale. Asemené bine-voiţi a scri şi altorû creştini ce se află subtû guvernulû turcescû, întērâtându'î şi îndemnându'î la acésta, făgăduindu-le din parté Maestăţîi Sale graţie şi recompensă. Asemené veţi bine voi onórea vóstră să ţineţi corespondenţa cu unchiulû dumnévóstră Domnulû Mihailû, ca să putemû avé scirile adevérate despre tóte, precum şi cu domnulû Cōstantinû Cantacosino, se cuvine să fiţi în corespundere, ca cu unû mai tare în politică, fiindû că şi dumnélui 'm-la scrisû acumû prin menţionatulû Sērbû, asemené bunû politicû; şi la care amû răspunsû, ale cărîi epistole asemené vë alăturû copie. Iar, orî-ce epistolă veţi bine voi a le trimite acum prin acestû Sērbû, bine voiţi în urmă onórea vóstră a trimite totû cu asemené cooprindere altele, prin trimisulû Leitenantû din partea Colonelilorû, ca, de nu vorû putea merge unele din cauza vre unei piedici, să pótă a-

junge altele la destinația lor. În fine, acesté tóte, Maestaté Sa Imperială 'mî-a ordonatú să le lasú asupra persónei dumnévóstră, ca unulú carele aveți esperiență, și acéstă operație în celú mai bunú modú, după a Domniei vóstre găsire cu cale și esaminare, scriindu'mî adese și mie despre acésta. Iarú, că va avé acéstă armie apontamentú, să n'aveți nici o îndoială, fiind că suntú și pregătiți banii de a li se da, cândú vorú veni acolo. Pe lîngă acésta se alătură onórei vóstre instrucții, după care veți bine voi a depune zelulú dumnévóstră a lucra. Pe lîngă acesté rămăiú gata spre serviciul dumnévóstră.“

În originalú se află iscălitú așa :

*Contele Golovchin.*

Din St. Peterú-Burgú. 1712, Martie 25.

---

„Bine voiți a crede aci alăturátele instrucții, scrise cu acele cifre, pe care onóré Vóstră întrebuițați cu Domnulú Rasuđinschi, și daca pe viitor veți bine voi a ne scri niscare-va secrete, vă poftesc a întrebuița acele cifre, fiind că și noi le avem pe acellé.“

„Fiind că aici în cancelaria nóstră nu se află acele cifre de corespondență, ce se întrebuițesă la acésta cu unchiulú dumnévóstră

Mihail și Constantin Cantacosen; de accia bine voiți onórea vóstră acele scrisori, scrise către dînșii în Bucuresci, a pune la cale, de a să scrie cu cifre, în acé limbă și cu acele cifre, ce le veți socoti onórea vóstră de cuviință a se întrebuița, la care scriere puteți întrebuița pe Andreiū Vasiliev, translatorul cancelariei ambasadei nóstre, carele a fostū pe lîngă Domnulū Feld-mareșalū Contele Șeremetovū, căruia ia disū cândū a fostū la Moscva, ca să mērgă la Kiev espre pentru acésta. De va fi pe la dumnévóstră Fedorū Corbe, apoi va putea și elū să vē scrie acele scrisori. vi să alătură aici duoă scrisori, una către guvernatorul de la Kievū, iar ceia-l-altă către generalū Maiorū Oberet-hern Comisarū Cirovū, ca să dé tóte ajutórele mai cu sēmă pentru cai în espeduire acelorū curieri; Și cui se va cuveni a se da asemenea scrisóre, îi veți trimite-o. De va fi trebuinciosū le veți da și pe amînduoă, urmândū după a dumnévóstră găsi-re cu cale.“

Către Contele Fomé Cantacosen.

Menționata epistolă către Constantinū Cantacosen nu s'a găsitū.

*Domnulū mīcū !*

„Fiind că amū priimitū acumū însciințare, cumū-că Sultanulū turcescū, pentru merge-

rea sa în campania sa de astăzi, în contre Maestății Sale Imperiale, -- plăcă din Constantino-pole în Andrianopole, iar unele din oștirile turcești saū și arătatū la Dunăre; De aceea Onórea Vóstră ca unū fidelū către Maestatea Sa Imperială, veți bine voi a ține corespondența cu rudeniile dumnévóstră din țara Muntenéscă, și cu alți bine voitori Maestății Sale Imperiale, ca să putemū avé prin trînșii sciri positive despre întreprinderile și mișcările de acolo. Și cândū veți dobîndi Onóré Vóstră óre care nuvele, bine voiți totū d'auna a mi le comunica, pentru că a bine voitū despre acésta a 'mī ordona Maestatea Sa, să vă scriū.“

Alū domniei Vóstre servū:

Către Contele Fomé Cantacosenū.  
Din St. Peterū-Burgū. 1712, Aprilie 26.



*Anulă 1714, Luna Aprilie.*

**Hrisovul Domnului Ștefan  
Cantacusin V V.**

Cei de Dumnezeu orânduți a guvernă, protectori și domnitori ai urbilor, și tărâmurilor propuși, sunt obligați neapărat mai nainte de toate, cu multă sollicitate, și ne adormită luare à minte, după lege și după justiția și cu utilitate à guvernă, și à conduce pururea pe cei de supt a lor protecția și autoritate în funcțiunii destinați, făcând și lucrând toate după legiure, și spre prosperarea poporului, căci amatori justiției Domnitori, cuvine-se a propune, chiar pentru propriul lor interes, comună poporului, utilitate și fericire, și câte sunt juste și necesare să le esercite și să le consolide, iar cele ce sunt începute de alții spre perversitate și spre distrugerea Statului și a supușilor să le desrădăcine, și să le reducă la a numai fi es-tente, dacă ei, de la Dumnezeu prin emissiune au parte de glorie imortale, de compensa-



țiunii cerești, de ajutoare și permanență în domniri, drept aceea și noi, cu mila lui Dumnezeu și cu prevedință incontestabile având încins domnia, (avându-ne încins, investit cu domniă) Ungro-valachiei, cu dreptate și justiție, cât se poate, și cu veghiere pentru supuși, recunoscând și gratevoli închinați în conștiință curată la Dumnezeu care de buna sa voie m'a onorat, sunt dator și a veghea pentru ușurarea și alinarea nesuferitei greutăți a toate țărilor, conservând cu milă cerului acele aședeminte juste și onorifice; iar cele ilegale și abusive, și a divinei indignațiuni întăritătoare desființându și cu scârbă abolindu-se; deci, cu mult și inespriabile întristare și sfărâmare de inimă, vedând atâtea suferințe și nevoi apăsând misera noastră patriă, și vulnele incurabile ale poporului survenite grămadă, din cauza injustițelor celor urmate în zilele domniei acelui înaintea noastră, fost domnitor Constantin Basarab Voivodă, ca nici o dată, aflărăm într'adevăr că injustițiile, și cele inusitate tributuri în cursă iadului eis πέταρον τῆ ἄδης băgară pe misera noastră patriă inferice, în formă miserabile, și deplorabile ruinată, și ce poate fi mai blamabile și blasfemabilă încă peste cele-lalte toate fu Văcăritul, atunci pentru prima oră inventat de numitul Domn spre destrugerea și peirea a totă țera, căci și chiar vitele animale, le a supus a plăti tribut și dajdiă, poprind și laptele care sugiau de la vaci vițeluși, laptele chiar cu care se nă-

tréu născând ele vite, dajdiă infanonimă numitului Văcërit, cu fôrte multă cruzime, și fêră milă, ordonându a se adunà în timpû de iarnă, și gier, silindû pe bieți sêraci, din multa lor sêrăciă și neavere să fugă din țêră, părăsind casele lor, și uni a se ascunde la munți, și alți în spelunce, ș'în pêduri, și afundări de pêmânt cu muerile și cu copii lor, în locuri deserte unde rêtăcindu-se, uni se consumau de fôme, și alți de frigû și de gierû pereau înnecați, și alți iar sfâșiați, devenea prada și cibul fêrelorû, și alți almintrelea diverse pătimirî murind aflaû violenta scăpare din trista lor viață, ne mai putênd cum să sature nesăturatul nesățiu aceluî domnû inimă-de-pétră, lucru într' adevêr miserabile ș'în culminea sa deplorabile, așa în cât strigarea din suferința umană bātu sus în fine la cer ca strigarea sângelui inocentului Abel, și avênd iritat urgia lui Dumnedeu și resbunarea contra injustului l'a surpat după tron pe neprevêdute, și la smuls în jos pe neasceptate, ca pe un scelerat, și inemic al sêracilor și al patriei. Așa noi fêră à întêrđia aducêndu-ne aminte de astă cruntă și infamă dajdiă, care și mai nainte fêră scirea nôstră se esecuta, și fôrte tare supêrându-ne, și fiind că precum s'a đis, divina providență, ne înălță pe noi pe tronul Domnescu al Ungrovalachiei, ca prin părintescă iubire și simpatie să consolăm pe sâraciî frați, și vulnele amărîte, cu cel prin putință mod să le remediăm

cele spre peirea poporului uneltite, frauduloase; noi porniți de un dor divin, și de înfocată simpatie atinși și umiliți, pentru mai sus dîsa întîrziată autoritate și dominare, prin puterea regală, printr'acest al nostru Domnescu hrisovă resturnăm și respingem, și smulgem din mijlocul nelegiuirea și blasfemata de Dumnezeu dajdiă Văcaritul, și de acum înainte și pe viitor declarăm că   liber tot poporul care se află sub m na n stră, este liberat, scutit de astă tiranică greutate, și mică și mare, și bogat  și s rac , și strein  și p m nten , și boieri și supuși boeresci, și respectivele monasteriuri, și nimeni să nu mai fie obligat a plăti sub verce pretest , și necesitate nici mult, nici pușin, dajdi  pentru vitele lui, adică pentru cai, cavale, vacă și bivoli; ci t te acestea, chiar multiplic ndu-se, se fie de tot libere și scutite de tributul V carit, și pentru că voim, și dorim să r m ie pururea neschimbată și nestremutat  a n str  plăcută lui Dumnezeu cugetare în acțiune bine-facere la poporul domniei n stre, ne rugăm de cei cari vor  fi după noi pe viitor Domni, și st p nitori, ca pe un  în Christ dilecți frați ai nostri, spre a lor glorie eternă, și ilustră memorie, să conserve și să ție neclintită și neprefăcută astă a n str  decisiune, ca una ce este f rte utilă la guvernarea țerei, spre ușurință, și spre m ng iirea at tor necesități ale poporului; care însă din cei după timp  Domni al acestui Domniat, sau din familia n str , sau din altă

\*

familiă, pământénă, saũ streină, învinsũ de aviditate, saũ silit de altă nevoieă, saũ de uni alți din boierii fără temere, și prudență îndemnat, va reînoui vre o dată acéstă dajdiă de văcărit, saũ altmitrelea ar cugeta, și va pronunția silind poporul, și Statul să ascepte acéstă, călcând în picióre, și desprețuind a nóstră iubită de Dumneđeũ decisiune, și la al nostru hrisovũ a contraveni, acel Domnũ, să fie considerat ca inemicũ și destructor al statului, și al folosului comun, asemenea și câți din mirenii, saũ din catalogul preoției, vor consilia, și vor îndemna pe domni la acéstă nelegiuită faptă, saũ boierii vor accepta asemenea funestă cugetare a Domnului, nemilostivindu-se de sêraci, toți împreunũ, ca dintr'o gură și unanimitate a tuturor celor subscrisi Archierei, fie blasfemați de santa, și cea de o ființă, și nedespărțită treime, al unei de ființă Dumneđeũ, și afurisiți, și neiertăți, și nedeslegați după mórte, petrele, lemnele, ferul, se vor consuma, dar ei nici decum. Deschide-se pământul și înghițe-l ca pe Datan și Aviron, și partea lor fie ca partea trădătorului Iuda, averile și casele lor fie în destrugere și esterminare, și femeile lor vèduve, și copii lor orfani cerșind pâine, și înaintare să nu vadă în tótă viața lor, avênd și blasfemele celor trei sute și opt-spredece teophani părinți din Nichea și celor alți părinți din sacrele sinóde, și în eternul anatema fie ei condamnați; căci nu consideră pe sêracũ, și pe orfan, nici nu luară aminte, nici nu în-

vocară pe Dumnezeu în faptele lor ; apoi mai declarăm încă pe lângă acestea că poporul să aibe voiea și boeri a pretinde să se judece cu Domnul acela, în fația potentei împărății, ca să'l pedepsască după dreptate, ca pe un nesățios și tiran ; pentru acestea dar toate făcurăm presentul hrisovū al Domniei noastre, întărit și despre toate afirmat cu sub-scrierea și sigiliul nostru, și cu sub-scrierile pământenilor boieri, și ale streinilor cari acum există aci, și ale tuturilor boierilor ai adunărei noastre spre asigurare perpetuă ; iar acest hrisovū îl dăm la sacra Metropolie spre a se conserva sigur de către după timpī santisimī Metropoliți, pe care îl supunem la jurământ în numele Dumnezeului celui viū, cu îndatorire neapărată să citească acest înscris de duē orī pe anū aci în auditoriul tuturor, ca să rămāie astă folositōre otărăre a noastră neschimbată, și nestremutată în gloria celui în treime lăudat Dumnezeu, pe care rugăm să conserve țera noastră, și pe toți ortodoxi christiani mai presus de ver-ce calamitate și aflicțiune ; amin.

Urmésă Domnésca sub-scriere.

*Traducere de D. C. Aristias*



*Anul 7222 și 1714, luna Mai 4.*

## **Hrisovul lui Ștefan Cantacusino V V.**

---

Cei ce s'aũ alesũ de Dumnezeu sã fie Domni, și chivernisitori orașelor, și ȝerilor aũ datorie neĩncetată, mai ȃnteiũ de cȃtũ tóte cu multã anevoinȝă, și cu mare grijă sã păstorească pre lege, și pe dreptate, și sã chivernisească cu folosinȝă de obște pre toȝi cȃȝi suntũ subțũ stȃpĩnirea și oblaștia lorũ, făcẽndũ și lucrȃndũ tóte trebile, spre binele și sporul norodului, precum obiceiului Domnilorũ celor drepti o cercetėsă, ne alegẽndũ mai multũ folosul sėũ de cȃtũ binele celũ de obște, și mai vĩrtosũ se cuvine a purta grijă, ca cele drepte, și de folosũ sã le ȃntȃrėsă, și sã le lucrese pururea, iar cele ce de la alȝi aũ avutũ ȃncepere, și spre paguba și stricȃciunea ȝerii s'aũ făcutũ, sã le desrėdăcinese și desȃvȃrșitũ sã le piardă, de poftescũ sã cȃștige lauda vecnică de la ómeni, și de la Dumnezeu plată cerescă, ajutorũ și ȃntemeere. Dreptũ aceea și noi de vreme ce din mila lui Dumnezeu și din pronia cea necunoscută fėră de nȃdejdeni s'aũ datũ oblȃduirea ȝerii Romȃnesci,

avemă datorie cu chiverniséla cea dréptă câtă va fi prin putință omenéscă, și cu purtare de grijă spre cei supuși, să ne arétămă mulțumitori și cu bună cugetă către Dumne-deu ce ne-aă cinstitū, și cu dragoste părintéscă să ne nevoimă la cele ce suntă spre ușurarea greutăților a tótă țera, și la cele bune și drepte, să adăogămă bunătățile, și dreptățile cu ajutorul lui Dumnezeu, iar cele fără de lege și stricăcióse care învitésă pre Dumnezeu spre mânie, șă le tăemă și din mijlocă să le lepădămă. Pentru aceia dar, cu multă schîrbă și întristăciune a inimii Nóstre, uitându-ne la aceste nevoi, și ticăloșii ale țerii patriei nóstre, și la ranele cele nevindecate, ce s'aă pricinuită la totă norodulă din strêmbătatea care n'aă fostă nici ordinioară, că în ȕilele lui Constantină Basarabă V.V. Brâncovénulă ce aă domnită mai nainte de noi, amă cunoscută cu adevérată, ca lăcomia și nedreptatea, și ne obișnuitele dări, aă adusă patria nóstră, la acéstă stare ticălósă, și vrednică de lacrimi și mai vîrtosă blestematului acesta de Văcărită carele antéiă saă isvodită în țera nóstră, spre pagubă de celă ce saă ȕisă mai susă, că aă pusă subță dare și dobitócele, lipsindă cu acéstă nemilostivire, și laptele prunciloră celoră mici; cu carele să hrănea, care dare ne-suferită, poruncindă fără de milă să se strîngă pe vreme de iarnă, ticăloșii de sêraci să silea de multa sărécie să fugă din locașurile loră, și unii se ascundea în munți, alții în pesceri,

alții în pături, alții prin stufuri și alții prin găurile pământului împreună cu muerile și cu copiii lor, în care locuri unii murea de foame, alții degera de frig, pre alții îi mânca fiarele și alții cu alte multe feluri de patimi, își săvârșea viața lor cea pedepsită, neavîndu cu ce sătura nesățioasa lăcomie a nemilostivului Domn, lucru cu adevărat plin de jale, a căruia strigare mai pe urmă a ajuns pînă la cer, ca și sîngele nevinovatului Avel, și îndemnîndurgia lui Dumnezeu, cea dreptă spre izbîndă asupra nedreptului, l'a surpat de pre scaun, și fără de nădejde l'a pogorât, ca pe un vrăjmas al sîracilor și al patriei. De care lucru vădînd noi această dajdie nedreptă, silnică și fără de lege, care și mai dinnainte fiindă-ne peste voie. De vreme ce cumă amă disu, Dumneșca pronie nea înălțat pre scaunul Domniei al țerii Romănesci, ca să mîngîiem cu părintesca dragoste pre sîraci, și ca să vindecăm ranile cele rele cîtu va fi, prin putință, ce spre pierdarea norodului a deschis în totă țera nesățioasa lăcomie din rîvnă Dumneșcă; îndemnîndu-ne, și cu osîrdie spre milostivire plecîndu-ne, cu stăpînirea ce de la Dumnezeu prin puternica împărăție ni s'a dat. Cu acest hrisov al nostru lepădăm, și ridicăm această dajdie fără de lege a Văcăritului de tot, și de astăzi înaintea pînă ce va fi țera acesta hotărîm, să fie slobodă de această povară tirănescă tot



norodulū și cei mici și cei mari, bogații și săracii, streinii și pământeni, boerii și supușii, toți preoții și toate monastirile, în câtă să nu albă nimenea datorie, veri-ce felū de omū arū fi, a mai plăti veri pentru ce nevoe, nici multū nici puçinū dajdie pentru dobitocele lui, adică pentru cai, pentru iepe, pentru boi, pentru vaci și pentru bivoli, ce câte s'ar adaoge, să fie de totū slobode, de dajdia Văcăritului.

Deci de vreme ce socotéla noastră, este să fie neschimbată în veci, acéstă facere de bine, care dintru a noastră bună voință amū otărât'o norodului celui ce este supusū Domniū Nóstre, ne rugămū și Domnilorū care în urma noastră vorū fi după vremi, stăpînitóri ca unorū întru Christosū iubiți frați pentru vecnica lorū pomenire, să păsescă nemișcatū acestū aședămántū alū nostru, carele este de folosū pentru chiverniséla țerii și peniru odihna și ușurarea a supușilorū dintr'atîtea nevoi, pre carele din Domniū cei ce vorū stăpîni după vremi, țera acésta, ori din némulū nostru, ori altū Domnū de țeră, saū streinū biruindu-se, de lăcomie saū și de altă nevoe silindu-se aū măcarū și din niscare boeri fěră de socotélă îndemnându-se, va vrea să înnoiască vre odinióră acéstă dajdie, a Văcăritului, saū veri în ce chipū va socoti să orênduésă, aū s'o numésă, silindū pre norodū, și pre politie s'o primésă, călcândū otărârea noastră, și făcêdū împotiva hrisovului nostru, Domnulū acela ca unū vrăjmașū alū

țerii, și alu folosului celui de obște, așijderea împreună cu elu și din boeri, și din rînduiala cea preoțescă, sau din cea mirenescă câți voru sfătui și voru îndemna la acestu necuviosu lucru pe Domnă, sau măcaru de aru și vrea Domnulă să facu una ca acésta de voru suferi socotéla lui, nemilostivindu-sé spre sêraci și pre țeră, toți dinpreună unii ca aceia din tr'unu cugetu, și dintr'unu rostă, alu tuturilor pré sfinților Arhieriei celor de locă, și celor streini ce sau aflată astă-dî în pêmêntulă acesta, să fie afurisiți de sfînta cea întru ființă, și nedespărțită troiță, care este într'o fire unui Dumneđu, și procleți neertați și după môrte nedeslegați, pietrile, lemnile, ferulă să se topéscă, iară ei nici cum, să crape pêmântulă și să'i înghiță ca pre Datan și ca pre Avironi, sórta loră să fie cu vîndêtorulă Iuda, avuția loră și casele loră să fie spre stricăciune și spre pierdare, muerile loră să rămăe vêduve și copii loră sêraci și cerșiători, procopselă să nu vadă în tótă viața loră, să aibă și blestemulă celor 318 sfinți, de Dumneđu purtători părinți cari au fostă la soborulă Nichei, și a celor-l-alte sfînte sobóre; și supuși să fie anatemi cei vecnice pentru că n'au cruțatū celui sêracă și nemernicū, nici de milă și de dreptate nu și-au adusă aminte, nici pre Dumneđu n'au chematū întru lucrurile loră ajutoră, âncă otărâmulă să aibă volnicie norodulă, și fiesce carele din boeri, să tragă pîră împrotiva acelu

Domnă înaintea puternicii Împărății, pentru ca să-și ia căduta pedepsă ca un rășăpăn și lacom.

Dreptă aceia amă făcută acestă hrisovă ală Domnii Năstre, întărindu-lă și adevărindu-lă cu iscălitura, și cu pecetea Domnii Năstre, și cu sfatulă a tătă boerimea Divanului Noștru, Pană Constantină Știrbeiă Velă Bană, i Pană Bunea Grădișteanulă Velă Vornică, i Pană Radulă Dudescu Velă Logofătă, i Pană, Radulă Cantacosino Velă Spătară, i Pană Șerbană Bojorănelă Velă Vistieră, i Pană Șerbană Prisicănelă Velă Cluceră, i Pană Pătrașcu Bresolanulă Velă Postelnică, i Pană State Leurdeanulă Velă Paharnică, i Pană Năgoe Toplicănu Velă Stolnică, i Pană Mihălu Cantacosino Velă Comisă, i Pană Șerbană Herăsculă Velă Sluđeră, i Pană Șerbană Grecănelă Velă Pitară, și Ispravnică Constantină Conțesculă Velă Logofătă. Iar hrisovulă acesta îlă lăsămă la St. Metropolie, ca să fie subță pasa prea sfințitului Metropolită ce după vremă va fi, pre carele îlă și jurămă înaintea lui Dumneșă, să albă datorie să-lă cetăscă de două ori pe ană de față întru așdăluș tutuloră, ca să rămăe nemășcată acăstă orănduială de tolosă, întru slava ce în troiță se proslăvesce Dumneșă, căruia ne rugămă să pășăscă țera năștră și pre toți pravoslavnicii creștină de tătă nevoia și scărba amină! Și s'au scrisă în anulă celă

d'ânteu alu Domniî Nôstre în scaunulă Bucuresciloru.

Urmésă Domnésca iscălitură.



*Anulă 7241-1733.*

**Hrisovul Domnului Grigorie  
Ghica V V.**

Mărireă Domnilorū și marea suflețire a oblăduitorilorū, nici într'unū lucru din cele politicesci nu se cunósce, ca cumū se laudă și se măresce întru a alege binele și folosul supușilorū Domniilorū sale, întru a pădi și a întări legile și obiceiurile cele de folosū, și a strica, și a desrădăcina din temelū obiceiurile cele rele, și de stricăciunea supușilorū, a feri pre supușii de cele împotivnice, și a'și îndrepta, și a'și lăți oblăduirile cu faceri de bine Domnesci ca acelea, din care și supușii dupe ordihna, ce se îndestulésă de la Domni, se înmulțescū, se sporescū și se adaogū întru tôte, și ei însu'și oblăduitorii câstigă nume ca acela mare și lăudatū, în câtū vestirea lorū cea bună, pătrunde tótă lumea cea de subtū sóre. Decī faceri de bine ca acésta mulți din oblăduitorii

cel vechi și-aŭ câștigatŭ, nume de la norodŭ, ase numi mari și a se chiăma părinții patriei Țărilor care oblăduia. Acestŭ ghîndŭ și cu aceste cugete afaceri de bine către supuși hrîndŭ de a pururea întru inima noastră, de vreme ce pronia Dumnezeeshii bunătăți, mutându-ne cu Domnia de la ținutulŭ scaunŭ alŭ Țării Moldavii la celŭ de mare cuviință scaunŭ alŭ Țării Ungro-Vlahii; amŭ găsitŭ Domnia mea unŭ obiceiŭ de multă stricăciune țării aceștia, care (pentru ca să nu defălmămŭ) pôte fi Domniul cel din'naintea noastră l-aŭ făcutŭ din sfaturi rele de la o sémă de vreme încóce, a fi două Văcărituri într'unŭ anŭ; care obiceiŭ fiind pricină de multă pagubă țării și de sērăcie pēmăntenilorŭ și de zătîcnire a multorŭ înstreinații, și streini de a nu veni să se așede și să locuiască pre pēmăntulŭ țării, mai nainte de alte evergeșii ce amŭ pusŭ întru creștinésca inima noastră să facemŭ țării; amŭ socotitŭ Domnia noastră a desrădăcina înteiŭ acéstă rea și ne folositóre și de mare stricăciune rēnduială, a nu fi două Văcărituri într'unŭ anŭ, ci numai unŭ Văcăritŭ duple cumŭ aŭ fostŭ obiceiulŭ celŭ vechiu. Dreptŭ aceea dar otărămŭ și poruncimŭ Domnia noastră isbrănitŭ, ca de astă-đi înainte să fie încetatŭ și desrădăcinatŭ, și nici odinióră mai pomenit în pēmăntulŭ țării Romănesci Văcăritulŭ alŭ duoilea, în câtŭ nici în ȋilele Domniilor noastre, nici în ȋilele altorŭ Domni, care duple sorțulŭ Dumne-

deesții alegerei va lua Domnia Ungro-Vlahiei în urma noastră, să nu se mai fucă acestă rău obicei, nici să se numescă nici să se pomenescă; iară carele din Domni, s'au din sfetnicii Domnilorū va răpști cu răutate asupra țerii aceștia și va vrea să strice acéastă otărâre a noastră, sau cu voe, sau fěră de voe, sau din sfaturi rele și nefolositoare, ori din ce nēmū arū fi Domnulū acela, din preună și cu sfetnicii lui cei rēi îi supunemū blestemulū și anate-mii cei din vēcū, în câtū nici odinióră ertăciune să nu albă, nici în véculū acesta, nici în véculū celū viitorū, de vreme ce ca nisce în-rēutățiți nu vorū cunósce a alege folosulū, cālcāndū și strēmūtāndū acestū bine folositorū țerii carele amū otărātū și amū întăritū Domnia noastră; iarū unū Văcāritū care este obicnuitū mai din'nainte vreme de demultū, ilū lāsēmū să fie și de acumū înainte într'unū anū odată să se ia de vită po talere: p: iarū numai multū; ānsē și acesta ilū lāsēmū să fie pentru dārile cele obicnuite ce este datóre țera a împlini poruncile puternicii Împērății; ci dar de vreme ce tóte orānduelile și otărările cele bune și de folosū ale pravoslavnicilorū Domni, se adevérésă și se întărescū cu diplomate și cu hrisovule Domniilorū sale, și Domnia noastră āncē întărimū, încredințāmū și adevērimū acéastă orēnduială și otărâre bună și de folosulū țerii, cu acestū hrisovū alū Domniilorū noastre pentru vecnica stare și neclintire și ne

strămutare. Dată în oraşul scaunului Domniilor noastre în Bucuresci, cu sfatul şi cu întărirea prea sfinţitului Metropolit al ă ţerii chiră Stefan, şi cu ală tuturilor cinstiţilor şi credincioşilor Veliţi boeri al Divanului Domniilor mele, pană Iordache Creţulescu velă Vornică, pană Manolache Lambrino velă Bană, pană Constantin Dudesca velă Logăfătu, pană Constantin velă Spătară, pană Grigorie Grecenu velă Vistieră, pană Grigorie Filipescu velă Cluceră, pană Grigorască velă Postelnică, pană Mihalache Aristarhi velă Paharnică, pană Constantin Cantemiră velă Stolnică, pană Constantin Brâncovănu velă Comisă, pană Constantin Costin velă Serdară, pană Radulă Creţulesculă velă Medelniceră, pană Constantin Cloranulă velă Pitară şi Ispravnică Constantin Dudesculă velă Logofătu. Şi s'au scrisă hrisovulă acesta în anulă celă d'ântăiă ală Domniilor mele aici în oraşul scaunului Domniilor mele în Bucuresci, de popa Stanciulă de la biserica tuturilor Sfinţilor, la anulă de la zidirea lumii în 31 Martie, de la Nascerea Domnului nostru Iisus Christos 1733 Iulie în 31 zile.

(Urmăsă iscălitura Domnăscă.)

(Aşijderea şi pentru mânzaţi să se îndoiască, iar viţei dintr'acelă timpă să nu se plătescă nici de cum.)



491 ?

*Anul 7249 și 1749.*

**Obștească Anafora pentru cele întocmite  
de Domnul Costandin Nicolaie Voevod,  
cu întărirea Domnăscă.**

*Întărirea Domnăscă.*

Acestea toate câte mai în jos se coprind  
adică: pentru dajdea mănăstirilor, pentru I-  
gumeni de la Mănăstiri, pentru dajdea preo-  
ților, pentru Potropopii de prin județe, pen-  
tru Veliți, Mazîli, judecători, pentru Boerii de  
nēmă, pentru ispravnicii ce s'așezat prin  
județe judecători, pentru celtuielile slujbașilor  
dupe aiară. pentru Văcărituri, pentru pogonă-  
rită, pentru cei cu moșiile, pentru ședămân-  
tul ómenilor, pentru patru sferturi ce s'aș-  
ședat pe an, avându-le și Domnia mea pu-  
rura, întru cugetul domnii mele ale sêvârși,  
și urmându și învățăturilor răposatului întru  
fericire Părinrelui Domnii mele, Io Nicolaie  
Alecsandru Voevod, ca cele ce sînt fără de  
nici o îndoială de folosul Obștii, le adevărim  
și le întărim, cu a Domnii mele Domnăscă  
Pecete și iscălitură. Pentru care poftim Dom-  
niea mea, și pe Domni care în urma noastră



îl va învrednici Domnul Dumneșu a oblădui Scaunul Țării aceștia, aș din nămulă nostru de va fi, aș din strein, tôte aceștia asemenea să le întărescă, pentru că de le voră păzi voră fi de mare folos. Și Domni și tôte Obștea Țării aceștia, și ori-care din boeri ară sfătui vre odinioară a se stremuta acestui așezământ, acela nu ca un sfetnic bun, și pricinuioră de bine Domnului și Țării, ci ca ună vrăjmaș și zavistnică Patrii să se socotască, ci iarăși cu inimă curată poftim, ca să 'l lumineze Dumneșu, să le întărescă și să le păzescă tôte aceștia neștrămutat.

*Urmăză iscălitura Domnăscă.*

### **Anafora Obștii.**

Facerile de bine cîndă covîrșescă puțința împedică lesnirea cu care se pôte aduce pe deplină căduta mulțumită făcătorilor de bine, întru care greutate aflăndu-ne și noi toți locuitorii Țării Românești: către pré Înălțatul Noștru mult milostivă Domnă Măria Sa Io Costandin Nicolae Voievodă pentru bunătățile și îndreptările care umbrindulă ajutorulă de sus, și către cinulă Bisericesc, și către nămulă Boeresc, și către toți locuitorii de obște ca ună adevărată părinte ală Patrii năștre, cu a sa prea Înaltă înțelepciune, blagoslovindulă nemărginită a cerului milostivire aș sêvîșit, după cumă faptele Înălțimei Sale care mai

josu le însemnămu dovedescu pe deplinu lă-  
sându mai pe largu a pomeni multa a Înălți-  
mei Sale strêdanie, și înțelêpta otu-cîrmuirea  
și privegere nepristanu, cu care după a Mării  
Sale întemeeată credința ce au avutu de la  
Prea puternica Împărăție, fiind bine știut din  
moșii și din stremoșii Mării Salê, că au fost  
toți drepte și credincóse slugi Împărăției, și  
așa cunoscută fiindu de însuși prea puternicul  
Împăratu credința și vrednicia slujbelor Mării  
sale, pentru carele avêndulu de apururea întru  
Împărătescului Nazarû, luându pre Dumneđu  
într'ajutoru, au feritu și au păzitu Țera acêsta,  
întru cumpletele repejuni a trecutei primejdio-  
se oștiri, cându trei împărății se lupta, și în  
scurtu pînă într'atîta îndatorați ne cunoștemu,  
că după cumu alte Țeri cu ai sei făcători de  
bine stăpînitori s'au slăvitu, asemenea și noi  
pe potriva sferei nóstre, cu Pré Înălțatulû nos-  
tru Domnû în dreptate a ne lăuda putemu,  
și măcaru că ne cunoștemu ne deștoî ici a pu-  
tea aduce pe de plinu cuviinciósa mulțumită  
bunătăților Înălțimii Sale, dar în că și ca să  
nu remînemû totu și cu totul întru hula ne-  
mulțumiri, atîtu despre partea vecinătăților,  
cîtu și despre moștenitorii noștri, care în ur-  
ma nóstră se voru naște, și mai vîrtosu ca să  
fie pârtașu acestii nemuritoare mulțumiri, și ne-  
poți și strenepoții noștri, și toți carii voru fi  
în urmă locuitori acestui Pămîntu, n'amû lă-  
satû întru tăcere evergesiile și bunele Mării

Sale faceri și îndreptări, pentru vecinica pomenire și lauda nemuritoare, pré slăvitului nume alu Obștescului nostru de bine-făcătoru și Domnă, care să remiie pildă îndemnătoare și altor Domni, care întru vremile viitoare voru oblădui Scaunulă Țerei Românești, ci dar împreună cu toți cu unu glasă de vecinică pomenire și nemuritoare mulțumită, Slavă Mare-lui și dătătorului tuturilor bunătăților, Dume-deu înălțînd întru acéstă a noastră carte, arătămă cele ce în josă însemnéză.

### **Pentru dajdiea Monastirilor.**

Monastirile măcară că totu d'auna au fostă supuse dăjdiilor Vistierii, dar rămîindă sfintele Monastiri pe unde era închinat, fără de nici unu ajutoru, și aici Monastirile ajungendă la grele datorii și lipse, cîtu pe la unele nici efimerii să slujască sfintele liturgii nu se afla, și mai vîrtosă că cu pricina dăjdiilor, da igumenilor îndemăna a păgubi Monăstirile cine cumă vrea. S'au socotit și s'au hotărîtă ca să fie Monastirile fără de dajdie după cumă și la alte părți creștinești.

### **Pentru egumeni de la Monastiri.**

Obicnuindu-se egumeni a nu avea nici unu felu de grijă, ca să caute veniturile Monastirilor cu dreptate, și cu nevoință, pentru

întemeerea și folosul Monastirilor, ci care cumă putea se silea să apuce și să prăpădască dintr'ale Monastirilor pentru agoniseala și îndesțularea lor, cu sfatul Obștii s'au alesu din egumenii cei mari ómeni de cinste și cu frica lui Dumnezeu, dece epitropi, ca să aibă a lua séma tuturilor egumenilor, atîtu după la Monastirile cele mari, cîtu și după la schituri în toți anii de la multu, pîna la puțin, pentru ori-ce venitú ar fi, și cu a lorú bună economie să povățuască pe toți egumeni spre îndreptare, și adăogirea veniturilor a fiește căria Monastiri pázindú pururea cele ce li s'au hotărítu cu ponturi nestremutate.

### **Pentru dajdia Preoților.**

Dajdia la preoți au fost din ceput, dar cunoscënduse puținú folos Visterii, și cei mai mulți fiind săraci, și ne putând să'si agonisască și să'si plătescă dajdia fiind supuși după agonisela birurii pururea iar bisericile închise, ne slujindu-se sfînta leturgie, care și acésta fiind lucru necuvios a nu 'și puté păzi preoții slujbele Bisericești, din pricina birurilor, s'au socotitú de li s'au rîdicatú dajdia.

### **Pentru Protopopii duprin Județe.**

În toți anii se orînduea protopopi, pentru paza și învățăturile Bisericești, dar ne ur-

mînd nici pîdîndu numai cele ce se cădea ale Bisericii, ci cu asupriri se amesteca și la altele care nu li se cuvenea, să ție grosuri, și să închidă pe ómenî, predându'i și jefuindu'i cu glóbe mari fără de dreptate, s'aũ ardicatũ ca să nu mai aibă voie potropopii să ție grosuri, și închizînd pe ómenî pentru mîncăturile lorũ.

### **Pentru Veliți Mazili Judecători.**

Măcar că mai 'nainte Boerilor fără dregătorii, nu li se da nimicũ dintr'ale Vistieriei, dar acumũ pentru ca să nu fie nimeni din ceața Veliților Boeri depărtați din stăpînésca milă, și ne metahirisiind la trebile Țerii, și de vreme că Veliții Boeri cei cu dregătorii sunt și cu alte trebi însărcinați, nu potũ să coprinďă tóte judecările Norodului care se înglotédă aici, s'aũ socotitũ hotărîndu-se ca ori-cine din Veliții Boeri se vorũ afla pázîndũ la curte să se adune, și osebiți să judece dândũ cărți de judecată pentru îndreptările ce vorũ alege fiește căruia, și pentru ostenéla ce vorũ face, cei ce vorũ păzi acéstă hotărîre, să aibă și simbrii de la Vistierie pe citũ se va socoti.

### **Pentru Boeri de Némũ.**

Boerii de némũ fiindũ supuși dajdiilorũ, atáta aũ scăpătatũ câtũ unii aũ rēmasũ de totũ la periciune; Deci pe lîngă alte bune în-

dreptări, s'aũ socotitũ și pentru acésta, că n'ar fi cu cale să rêmîie némuri de Veliți Boeri celũ adevératũ după hrisóvele Domnilorũ vechi la pericune, din pricina dăjdiilorũ, și iarășĩ cu obștea socotindu-se aũ rēmasũ să fiă fēră dajdie.

### **Pentru Ispravnici ce s'aũ așezatũ pe Județe Judecătóri.**

Fiind mulți din sāraci scāpātați, și pentru neputința lor ne dîndu-le îndemānă, ca să vie cu chieltuélă să 'și caute judecāțile aici la Divanũ, și de vreme că mai 'nainte de la cāpitani cari era prin Județe nu avea nici unũ felũ de dreptate, acum pentru ca să nu rēmāie sēraci de dreptatea ce li se cuvine, socotindu-se s'aũ așezatũ Boeri Ispravnici la tóte Județele pe plāși, cu simbrie din dajdiile sferturilorũ Vistierii, să caute pururea judecāțile tuturilor sēracilorũ cu bună îndreptare, pāzindũ pe sēraci de tóte strāmbātāțile și māncăturile, ce se obicnuescũ atātũ Pārcālabi la cislă, cātũ și alții din slujbași cu cheltuelile ce făcea.

### **Pentru cheltuelile slujbașilorũ după afară.**

Fiind rēũ lucru obicnuitũ a cheltui Boeri slujbași și alți dregătóri, care mergea cu

trebi în Țeră slujbaș, a cheltui după la sate cine cumă vrea, și mai vîrtosă că cu aceea da pricină, de a îndemănă pîrcălabiloră, a face mîncături, cislundă îndoîți și întreiți pe sîraci banii aceloră cheltueli, s'aă curmată, și s'aă rădicat, ca să nu mai facă nimenea cheltuélă prin sate, măcară prețu de ună bană, ci fiește care slujbașă, aă dregătoră să cheltuésă de la sine, din simbriile ce li se daă de la Vistieria Domnésă și sîracii să rămîie odihniți de acea nedreptate.

### Pentru Văcărături.

Ne putînd Domnii cei trecuți a găsi mijlocire cu prilejă, ca să se pótă chivernisi trebile Țerii, și păsurile cele peste putință care pururea întîmplările vremiloră o aducea, măcară că la rîposatulă Constandin-Vodă Brâncovenulă, Țera era bine întemeeată, dar încă și peste obicnuitele dăjdi, (carele ne putînduse urma cu dreptate d'apururea aducea strîmutare sateloră) fostaă mai adaosă și dajdia văcărîtului de vită cîte bani: 2g: pentru care de vreme că după obiceiulă și starea pămîntului, hrana și bilșugulă tuturiloră locuitoriloră de mulțimea viteloră se pricinuește, și fiind pe la toți vite multe, îndată aă începută cu toți a vinde vitele, și a le risipi, înpuținându-se desevârșit, atătă cătă de la ală douilea ană aă începută suma viteloră a se înpuțina, și

orîndu-éla dajdii a se înnălța, ajungîndu în urmă la alți Domni și pînă la: **Θ**: de bani de vită, și așa aũ adusũ trebuința de s'aũ scosũ și: **Ϟ**: văcărituri pe anũ, adică de o vită să dea cîte bani: **PHϞ**: și dintr'acéstă greutate, nu numai toți sêraci, aũ rēmasũ lipsiți de dulcēța și hrana dobitócelorũ, ce și Monastirile și Boerimea, și alți locuitori ne avînd cu ce să 'și facă arêturile pe deplinũ, aũ începutũ d'a pururea a se face și scumpete **ma**re de bucate, atîta cîtũ de unde era multă ef-tinătate, vîndându-se chila de grîu cîte bani: **Υ**: și de mǎlai cîte bani: **Λ**: și vita cîte talere doi, și boulũ cîte talere: **Ϟ**: și carnea cîte bani trei ocoa, și untulũ cîte bani de-ce ocoa. Aũ ajunsũ chila de grîu cîte talere de-ce, și chila de mǎlai cîte talere optũ, și vitele cîte talere: **K**: și carnea cîte bani optũ-spre-dece ocoa, și untulũ ocoa cîte bani șai-deci, și mǎi vȃrtosũ cȃndũ era trebuința de zaherele, și de altele la vremea oștirilorũ, cu mare **greũ** se lupta poruncile Împăratești, pentru înpușinarea dobitócelorũ, încã în cea dupē urmă și risipirea țerii se pricinuia. De vreme cã sǎrȃcindũ ómeni de dobitóce, nu putē sta pe la locurile lorũ, și măcarũ cã și trecuți a-ceia Domni în tot chipulũ dorea cu multă rîv-nă ca să zȃticnescã acéstă pȃgubitóre dajdie, iar mǎi desǎvȃrșitũ Mǎria Sa rēposatulũ Nicolae-Vodă, avȃnd pe Mǎria Sa milostivulũ nostru Domnũ, io Costandin Voievodũ fiũ, și



nădăjduindă la Dumnezeu că se va înălța la oblăduirea scaunului Țerii aceștia, neconținut era la sfaturile Mării Sale trasă, și cu multe șocoteli de învățături arătându-i stricăciunea dăjdiei aceștia, îl povățuea ca ori cândă îl va învrednici Dumnezeu părintescului său scaun, să se nevoască a găsi mijloc, ca să ridice dajdia Văcăriturilor, că va fi pentru întemeerea și folosul Țerii, și acum dar din Dumnezeuască luminare găsindu-se mijlocul care arată înainte, cu statul obștii, s'au rădicat amândouă Văcăriturile să nu mai fie.

### **Pentru Pogonărită.**

Pogonăritulă éráși asemenea, pentru nevoile Țerii adăogându-se nici o urmare bună, și de nici un folos Țerii și ală obștii n'au fost, ne eșindă suma ca să se pótă ridica vre ună greă, ci numai stricăciune și pagubă obștii au adus, pentru că pînă a nu fi pogonăritulă, era multă îndestulare și eținătate de vin, încâtă nimeni nu era lipsit, vîndându-se ocoa de vin cîte bani doi, și Monastirile, boerii și alți locuitori, își chivernisea casele după vinuri, iar din pricina pogonăritului, fiind și lucru viiloră cu bani, și dîndă și pogonărită, au începută ómenii a 'și părăsi viile, rămîindă nici pe jumătate lucrate și roditoare, și făcîndu-se lipsă mare de vin, nu numai că s'au scumpit, ajungîndă ocoa cîte

banî: 30: ci mai vîrtosă că cei mai proşti, ca să nu plătescă părăgine, se risipea pe alte părţi, şi se păgubea vistieria de dajdia lor, care şi pentru acesta éráşi după învăţăturile ce au fostă avută Măria Sa Domnul nostru de la răposatul părintele Mării Sale, de a pururea ne au arêtată că ară fi bine şi cu cale, să lipsescă pogonăritul, aducendă stricăciune Țerii, şi pagubă pămîntenilor, şi așa acumă cu totu sfatul obşti s'au rădicat să nu mai fie pogonărit.

### **Pentru cei cu Moşile.**

Aşijderea fiind mare nedreptate a şedeă ómenii şi a se hrăni pe Moşile Monastirilor, şi a le boernaşilor celor neputinşioşi, şi Megieşestii, şi ne fiind cu cale a ţinea numai unui ómeni, şi alţi să n'aibă nici ună omă, şi mai vîrtosă că acei cu Moşile a nu avea nici ună ajutoră şi folosă de la ómeni cari şedă pe Moşile lor, supuindu-se ómeni pe la alte sate mari, ci nu pe unde vrea, saă socotit şi s'au hotărită cu dreptate, ca ori-cine pe a cui Moşie va şedeă, aceluia să 'l clăcuască şi să 'şi dea dijma după obicei.

### **Pentru şedămentul ómenilor.**

Fiind multe mîncătură, şi mari amestecătură, din pricina ómenilor ce şedeau într-

unŭ satŭ, și dajdea se numea că 'și trage la altŭ satŭ, alții ședea la unŭ județŭ, și dajdea se dicea că și dă la altŭ județŭ, de la care se îndestula Părcălabii de mîncăturî, ne arê-tând pe acei ómeni celorŭ-l-alti sâtenî la cislă, saŭ hotărîtŭ ca să lipsescă acêsta, și fieș-te care în ce județŭ și în ce satŭ va ședea acolo să 'și dea și dajdea.

### **Pentru patru sferturi ce s'aŭ aședatŭ pe anŭ.**

De vreme că de la tóte orînduelile dăj-diilorŭ trecute, ce era pe Têră, nu s'aŭ pututŭ cunósťe nici unŭ folosŭ și îndreptare bună, ci numai vêdută și cunoscută stricăciune, (precumŭ înapoiŭ arată) ne amŭ adunatŭ în multe rînduri, înaintea Pré milostivului nostru Domnŭ, cu cinulŭ Bisericescŭ și cu tótă cêta bo-erésă, socotindune pe amăruntulŭ, ca să găsescă mijlocŭ de dajdie tocmită și pe dreptate, cu care să se pótă împlini și poruncile Împărătești și să se chivernisescă tóte trebuințele Têrii și așa Măria Sa din Dumneđeésca luminare, cu tótu sfatulŭ obștii, găsindŭ s'aŭ aședatŭ patru sferturi pe anŭ cu cisle drepte la totŭ omulŭ pe capete și pe bucate, după care aședămînturi împlinindu-se anulŭ, și vêdêndu-se că nu numai bani dăjdii se dau cu înlesnire, fêră de nici unŭ felŭ de smăcinare săracilorŭ, ce și satele se întemeéză și se mulțumescŭ toți, pen-

tru dreptate și odihnă ce li s'a pricinuită cu acestă așezămîntă (care mai 'nainte nici odată nu puté fi mulțumită,) și mai vîrtosă că cu suma acestorū sferturi și poruncile Împărătești se împlinescū cu înlesnire, și trebile Țerii sē chivernisescū cu bună liniște pe de plinū, și Țēra sē întemează cu adăogire de ómeni, cu toțiil amū rugatū pre milostivulū nostru Domnū, ca să arate milă, și să ridice după Țēră reli-le tocmiri ale dăjdiilorū trecute, și să rămîie numai aceste patru sferturi pe anū, urmîndu-se și păzindu-se cu așezămîntulū lorū ne stre-mutate, și Măria Sa ca unū milostivū stăpînū, n'aū lăsatū cererea rugăciunei nóstre în de-șertū ci cu stăpînésca sa pecete și iscălitură, aū întăritū mila și dreptatea acésta, și noi în-că, și pentru ca să se cunósca, că orī-cine aū din pămîntenī, aū din streinī vre odinióră arū fi îndemnători a se strica aceste așezămînturi, și îndreptări pentru folosulū obștiil, și arū po-meni de pogonăritū și de văcăritū, acela ca unū zavistnicū binelui, nu numai să dé séma înaintea lui Dumneđeū, ci să fie stiutū și cu-noscutū, și de vrăjmașil Patrii nóstre, amū is-călitū mai josū cu toțiil, fiind orînduitū Isprav-nicū la acestū hrisovū Ștefan Văcăresculū vel logofătū, și saū scrisū întru alū . . . anū din-tru alū treilea Domnie a Domniei Măriei Sale pré luminatului nostru Domnū.

Neofitū Mitropolitulū Ungro-Vlahiei, io Chesarios tis paleas Ananias, io Stavropoleos

Ioanicesos, Climentu episcopul Rîmnicul, Raduliotu epitropos, Macarios, Dionisie Arhiman-drîs Horezû, Ananias epitropos, o Colțanos Grigorios, Genadie Archimandritulû Cozii, egumenos Sarandariu, Sofronios, Iordachie Crețulescu vel dvornicu A. bivel ban, Matei Cantacođino bivel ban, N. Rosset vel logofătû, Costandin Dudescu vel logofătû, Grigorie Grecenul vel vistu, Ion vel Spătaru, Iorgu Văcărescu velu paharnicu, Dumitru velu Agă, Ch. Cioranu bivelu Comisû, A. vel slugeru, Iancu velu slugeru, Barbu Bivelu slugeru, Pavelu velu pitaru, Constantinû Bređoianul velu Agă, Toma velu medelniceru, Ioanis megas portaris, Mihai, Filip vel Șetraru, Costandin Obedenul velu serdaru, G. velu comisû, Ștefanu Văcărescu vel logofătû procitu.



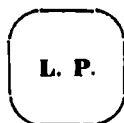
*Anulû 7254 și 1746, Maiu 9.*

**Obștêscă anafora à Boerilorû întărita de  
Domnu Costandin Nicolaie Voevod.**

Acêstă hotărîre ce aû făcutu dumnêlorû cinstiți și credincioși boeri cei mari ai Domnii mele; pentru feciori de boeri, printr'acêstă carte cunoscînduo. Domnia Mea că este bună și de folos, o amû întăritu și Domnia Mea

cu pecetea și cu iscălitura Domnii Mele, ca să fie ne strămutată.

Iscălitura Domnăscă.



Procit Iancu vel Logofăt.

De vreme ce în pământul nostru vedem că de la o sémă de vreme toți feciorii de boeri s'aũ răcitũ de către învătătură, la care mai 'nainte tótă boerimea avea multă plecare spre a 'și da pe fii lor ca să învețe și să se pri-copsescă la carte Elinescă, iar acum nu ne putem pricepe din ce pricină saũ lenevie atât përinții cît și feciorii lor a urma acești bunătate de folos și de podoba *némului boeresc*, în câtũ aũ rămasũ mai proști la învătătură decâtũ alte trepte mai de josũ, ci dar am socotitũ cu toții de obște ca să înnoimũ și să aducemũ iar la starea cea mai d'inainte pe feciori de boeri pentru ca să nu rămie de tot în prăpastia ne învătăuri, și să fie mai de jos decâtũ alte némuri după împrejurulũ Tërii noster, de vreme ce învătura este podoba și însuflețirea cea mai de cinste la fecorii de boeri; Pentru care am găsit acéstă mijlocire ca ori-care fecior de boer, aũ din cei cu përinți aũ fără përinți de nũ se va sili să mERGă la învătătură și să învețe carte Elinescă cu tot temeiul ei pe de-

plină să nu fie vrednică a se înălța la stepes-  
na boerilor, nici a se primi în orînduēla Curții,  
că și Măria Sa prea Înultul nostru Domn io  
Costandin Nicolaie Voevod, pentru folosul pa-  
trii noastre; iar mai ales pentru învățatură și  
cinstea feciorilor de boeri aședat și aș în-  
temeiat atît școla de limba Elinescă ca să  
nu mai pôtă găsi nici unul pricină că nu a-  
re unde învăța; ci dar în știre tutulor de ob-  
ște să fie căci ~~care~~ **din boeri** nu se va sili să  
dea pe fiul său la **învățatură**, sau **din feciorii**  
de boeri carei vor fi fără de părinți nu se va  
sili spre învățatura elinescă a învăța pe de  
plin cu tot temeiul ei; acela va fi lipsit din  
orînduēla Curții, și nu se va primi nici odi-  
nióră la trepta de cinste; iar care va fi sîr-  
guitor și va sili **la învățatură** acela să aibă a  
se cinsti cu dregătorie după vrednicia ~~înve-~~  
**țaturii**; care hotărîre fiind **alesă și socotită de**  
**totă obștea boerimii**; dintr'a noastră bună voin-  
ță ne rugăm Mării Sale pré Înălțatului nostru  
Domn ca să o întărescă și Măria Sa cu pe-  
cetea și iscălitura Mării Sale ca să fie ne strē-  
mutată.

(iscălită) *Neofit al Ungro-Vlahii.*

lordache Crețulescu vel vornic, N. Ro-  
set logofăt, Grigorie Grecenu vel ban, A. vel  
vist. Barbu Văcărescu vel logofăt. Costandin  
Dudescu bi vel logofăt. Costandin Năsturel bi  
vel vist. Costandin Brâncovenu vel clucer.

Șerban bi vel paharnic. Șt Du: bi vel paharnic. M: Băl: bi vel paharnic. Răducanu vel stolnic. Costandin Beicul bivel stolnic. Șt. Văcărescu vel comis. Costandin bi vel agă. Iordace Cantacozino vel serdar. Costandin Cantacozino bi vel serdar. Costandin Filipescu bi vel pitar.



*Anul 1749, Aprilie 6.*

### **Hrisovul Domnului Grigorie Gica V.V.**

Țările și polițiile care se află sub-stăpînitor și oblăduitor, nu pot să-și afle starea și întregimea lor pe de plin, de nu vor străluci în inima stăpînitorilor și Domnilor trei ore care firești praterimata dăruite de la Dumnezeu și mai întîiu frica lui Dumnezeu de care țice David Proorocul și Împăratul la cartea psalmilor „pătrunde cu frica ta cărnurile mele pentru că tu mi ai pus mie lege, și Solomon începerea înțelepciuni este frica Domnului“ a doua inimă curată; pentru care tot acest Prooroc și Împărat David, se rîgă cu dea dinsul către Dumnezeu să 'l o dăruiască zicînd: inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și Duh drept înoește întru cele din lăuntru ale mele; a treia este dragostea către supuși, care de acêsta însuși mîntuitorul nostru Hristos ne învață în sfînta sa evanghelie poruncindune. să iubești pe vecinul tău ca însuși pe tine fiind



acésta una din cele duoă mai mari porunci, întru care tótă legea și prooroci atîrnă. Aceste trei mai de osebite firești daruri are datorie fiești carele Domnă și oblăduitoră să rîge și să le cîră pururea de la Dumneđu să i le dăruéscă, ca să povătuéscă pre norodulă sêu ce i l'au încredințatū întru stêpânirea sa, că pentru acésta și unsulă lui Dumneđu se numește; pentru că dobîndindū acésta de la Dumneđu strălucește în inima sa ca o făclie cu trei lumini, carea lumineasă ochil mințil și păzește curat gîndulă a se afla ca cîrnaciū bunū, și, asta fêr de frică împotriva valurilor, întêmplărilor; cu aceste trei se dobîndește înțelepciunea, de care dîce Solomon: că omulă înțeleptū, liniște pîrtă, ci cu acest fel de Dumneđuști daruri învrednicindu-se Domnii a le câștiga de la Dumneđu, potū să chiverniséscă Țêrile și Politiile ce li s'au încredințatū întru stêpânirea loră, pentru că după zisa Apostolulă nu pîte fi stêpânire, fêră numai de la Dumneđu. Decî de vreme ce Dumneđuéscă pronie au bine-voitū de ne-au miluitū de ală doilea rînd cu Domnia Țêril Romînești unde viind la strămoșescul nostru scaun și găsind Țêra în rea stare și dărăpănată, de înoirile ce saū fost izvodit după vreme de la o sémă de ani încóce, și cercetând pricinile cum am aflat că nu pentru alt saū dărăpănat și saū înprăstiat Țêra fêră numai din obiceiurile cele nouă ce s'au fostū făcutū de la o sémă de

vreme încóce, pentru care luându pre Dumne  
deu într'ajutoru, dintr'ânsele pe rëndu câte u-  
na cu mila lui Dumneđeu le-am stricat. Dar  
de vreme ce într'alte noe obiceiuri pricinuito-  
re de stricăciune și de înprăștierea Țerii, fiind  
una și dajdiea pogonăritului, carea în Țilele  
ręposaților întru fericire moșiloru și stręmo-  
șiloru Nostri, nici au fostu pomenită, și nici  
înzilele altor ręposați Domni pēnă acumu de  
curēndu, și iscodindu Domnia mea cu dedin-  
sulū ne-amu adevēritu și mai vētosu ne-amă  
încredințatū de la dumnēloru Boerii Țerii, că  
nu pôte fi altă dajdie mai rea și mai ne dręp-  
tă și de cît dajdiea acēsta a pogonăritului pen-  
tru că pāmētenii cei ce au vii și dau decin-  
ela rodulu vii la vremea vinēriciului, plătin-  
du-și decinēla bucatelor din deca vedre o va-  
dră dupō vechiulū obiceiū; iar pogonăritulū  
acesta este pe d'asupra ca o năpaste asupra  
pāmēteniloru, dintru care pricină mulți din  
locuitori 'și au pērăsitū viile și s'au rēsipite  
piru Țeri străine, și osebit ticulósele vēduve  
ce rēmānū sērace de bērbați, care prin tótă  
Țerile sunt apărate și păđite; iar aici în Țeră  
cu dajdiea acēsta a pogonăritului ne avēndu  
putere să plătescă, fiind și partea cea mai sla-  
bă le trăgea și le necăjea vîndāndu-le cele ce  
cāștiga din mila creștiniloru, ne fiind ele har-  
nice a agonisi, și nu numai pentru vii lucra-  
te, ci și pentru părăgine le apuca de vindea  
ce găsea la dēnsele, și cu multe lacrimi plă-

tea ticălósele vii părăgine, dintru care nu se îndulcea măcaru cu o brobónă de strugure. Sfintele Monastiri fiind locașuri Dumneđești la care pentru evlavia și pomenirea creștinescului norodă lăsase a fi eromate pentru pomenirea loră vii, ne mai putëndu să plătescă pogonărit le părăsise și încă și părăgina îl apuca egumeni de plătea și dintr'înși ne avëndu să plătescă îl închidea și sfintele vase și odăjdii le vindea.

Deci de unele ca acestea adevărindu-ne și încredințându-ne Domnia mea n'am putut suferi suspinurile neputincioșiloră, și lacrămile vėduveloră, ci prin multele greutăți și păsuri ce avemă, m'amă milostivită Domnia mea, de am rădicată și acéstă dajdie grea și ne suferită a pogonăritului d'asupra locuitorilor isbrănind și Domnia mea, ca de acum 'nainte să nu mai fie în tótă vieța noastră încătă vom fi de la Dumneđeă miluiț cu Domnia țerii aceștia, dar încă și pe frați nostri cei întru Christos pravoslavnici Domni, căroră li se va încredința de la Dumneđeă în urma noastră scaunulă Domnii Țerii aceștia, îl poftim întru numele Domnului nostru Iisus Christos ca să pădască acéstă facere de bine și folositoră de suflet aședemântă care este spre adăogirea și întemeerea Țerii aceștia, ca și Domnulă Dumneđeă să 'l întemeede pe dănsulă în scaunulă Domniei Sale cu lină pace; — Și amă întărită acésta cu sfatulă Sfinției sale Pėrintelui Mitro-

\*

politului Țării chir Neofit și a tuturilor cinstiților și credincioșilor boerilor celor mari ai Divanului Domnii Mele, pan Grigorie Grecénul vel Vornic, pan Constantin Dudesco vel Spătar, pan Eanache Hrisosholeu vel ban, pan Constantin Brâncovénul vel logofăt, pan Barbu Văcărescu vel vist, pan Ștefan Văcărescu vel clucer, pan Nicolae Roset vel post. pan Toma Guliano vel Paharnic; pan Grigorie Toplicénu vel stolnic, pan Grigorașco Ghi-ca vel comis, pan Eanache vel sluger, pan Stavru vel pitar, și Ispravnic Barbu Văcărescu vel vist; și s'aŭ scrisă hrisovulă acesta în anulă ală douilea dintru a douăa Domnie a Domnii Mele aici în Orașul scaunului Domnii Mele în București de Matei Dâmbovicénulă logofătă za vistierie la anul de la zidirea lumii (Ϡ ϣ Γ Ρ) ér de la Christos (Α Ψ Μ ΙΙ) la luna lui Aprilie (. .)

Incălitura Domnăscă.

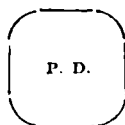


**Întărirea Domnului Kostandin Nicolae VV. cu anul 1761 Octomvrie 20 a hrisovurilor lui Radu Vodă și Matei Basarabă.**

Întărimă și acum acestea care din Negru vodă pînă în cea Domnie a noastră întărite care face atîtea vécuri, partea Domnului

Dumnezeu, dîndu rîndu\_ela în s\_ema prea sfin-  
 ții sale p\_ărintelui Mitropolit, ac\_esta poruncim\_ă  
 hotărîndu și Domnia mea \_eră'si.

(urm\_éază iscălitura Domn\_éscă.)



**Dar** fiind c\_ă pîná a se lua banii daj-  
 diilor de la ispravnici, se face prelungire, ho-  
 tărîm\_ă Domnia mea din bani popilor ce sunt  
 asupra p\_ărintelui, s\_ă se popr\_éscă pe t\_otă luna  
 cîte talere trei sute, și s\_ă se ție în s\_émă cu  
 pecetluit la Vistierie.

**Dederă** s\_ema c\_ă și Domnia sa fratele  
 Scarlat Vodă Ghica; fiind vel vist Mihai Mă-  
 gur\_enu și vel vist Pascal, cu pecetluit de la  
 vistierie, se orînduia.

**Iarăș**i urm\_éază iscălitura Domn\_éscă și pecetea.

Pîrvul Cantacozino vel logofăt procit.

### **Hrisovul lui Matei Basarab.**

Cu mila lui Dumnezeu, io Matei Basarab  
 Voevod și Domn a t\_otă Ț\_era Romîn\_éscă, da-  
 tam Domnia mea ac\_estă poruncă a Domniî  
 mele satului Mățăul de jos ot sud Mușcel, care  
 le este al s\_ăracilor din orașul Domniî mele  
 din Cîmpu lung, ca s\_ă fie în pace și slobod

de birŭ, și de talere și de împrumtare, și de găléta de îin, și de cal de bou, i de și de miere și de céră, și de slujba Domnăscă și de podvóde, și de mertice, și de dijma stupilor, i gîștinărilor și a rămătorilor și de óie, de slugărie și de plată, și de cai de olac, și de tóte dăjdiile cîte vorŭ fi preste anŭ în Țéra Domniî mele, de către nimeni bîntuélă să nu albă, pentru că însuși Domnia mea m'am milostivit de 'iam ertat cum aŭ fost ertați și în zilele altor Domni bătrîni, și am vădŭt Domnia mea și cărțile de milă ale acestor săraci, cartea răposatului Negru Vodă, și fiului său Vlad Vodă, și cartea lui Vădislav Vodă, și cartea strămoșului Domniî mele răp satul Basarab Voevod, și a Mircii voevod, și a lui Moise Voevod și cartea bătrînului răposatului Alecsandru Voevod și a nepotusău Radului Voevod, și a lui Gavriil Vodă, și éráși cartea Radului Vodă, din Domnia a doua, și cartea fiisău Alecsandru Voevod, și a lui Alecsandru Voevod Iliésŭ și cartea lui Leon Voevod tot de întărire făcută una după alta cu mare blestem; Drept acea și Domnia mea încă însumi am întărit și am înoit acele cărți vechi, cu acéstă carte a Domniî mele, pentru că acel sat Mățău de josŭ ce saŭ scris mai susŭ, el n'aŭ fost în rîndul Țerii ei aŭ fost de tréba și hrana săracilor și a gîrbovilor și a schiopilor din orașul Domniî mele din Cîmpu lung, și să albă a lucra la morile lor și la tóte tre-

bile, ce le va trebui și la Biserici, ei să aibă bună pace pentru toate după cum este scris mai sus, precum au fost ertați și mai înainte vreme. Drept aceea și voi birarilor și slugilor Domniilor mele care veți umbla într'acest județ, voi încă să căutați foarte și să vă încredințați și să-l lăsați în pace pentru toate câte saū scrisu mai sus, iar care om sar ispiti al supăra pre dînși, acel om rea urgie va lua de la Domnia mea, încă și blestemul am pusă Domnia după petrecerea Domniilor mele, pre carele va alege Domnul Dumneșeu a fi Domn Țării Românești au din nēmul nostru au după păcatele noastre din alt nēm, să aibă a cinsti și a înoui și a întări această carte de milă a Domniilor mele după tocmela ce este mai sus scrisă, pre acela Domnul Dumneșeu săl cinstescă întru Domnia lui și în vécul viitoru sufletul lui la odihnă, éar de nu va cinsti și va înoui, și nu va întări această carte a Domniilor mele, ci o va călca și o va strica și o va lăsa pustiire, acel om să fie proclét și anatema de: t i s: sfinți părinți de la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc, și săl fie al aceluia pîrîșt sfîntulú Ión Botezătorul în zioa cea înfricoșată și viitoare a lui Iisus Hristos, la a doua venire, unde nu este fățarie, în veci amin.

Iată dar și mărturie am pusă Domnia mea pe jupan Teodor vel Ban de la Craiova, i jupan Hrizea vel Vornic, i Grigorie vel logofăt, i Radul vel vist, i Preda vel Spătar,

i Buzinca vel Cluceru, i Socol vel Stolnic. i Radul vel Comis, i Vuciul vel Paharnic, i Costandin vel Post; Însuim Domnia mea am zisă; și am scrisu eă Pîrvul Spuden în scaunu Orașului Tîtgoviște în luna lui Iunie létul 7147.

### **Hrisovul lui Radu Voevod.**

Satul Mațaul de josu ot sud Mușcelu ca să fie în pace de biru, de talere, de miere de cêră, de islază de fin, de podvóde, de mer-tice, și de óie de slugărie, și de plaiu, de sé-mă de cai de olacă, de lucru Domnescă și de óie sécă, de împrumută de cal și de bou, de cară de óste, și de către bănișori de ju-dețu, și de către toți dregători de către ni-menî vel saă bântuclă să n'aibă, pentru că m'amă milostivită Domnia mea de 'i amă lă-sată și 'i amă ertată de tóte câte scrie mai susă, și de altele care ar fi afară dintr'aceste dăjdiă câte sântă preste ană în Țera Domnii Mele, precum aă fostă ertați și mai 'nainte vreme din descălecatul Țerei cu cărți Dom-nești de milă și de ertăciune, care amă vē-zută Domnia Mea întéiă cartea răposatului Nêgru-Vodă care aă fostă întéiă descălecătoră Țerei, și a fii-séu Vlad Voevod, și cartea lui Vladislav Voievod și către strămoșu-séu Ba-sarab Voievod, și a gineri-séu Alecsandru Voievod, și a nepotu-séu Radului Voievod, și carte lui Gavriilă Voevod, și carte bătrânului



Mircea-Vodă, și carte lui Alecsandru Voevod, și a nepotu-său Alecsandru Voievod, și a fiu-său Alecsandru Voevod, și cartea lui Alecsandru-Vodă Iliేశű, și cartea răposatului părintelui Domnii Mele, și a răposatului Matei Voievod, a lui Costandin Voevod, și a răposatului Mihail Voevod, totű întârite una după alta cu mare blestemű.

Dreptű aceea și Domnia Mea încă amű întâritű acేశű milă și ertăciune cu acేశű carte a Domnii Mele, pre tocmelă cum scrie mai susű, pentru că acest Măťăű de josű el n'aű fostű în rëndulű Țerii numai, ci aű fostű de tréba și hrana mișeilorű, și a șchiopilorű, și a ologilorű din orașű din Cămpu-Lungű de 'i aű hrănitű și le aű dresű lorű și Biserica, și de alte trebű de tóte din descălecătura Țerei, și pěnă acumű precumű se mărturisește în cărțile acelorű răposaű Domnű cari se numescű mai susű, iar de alte valori și dăjdiű ale Țerei să aibă bună pace, așijderea și Domnia Mea după mila și după ertăciunea aceloră mai din 'nainte Domnű, Domnia Mea încă 'i amű ertatű de tóte, numai să aibă și săteniű din Măťăulű de josű a căuta și a hrăni mișei și orbi și șchiopi din Cămpu-Lungű ale drege móra să nu sté, Biserica, și de tóte trebile ca și mai 'nainte vreme, iar de alte dăjdiű de tóte să aibă bună pace, așijderea și în urma Domnii Nóstre, pre care-le ilű va dărui Domnulű Dumneđeű cu Domnia și cu stégul ținerei Țe-

rei Romănesci, să aibă a o cinsti și a o în-  
tări această milă și ertăciune precum scrie mai  
sus, pre acela Domnul Dumneșcu să 'lă  
cinstescă cu totu binele și trupește, și sufle-  
tește, iară cine ară călca și ară vrea să facă  
într'altu chipu, să fie proclétu și anatema, și  
afurisit de 310 Sfinți; cinste să aibă cu Iu-  
da și cu Ariea la un locu Amin. — *Subot*  
*preștlien postavlū gvm*: George vel Ban, și Stroe  
vel Vornic, Radu vel logofăt, Mareș vel vist.  
Drăgici vel spătar, Neagoie vel clucer, Iorda-  
che vel stolnic, Papa vel comis, Badea vel  
paharnic și Șerban vel post, și Radul Năstu-  
rel vel logofăt i napisai Dumitrascu logofăt  
ot Bucuresci la létul (BP O 4) Maiu (H)



*Anulă 1761 Decembrie 11.*

## **Cartea Domnului Contandin Nicolae Voevod.**

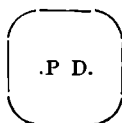
Davad . Gozmid: Pré sfințitului sfinții  
sale părintelui Mitropolitului Țerei chir Grigo-  
rie, pentru că Domniea Mea spre toate cele cu-  
viincioase și cu cale ce suntă a se face, avem  
fierbinte osărdie a le sēvarși, și de vreme ce  
și către sfintele și Dumneșceștile locașuri totu  
d'auua suntemu cu râvnă a le întemeea și a  
le adăoga milele și facerile de bine, socotitam

Domnia Mea și pentru Sf. Mitropolie fiindă maică și otcârmuitoare tuturilor Monastirilor Țerei, că nu este cu cale a fi bucatele Sfintei Mitropolii dajdnice ca ale altora, dintru care mâcară că i se făcea scădēmântă cu pecetluituri Domnești la tôte ca și altora, dar tot pri-sosea datul.

Deci cunoscândă Domnia Mea că se cade a fi de tot ne supērată, m'amă milostivită Domnia mea de amă rădicată și amă ertată tôte bucatele câte voră fi drepte ale Sfintei Mitropolii ca să fie ne dajdnice, ansă văile de pogonărit, oile de oerit, vitele și cai de văcărită: (cândă se va întēmpla a fi dajdea acésta) încă și pentru calulă Domnesc ce dau boerii și Monastirile după obiceiă, Sfânta Mitropolie totă să albă bună pace, mai vîrtosă că și prea Sfințitulă și mai susă numitulă Mitropolit se află și spre alte trebi și porunci ale Domniloră și chivernisitoră la ori-ce cheltueli de folosă sufletescă, s'ară orëndui prin mână sfinții sale cu sârguélă și cu dreptate, care acéstă osidosie și bună orënduélă pe dreptate făcută spre cinstea sfintei Mitropolii s'au fost aședată de Domnia mea încă din Domnia a treea a Domnii Mele pe vremea ce au fostă Mitropolită răposatulă pērinte Ștefan Mitropolită, întărindulă de atuncea Domnia Mé aședămēntulă acesta și cu hrisovulă Domnii Mele, care bun aședămēntă fiind și spre pomenirea Domniloră s'au fostă urmată, atâtă și în

cele-l-alte Domnii ale Domnii Mele, câtă și la alți frați Domni ce au fostă după noi Domni Țerei aceștia, întărindu-se și cu hrisov, precum am vădută Domnia Mea și hrisovulă Domnii Sale Scarlat Ghica Voevod; acum miluindu-ne Domnulă Dumneșeu, cu stăpânirea și cu Domnia Țerii aceștiea earăși pre noi, Domnia Mea asemenea din aceeași Dumneșească râvnă ne amă îndemnată de iar amă întărită acestă mai susă dășă aședământă și acumă, prin acestă cinstită hrisov ală Domnii Mele care l'am întărită cu însuși credința Domnii Mele și cu Domnăsca pecete; Drept aceea poruncimă Domnia Mea și dumnévóstră boeri ce veți fi orânduți cu slujbele ce scriă mai susă, vădendă hrisovulă Domnii Mele toți să aveți a vă feri și a da bună pace bucateloră Sfintei Mitropolii, că ori-cine se va ispiti a face vre ună felă de supărare ne urmândă porunci Domni Mele, unil ca aceiea bine să știe că mare certare voră petrece de către Domnia Mea, inacodane estă poreceniū gozinid.

(Urmăsă iscălitura Domnăsca.)



Dumitrache vel logofăt procit.



*Anulă 1761, Decembrie 20.*

## **Cartea Domnului Constandin Nicolae Voevod.**

Milostivulă Bojă Io Costandin Nicolaie Voievod, i Gospod dova! Monastirea Căldărușani ot sub Ilfov, i Monastirea Sadova ot sud Doljă, care sunt zidite din temelie de răposatulă Mateiă Vodă Basarabă, din pricina și nechiverniséla egumeniloră ce aă fostă după vremi aă ajunsă la próstă și rea stare, în cât și namestiile s'aă părăduită tóte, mai alesă Monastirea Sadova unde acumă mai în urmă Egumenindă ună Nica răspopolă carele fiindă omă fără frica lui Dumnezeu, nu numai că aă prăpădită pēnă și sfintele odóre, ci încă cădută și în fapte tîlhărești după ale căruia fapte cu pravilă, caterisindu-se s'aă hotărâtă să se osândéscă cu mórte. —

Deci ne găsindu-se alt mijlocă cu care să se aducă aceste Monastiri éráși la bună stare, amă socotită Domniea Mea, și le-am dată asupra pré sfinției sale pērintelui Mitropolită, și pré sfinția sa să găséscă din mirení ómení de cinste, și cu frica lui Dumnezeu, să 'i facă epitropi, căroră dēndu-le în sēmă tóte ale

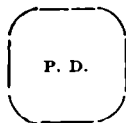
fieși care Monastiri, miscătore și ne miscătore să le chivernisescă cu dreptate, și sémă să albă a 'și da la pré sfinția sa părintele Mitropolitul, ca întru acesta-șu chipū prin bună economie să 'și vie Monastirile éráși la bună stare și orânduéla cea d'întêiū, și pré sfinția sa după păstorésca 'și datorie alegendū să orânduescă și din Eromonahi și Monahi spre sévârșirea sfintelorū rugéciunī, și cu sudórea lorū să poslușescă numitelorū sfinte case, însă Monastirea Sadova fiind că ne-amū înștiințatū Domnia Mea, cum că acolo înprejurulū Monastirii sînt bălți, și din vechi cu șanțu aū fost înpreunate de rămînea Monastirea în ostrovī peste care șanțu aū fost și pod în scripeți del rîdica nóptea fiind fost ca o pórtă de se apărá Monastirea de multe întîmplări rele, și iar din ne chiverniséla Egumenilor părăsinduse al dăstupa, saū astupat.

Deci Epitropi cei va orîndui prea Sfinția sa părintele Mitropolitul, pă lîngă alte trebī și acéstă purtare de grijă să albă, și mai înîntîiū de șanțu să se apuce, și cu cheltuélă și cu țiganii Monastirii, să se destupe, și săl tocmească să fie după starea cea din tîia fiind de folos și sprijinéla sfintei Monastiri, i isam rece gozmid, Decemvrie K: 11 6 11 11.

NB, De vreme ce nu numai aceste Monastiri înțeleserăm că să află la acéstă stare, ci și altele cum Brâncoveni, și Strihaia, ci și acelea le dăm iar asupra

Pré sfintii sale, urmându-se éráşî asemenea, ca cele dărăpăuate să se aducă la bună starea lor.

(urméază Domnésca iscălitură.)



*Anul 1761 Decembrie*

**Cartea Domnului Coustandin Nicolae  
Voevod.**

De vreme ce Monastirea sfântului Sava care este închinată lui sfântu mormântu şi de ctitori s'aŭ înzestratŭ pe câtŭ s'aŭ pututŭ şi şi de Domni s'aŭ miluitŭ cu vinăriciŭ şi cu scutélă de dajdie de nu da la vistierie nimic numai pentru ca să fie şcolă Elinéscă de învăţătura copiilorŭ, întărindu-se şi de către pré sfinţii Patriarşii, dar acumŭ vădëndŭ că întéiŭ biserica se desveleşte, chiliile se dărăpână de ploî, copii cei ce vin la învăţatură n'aŭ unde şedea toţi, de la Biserică şi din celŭ altŭ venitŭ şi mile, Përintele Patriarh mai cu nimicŭ nu se ajută, sfătuituneam dar cu Pré sfinţia sa përintele Mitropolitulŭ Țerei, şi această hotărîre am făcut'o, care o şi poruncimŭ adică, Egumenulŭ şi ómenii sêi să mérgă să şedă la

ctitoricésca noastră Monastire la Văcărești, eară în sfētu Sava p'în tóte casele chiliile să ședă numai dascălii și cu ucenici ca să încapă toți și preoții la biserică să fie din eromonarși școlari, dar venitul și milele celé alte cîte sînt ale sfîntului Sava să se strîgê de Egumenulă de la Văcărești și cu știrea celui de la sfeti George la mezat, și căți însê se voră strînge să drégă întéiă biserica și chiliile bine, iar căți voră mai prisosi să 'i trimiță la pîrintele Patriarh, avêndă acești duoi Egumeni a 'și da séma pe fie-căre ană, și de voră urma întru acestășu chipă, așa li se va pēdi și de oătre Domnie milele și scutela ce o aă avută să o aibă și de acumă înuainte.

Iscălitura Gospod.

Maî poruncimă precumă nici la alte Monastiri nu se cade, așa nici la sfeti Sava parte femeescă să nu mērgă la biserică.



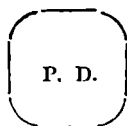
*Anulă 1762, Iulie 6.*

## **Cartea Domnului Constandin Nicolae Voevod.**

Pré sfînția ta pîrinte Mitropolit, după fiéscă evlavie te înștiințămă pentru cei ce moră și se întēmplă de sunt fēră moștenitori de ale căroră avuturi după pravilă sunt tóte să se



ia pe séma Domnăscă; dar noă nu trebuie nici voimă să ne atingem, ear nici să le oblăduască alții peste pravilă, ci mai cu cuviință este cu dintru acelea să se ajutorese obștea adică la faceri de poduri, la spitaluri și pentru școle, ci pentru unii ca aceștia să orânduiești pré sfinția ta purtătoru de grijă, și cându se va întâmpla ori fie pământén sau strein măcar parte bărbătescă sau femească să se ia înscris cu ~~catastih~~ totu avutul lor lucră mișcătoru, stându întru păstrare cu sémă bună, și pré sfinția ta să cercetezi de au muritu cu diétă séu fără diétă, cum și de zestrile femei de suntă adevărate, și câte voru fi în pâr și care voru fi lipsă, așa cercetându-le și după pravilă izbrânindu-le pré sfinția ta ne vei înștiința și Domnii mele.



Procit vel Logofăt.

*Anul 1763, Aprilie 26.*

**Hrisovul Domnului Costandin Mihaiu  
Gehan Voevod.**

Fapta bună cu câtu este mai mare și la mai de sus treptă, cu atitu cei ce se nevoescă a o câștiga suntă vrednici de laudă și

de cinste, dar de cîtu acestea mai de mare laudă suntu vrednici cei ce cu orî ce felu de mijlocire se nevoescu a da ajiutoru spre pază, întărirea și buna întemeiere a unui fapte bune, dând lesnire celor ce o dorescu fără de zăticnălă a o câștiga; întru acestu chipu fiind întemeierea și întărirea școlilor întru care se câștigă darul celu ne prețuitu adică: învățătura cărții carea nu numai este de mare folos și podoba vieții omenești, ci încă și lauda Dumeșcă printr'însa se sîvîrșește, învrednicindu-se omul prin mijlocirea ei cu însuși Dumeșcu a vorbi și a sta înpotriva celor ce cu meștesugirea cuvintelor voru să răsvrătască pravoslavnică credință. Toți dar cei ce se nevoescu cu orî ce felu de mijlocire a da ajiutoru spre întemeierea și buna chivernisălă a școlilor pe lîngă laudă, ne muritorul nume și veșnica pomenire ce le remîne în lumea aceasta, așteptă fără de îndoire și răsplătire de la începătorul înțelepciunii lui Dumeșcu ca unui ce suntu pricinuitori unui de obște faceri de bine; ci dar trebuința și folosul acestui lucru sfânt și de mîntuire, sciindul Împărații și Domnii cei de demult, și avîndu și grijea supușilor lor, au întărit școle prin multe locuri și Orașe ca prin învățatură să le pricinuescă lor bună viețuire, căroră urmîndu și cei mai d'înaintea noastră blagocestivi Domni cari au otcărmuitu trebile pré luminatului scaun alu Țerei aceștiea, au aședat două

școle, una Elinéscă, și alta Slovenéscă care amândouă sunt de mare folos, nu numai locuitorilor Țării aceștia, ci și tuturilor celor străini cari vin pentru dragestea învățaturii. Deci de vreme ce din voia a tot puternicul Dumneșu viind ală douilea rând Domn Țerei Românesce, și înștiințându-ne cu anafora dumnélor cinstiți și credincioși boeri cei mari al Divanului Domnii Mele, cum că fiind mai înainte obicei de se da plata dascălilor de la Vistierie, și fiind-că Vistieria are multe și deosebite cheltueli de multe ori nu le au fost viind rând ală lua plata câte patru cinci luni, au fost găsiți dumnélor cu cale ca să se scotă de la bir Monastirea Glavaciogul și să se dea asupsa sfinții Sale părintelui Mitropolitului Țării, și sfinția sa din venitul Monastirii să dea lefile dascălilor și cheltuella Bisericii Domnesce, care aședemânt s'au fost întărit și de Domnia Sa Costandin-Vodă Mavrocordat. Deci Domniea Mea încă cunoscând că este cu cale și cu cuviință făcut acest aședemânt, și pentru ca să 'și ea dascălii plata mai cu lesnire făr de purtare de grijă să potă da învățăturile ucenicilor, așijderea și sfânta Biserică Domnéscă să 'și aibă cuviincioasa podóbă pe deplin, m'am milostivit Domniea Mea hotărând printr'acest cinstit și bun închipuit hrisov al Domnii Mele, ca să fie acéstă mai sus zisă sfânta Monastire Glavaciogul în pace și ertată de

\*

tóte dăjdiile și orânduclile vistierii ce dau alte Monastiri încâtă de nimică să nu fie supărată, și orânduimă vrednică aceștii purtări de grijă earășî pe pré sfinția sa părintele Mitropolitul Țerei chir Grigorie, fiind și cu voea Archierii sale și a totă cinstita boerime, ca să aibă Archieria sa prin epitropulă Archieriei sale a strânge totă venitulă aceștii Monastiri, și dintr'acela să împartă pe fieșî care lună simbrile dascăliloră, adică: dascălulă celui mare de la Sfěntu Sava pe lună talere 40: dascălulă al douilea talere 30: dascălulă ală treilea talere 10: și întěiulă dascălă slovenescă talere 15: și ală douilea talere 10: și cheltuěla Bisericii Domnesci pentru untă de lemnă, cěră, i tēmîie pe lună talere 20: cari se facă totă suma baniloră pe ană talere 1500: însă atătă dascălii să se afe cu priveghere pentru pricopseala învățăturală ucenieiloră, cătă și preoții Bisericii Domnesci să aibă purtare de grijă pentru podoba Sfintei Biserici, și pentru ca să se pădēcă nestrěmutată acestă lucru cuviinciosă și folositoră sufletulă și vieței creștinești, amă întărită Domniea Mea hrisovulă acesta cu însușî credința Domnii Mele Io Costandin Mihaî Gehan Voevod și cu Domnėsca noastră pecetie, și cu tot sfatulă cinstițiloră și credincioșiloră boeriloră celoră mari al Divanulă Domnii Mele.

Pan Constandin Crețulescu vel ban, Pan Dumitrașcu Racoviță vel dvornic de Țera de

susă, Pan Pîrvu Cantacozino vel dvornicŭ de  
 Țera de josă, Pan Matei Ghica vel spatar;  
 Pan Mihaî Cantacozino vel logofăt, Pan Ba-  
 dea Știrbei vel vist. Pan Nicolache Caragic  
 vel post. Pan Constandin Catargiu vel clucer,  
 Pan Imari vel Paharnic, Pan Grigorașco Bă-  
 lănu vel stolnic Pan Costandin vel comis, Pan  
 . . . . . vel sluger, Pan . . . . . vel  
 pitar, Ispravnic Pan Mihaî Căntacozino vel lo-  
 gofăt; și s'aŭ scrisă hrisovulă acesta în anulă  
 dintăiă din Domniea a duoa a Domnii Dom-  
 nii Mele aici în scaunulă orașului Domnii Me-  
 le Bucuresci, de popa Florea dascălulă de scô-  
 la cea slovenescă ot Sfântu George.

(Iscălitura Domnăscă.)

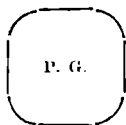
Mihaî Cantacozino vel log. procit.



*Anul 1763*

## **Întărirea Domnului Costandin Mihală Gehan Voevod.**

De vreme ce Pré sfinția sa și dumnévóstră găsiți cu cale și cereți ca după obiceiul Țării să se urmeze și să se păzescă, întărim și Domniea mea și Anaforaoa acésta să stea ca să se afle la sfînta Mitropolie.



## **Anaforaoa Boerilor.**

Pentru lucruri ne mișcătore, adică: Moșii, Case, Viș, și ori ce vîndînduse, vădurăm că pravila hotărăște, la un cap de pravilă Armenopolo list: G K 11: diceca cei ce va fi avut amestec său va fi avut tovărășie la lucrul cel vîndut, și de nu aũ sciut că său vîndut să aibă voie rudenia pînă în: Î: ani să tragă jiu-decată:

Obiceiul pămîntului este, fiind tot întro Țeră ne lipsit fiind și slobod, iar nu la vre

o închisóre unde să pótă găsi pricină și de aũ știut și nu aũ întors banii ce 'i aũ lăsat de aũ trecut vreme numai este volnic, iar de nu aũ știut și aũ aflat peste chîtăva vreme, și la aceea vreme banii iarăși nu 'i aũ întors, nici la judecată aũ tras, și aũ lăsat de aũ trecut vreme la mijloc, numai este volnic a cere.

Deci noi vădînd că are despărțire, Pravila la acéastă pricină a vînzării din obiceiul pămîntului, ca să lipséscă pricinile să nu céră unii după pravilă și alții după obicei și alunecănduse unii la una, și alții la alta sunt dea pururea pricini, nici scie vîndătorul siguranța sa nici cumpărătoru;

Drept aceea găsim cu cale ca la tótă vîndarea pentru lucrurile cele nemișcătóre să se pădéscă, și să se facă judecata după obiceiul Țării după cum și sfînta pravilă dice, că obiceiul Țării este cap de pravilă.

(Iscălit) Grigorie al Ungrovlahii, cu obștea Boerilor, însă: Costandin bivel Ban, Costandin bivel Ban, T: vel Ban, Radu vel Vornic, Dimitrie spătar, Costandin Cîndea vel logofăt, Mihai bivel logofăt, Eanache Dudescu vel vist.

Nicolae logofătul de țăină.



*Anul 1764 August 8*

**Hrisovul Domnului Ștefan Mihai Racoviță Voevod.**

Datoria Domnului este a fi de a pururea cu privegere pentru toate cele date, și de la Dumnezeu încredințate sub stăpînirea sa ale aduce la cîi bune și drepte, și a nu se zîmîti judecățile; Drept acea dar între altele socotim Domniea mea, și pentru împrumutări, și pe urmă casa datornicilor să apără cu pricina zestrilor. Eată cu sfat de obște sașu pus la orînduélă întru aceștia chip: toate datoriile cîte sașu făcut pînă acum trăind bărbatul, muierea de către datornicul bărbatului ei, numai zestrea ce va fi în păr, și își va cunósce cu dovadă și cu mărturiu că este acel lucru al ei de zestre. Numai acela să fie apărat de către datornic; iar pentru lipsa zestrii să nu pótă popri de ale bărbatului să rămîie datornicul păgubașu, ci întîiū datornicul să'și ia drept datoria lui; și în urmă ce va mai rămînea aceea va lua, și iar cînd va fi bărbatul mort, atunci muierea își trage întîiū zestrea ei, și ce va mai rămînea să ia datornicul, măcar că o femeie ce va fi temătore de Dumnezeu, are datorie încă și din zestrea ei a vinde și a plăti datoria, ca să nu



rămîie sufletul bărbatului ei sub păcat, și încă mort prin dieată de va și avea și lăsat a se da cevași de pomană, trebuiește să nu să ție în sémă încă și pentru sārindar, ci vîndînduse întîiū să se plătescă datoriile după cum și sfînta pravilă puruncesce; iar de acum înainte lucru hotărît cu sfat de obște este, și tutulor înștire să le fie, atît împrumutătorii cît și datornicii. Cel ce va împrumuta pînă nu va fi iscălit bărbatul cu femea în preună și cu mărturiea, nu i să va ținea în sémă, ci ce va găsi va lua numai de la bărbat iar de zestre nici cum nu să va putea atinge, iar datoria ce va fi iscălită bărbatul cu muicerea din bună voea ei și cu mărturi, aceea să nu se numere întîiū zestea, ci întîiū datoria să se împlinescă, și apoiū cele ce va mai rămînea va lua și ea pentru zestrea ei, întru acestași chip cu sfat de obște, și de către Pré sfînția sa Părintele Mitropolitul Țerii chir Grigorie, și de dumnélor veliți Boeri găsinduse cu cale, hotărîm și Domniea mea așa să se pădlescă ne strămutat.

iscălitura Domnescă.



*Anul 7273 și 1765. luna Genarie 15.*

**Hrisovul Domnului Ștefan Mihaiū  
Racoviță Voevod.**

Oblăduitorii cei de Dumneșcui aleși care

pun nevoința într-o săvârșirea lucrurilor celor bune, nici un lucru acela mai cuvios, și mai de laudă nu poate a li să întâmpla (mai ales celor ce plecați cu dreptă povăț a inimii sale), de cât după ce își aduc nevoințele sale către folosul de obște, le privesc a fi în urmă ținute și socotite. Pentru că iscusita minte omenescă pururea privește cu socotelă la cele viitoare, după cum dice înțeleptul: și cele ce vor să fie le semuesce: încît ne încetat să silim, ca socotela de cele viitoare să fie tocmită în urmă spre orînduēla ce saū început. Una ca acēsta într-o pomenirea Vēcurilor viitoare saū urmat încă de la cei cu viață aleși, care mai ales pentru binele, și folosul de obște saū nevoit să înmulțescă, lăsând rodul minților, povăț urmașilor sēi. Căci că datoria oblăduitorului este cunoscută, că multe faceri de bine trebuie să săvârșască, și pentru căci sînt aleși de Dumnezeu, dar mai mult căci sînt pravoslavnici, și încă și mai mult căci sînt și puternici, și așezați într-o atîta de înaltă stăpînă. Căci mărirea cea adevărată nu stă numai într-o acēsta, căci ar avea Domni multe ci căci ar putea multe, iar două sunt acele într-o care putem să ne arătăm și de oblăduitori adevărați, și creștini de săvârșit adică: să fim credincioși legii lui Dumnezeu, și să viețuim în libovul vecinului, că acēsta este lauda, și ferirea cea vecnică care o pohtim, și într-o aceste două, tōtă legea, și proorocile să încheie

Și întâiu, de vreme ce ne nevoim în tot chipul pentru paza legilor, și a obiceiurilor politicești, a căroră ot cîrmuire ne aū încredințat a tot puternicul Dumneđeū pentru mare mila sa, spre apărarea, și paza vieții supușilor noștri, cu cît mai vîrtos fiind că sîntem ca niște părinți Patrii ei, sîntem datorî aī povățui cu tot felul de silință și pentru folosul sufletului lor. Și știind Domnia mea că din cîte să lucréză spre mîntuirea sufletului, altū nu este așa de puternic ca milostenia, căci nu spală pe vre unū neīman de nīscăiva lepre trupești, nici rădică pe vre un slăbănog din pat, ci pre însăși sufletulū lui Dumneđeū, ce mai mare lucru, fiindū întinatū și ponegritū ilū spală de întinăciune, ilū albește, și din gropile prăpastii ilū ridică cumū și mîntuitorulū pre tănărulū bogatū ce venise la dēnsulū, ilū laudă pentru cele-l-alte bunătăți, dar nu va să fie de sēvârșitū pentru acēstă milostenie, pentru aceea il și poruncește să și dea tōtă averea sa și apoi să fie de sēvârșitū. — Și de vreme ce milostenia acēsta străbate tăriea Cerului, și ajunge tocmai la scaunulū Măririi lui Dumneđeū, și se face mijlocitoare sufletului celui milostivū către judecătorū ca să 'i facă judecată după dānsa și învrednicește în óreși care chipū de se asēmănă cu Dumneđeū, multe 'i sunt darurile pré puternicii puteri, și mari il sunt sēvîrșirile. Cum și la Itica, zice Dumneđeū: Pociū și fēră milostenie să te încununedi, dă-'mī voia să 'i

fiu datoru, ca să dobîndești și mai mare plată, și încununarea să 'îi fie cu îndrăsnelă. Milostenia ține viața omeniloru, cându unui dau, alții iaă, și prin darea ei multe bunătăți dă Dumneșeu, și aicea în lume: Pentru care dicese proorocul: stata Împărătesa d'a drepta ta: căci fiica cea d'înteu a lui Dumneșeu este milostenia. — Milostenia acesta pleacă pre Dumneșeu de se făcu omu ca să mîntuască pre omu, atîta îndrăsnire era milostenia, și fêră de milostenie nu este cu putință să ispășescă cineva, că de vreme ce fecioria care este asemenea îngeriloru, pentru curăție se gonește din camera mirelui ne avîndu milostenie, iată că fêră de milostenie nu este cu putință a afla cineva ertare păcatelorui lui, și ce să dîcemu mai multu, cându milostenia ne lipsitu stă la pîrta ghenii, și nu lasă nici cumu sufletulu milostivu să intre în Iad, precum adevereză sfîntulu Avgustin. — Acesta dar socotîndu Domnia Mea, și știîndu lucru adevăratu, cumu că cându se voru păzi aceste două, credința, și milostenia, ne vomu învrednici și noi, și totu nîmulu creștinescu Dumneșeesculu ajutoru, și totă Țîra acesta se va ușura de pîsurile și greutățile ei, și se va păzi de către nevîzuta puterea sa. — Amu găsitu Domnia Mea cu cale ca să aședăm, și să orînduim pentru ajutoru, și mîngîierea lipsiților, și a săraciloru ore-care milostenii de la cei ce mai în josu să orînduescu, și înteu noi ca cei ce sun-

temă înteiă, ne dămă paradigmă iubitorilor de milostenie pravoslavmici creștini: adică pe totu anulă să dămă la cutia milostenii sêraciloră din vama Domnăscă talere 50, i de la ocne talere 100, așijderea și din dijmărit. talere 50, i din vinăriciă talere 50, ear, cându se voru vinde aceste două, dijmăritulă, și vinăriciulă, să dea acești bani boerii cumpărători. Sfinția sa părintele Mitrodolitulă la dîioa praznicului Mitropolii să dea la cutia sêraciloră talere 50 fiind acêsta orînduělă și strângerea milostenii, și cu buna voință și priimirea sfinții sale. — Sfinția sa părintele episcopulă Rîmniculă la dîioa hramulă Episcopii să dea la cutia sêraciloră talere 40. — Asemenea și sfinția sa părintele Episcopulă Buzăului să dea talere 40. — Dumnêloră veliți boeri în dîioa ce voru îmbrăca caftan de boerie ori carele, între alte voiôse bacșisuri ce dă la alte cheltueli pentru bucuria boerii, să și bucure și sufletulă sêu dândă la cutia sêraciloră talere . . . așijderea și a douăilea talere . . . Ispravnică în dîioa ce voru sêruta mîna Domnului de isprăvnicie, pe lângă bucuria cinstei Domnești să dea și la cutia sêraciloră talere 20, Egumenă dupe la sfințele Monastiri cele mari la dîioa hramulă Monastirei să dea la cutia sêraciloră talere . . . Pentru sufletele ctitoriloră lipsindă alte cheltueli ce se făcea pênă acumă, ear pentru prazniculă Monastirii (de va vrea să facă,) să dea la sêraci pâine, și vin, și alte lucruri de care

se află în Monastire. — Ear Monastirile cele mici să dea talere . . . Bisericile de mir de la fieși care la dîioa hramului să se dea la cutiea sêracilor talere unul; hirotoniile cîndu se voru face pe lângă ploconul cel obîșnuitu ce dau Mitropolii, sau Episcopii, să dea și la cutie, preotul talere jîumătate, diéconul talere jumătate; neguțătorii du prin hanuri fieși carele să dea pe an pentru sufletul sêu milostenie la cutiea sâracilor talere . . după cum în catastihul Domniî mele cel pecetluit arată anume. Nuntele boeresci ce să vor face unde cheltuesc alte mari cheltuehi pentru plăceri trupesci, să dea și pentru suflet, întîea nuntă talere . . . la a doua talere . . . la a treia talere . . . ear de la cel alt norod de fieși care nuntă să dea bani 30. Cîndu după obștêscă datorie va rēposa Domnul, aū Mitropolitul, sau Episcopul sau egumen, între alte mile ce orēnduescū pentru pomenirea sufletului, să lase și la cutiea sêracilor Mitropolitul talere . . . episcopul talere . . . Egumenul talere . . . ear cîndu se va întēmpla să mōră fēră orēnduélă de diétă, atuncea cele rēmase să se facă trei părți, o parte pentru pomenirile lui, o parte la Monastirea unde 'și aū petrecutū viétă și a treia parte la cutiea sêracilor, așijderea și cei ce s'ar aședa în locul aceluia, să dea Mitropolitul talere 100, Episcopul talere 50, și Egumenul talere 20. -- Asemenea și la pristăvirea ori că-

ruea pravoslavnică creștină, între alte orându-  
eli ce lasă, cu dieata prin clironom, să lase și  
la cutia săracilor cea mai aleasă milostenie  
și ajiutoră sufletului său, și de va fi obraz  
mare, după potriua celor rămase să lase și  
milostenia săracilor, adică: de va fi cu pu-  
tere să dea talere . . . sau câtă de puțin  
talere . . . iar celălaltă norodă după puțină  
să dea talere . . . cei ce moră fără clironomă  
adică: nu rămâne în urma loră, moșă, mōșă,  
mumă, fecioră, fată, frate, soră, nepotă,  
nepotă din feciori. Tōtă periusia casii acela să  
facă două părți, o parte pentru pomenirile lui,  
și o parte la cutia săracilor, însă: și aceea  
parte să se cheltuască éráși prin mâna unuia  
din epitropii milostenii săracilor, ca și priso-  
sulă de se va întempla să se pue iarăși la cu-  
tie pentru ajiutorulă săracilor, și cândă voră  
bănuie alte rudeniă mai departe, cumă că și ei  
suntă săraci, răspunsulă le este, cumă că pen-  
tru săraci s'au făcută cutia săracilor, ci 'i  
voră dovedi epitropii săracilor, și de voră fi  
săracii de miluită, cutia îi va milui. Care  
tōte acestea ce mai susă arată ne au îndem-  
nată atâtă datoriea ce o avemă cunoscută, câtă  
și apostolésca poruncă ce dăce: să facă fieși  
carele spre plăcerea vecinului întru bine spre  
zidire, cumă și dăce adevărulă, că de nu iu-  
besce cinevași pe fratele său pre care îlă ve-  
de, pre Dumnezeu pre care nu 'lă vede nu  
'lă pōte să 'lă iubească, și mai alesă că de

obște vedemă cu toți! acéastă facere de bine făcându-se cu milostivire spre ajiutorulă sêraciloră și întru cei de altă nēmă încâtă spre pildă dîce apostolulă: că pëgîni! ne avëndă lege din fire fac ale legi!, și cândă însuși stăpânulă Christosă dîce: că ori-ce faceți unuia dintre aceștiea mai mic! frați ai mei mic fa-  
ceți, ce nu se cade a face spre plăcerea celui ce ș'au dată viêța sa pentru viêța noastră.— Dreptă aceea printr'acestă cînstiț, și bine închipuită hrisovă ală Domniei Mele, orënduimă 'și hotărîmă, ca fieși carele, atătă noi, câtă și de la noi pênă la celă mai din josă pontă, să dea orënduită și cuviinciôsa milostenie, fiindă darea fieși căruia iarăși spre al sêu folosă după cumă dîce Marele Vasilie că vrecuirea altora vindecă ranele lui.— Pentru aceea fieși carele din mai susă dîși!, cu dragoste, și din bună voință, și fêr' de părerea de rău, să 'și dé milostenia sa, fiindă că o dă pentru însuși folosulă sêu, căci cine nu dă milostenia cândă pôte, nu pôte să dea nici odată. — La care mai susă dîsă adunare de milă fiindă lucrulă celă mai de cînte pravoslaviei, și alte părți bisericesci orënduimă ca adevêrată, precumă și adevêrată este, cărmaciulă vieței sêraciloră, și mêngîitoră lipsei loră, pre duhovnicesculă nostru pîrinte, sfințicia sa pîrintele Mitropolitulă Ungro-Vlahiei chir Grigorie împreună și cu trei neguțători anume:  
. . . . . care să se alégă



de sfinția sa Părintele Mitropolitul fiindu omeni sufletesci, și cu frica lui Dumnezeu (din care și când s'ar pristăvi vre unul, iarăși de sfinția sa să se alégă altul asemenea, și săl așeze în locul aceluia,) care prin povățuirea sfinții sale cu catastih să strângă totă orînduita milă a sêracilor peste anu la vremea cea cuviincioasă și să se așeze în cutiea ce s'au făcutu într'adiuș din porunca noastră pentru această trebă, la care să aibă înteiu sfinția sa pecetea și lacătul sfinții sale, așijderea și acei trei neguțători, cîte trei nepotrivite cheile lacătelor lor pentru ne bănuelă și de două ori pe anu adică: odată în sîmbăta lăsatului de secă de carne de postul păresimilor, cîndu face Biserica pomenire tuturilor celor din véc rîposați pravoslavnicî creștini. — Și altă dată în săptămîna a șaptea după Pasce în sîmbăta ce se numește a moșilor, să slujescă sfinția sa părintele Mitropolitul liturghie întru aceste două zile peste anu, pomenind numele tuturilor de la care s'au strînsu milosteniea pînă atuncea, și după sêvârșirea leturghii să facă sfinția sa veste la patru boeri mări, vel Ban, duoi vel dvornici, i vel logofăt ca să fie și dumnêlor la descueirea cutii. — Și așa după ce voru desuia cutiea și voru număra bani, să socotescă sfinția sa împreună cu dumnêloru, cîtă va fi trebuința celor ce este să li se dea milostenie adică: înteiu de este vre unu obrazu scăpêtat carele să sfiesce a cerșători, de este vre o

fată de boer în vîrstă, și are trebuință de a-  
jiutor, de este vre unu obrazu închis de da-  
tornici, și nu este alt mijloc să mîntuască, de  
este vre unu strein scēpatu din primejdiile  
mării, și aū năzuitu aici la mila creștinilor,  
aū s'aū nēpăstuitu de cei de altă credință  
și 'l aū cădutu soția și copii la robie, și  
cere milă spre ajiutor, și izbăvirea acelor su-  
flete ce suntu în primejdie, apoi să cerceteze  
și cei ce voru fi bolnavi, și închiși prin tem-  
niță, apoi văduvile cele ce nu aū obiceiū să  
prostēscă prin case, și apoiū să socotēscă și  
pentru alți săraci: făcēndu-se acēsta cerceta-  
re cu amăruntulū, căci unde este mai mare pă-  
sulū acolo este mai trebuincioasă milostenia.  
— Așijderea cāndū se va pristăvi vre-un creș-  
tinū sēracū, sau din norod, sau din cei închiși  
în temniță, sau în grosuri, și nu are cu ce să  
'lū îngrope, atuncea numai decātu însciințānduse  
sfînția sa să trimiță pre unulū dintru acei ne-  
guțătorī, ca să mērgă însuși la acelū rēposatū,  
să 'l tārguēscă tōte cele de îngropare, și așa  
grijindu'lū să 'lū ridice cu preotū cu lumini  
aprinse, și să 'lū ducă la Biserică să 'lū slu-  
jēscă și să 'lū îngrope. — Și dupē darea orēn-  
duelilorū ce mai susū arētāmū, prisosul să se  
pue de cfinția sa earăși în cutia milostenii  
spre trebuința viitoare, ērăși pentru ajiutorulū  
sēracilorū: — Întārindū Domniea Mea hrisovulū  
acesta cu însuși credința Domniū Mele, Io Ște-  
fan Mihaiū Racoviță Voievod, și cu credința

pré iubiţilor Domnii Mele fi Mihaiū Voevod Costandin Voievod, şi cu totū sfatulū cinstiţilor şi credincioşilorū boerilorū celorū mari ai Divanulū Domnii Mele. — Pan Toma Creţulesculū vel ban, pan Radu Vacărescu vel dvornic, Pan Costandin Cîndescu vel logofăt, pan Atanasie Ipsilant vel Spathar, pan . . . . . vel vist, pan Toma Rafail vel postelnic, pan Ioniţă Guliéno vel clucer, pan Dimitrie Fotache vel paharnic, pan Iordache Caragea vel stolnic, pan Iordache Roset vel comis, . . . . . şi s'aū scrisū hrisovulū acesta în anulū d'întcîiū din Domniea Domnii mele aici în scaunulū Oraşului Bucuresci.

(Urmédă Domnésca iscălitură.)



*Anul 1765 luna Iunie 10*

### **Hrisovul Domnului Ştefan Mihalū Racoviţă Voevod.**

De toţi este ştiut, că din cîte lucruri în-podobescū pre om întru acéstū viaţă, învăţătura este mai alésă, şi mai înaltă, pentru aceea este şi mai lăudată. De cei ce aū numele înţelepciunii cei din afară, (adică acei elinesci) şi acei Bisericeşti, şi cu multe cununī de laudă să încununédă, încît şi Pavel s'a înălţat pînă la ceruri la atreia orînduélă o pune,

\*

socotindusă numărul darurilor care saū dat de la Dumneđeū ómenilor, și dicēnd că pre uni iau pus Dumneđeū în Biserică, întâiū pre Apostoli, a doua pre Prooroci, a treea pre dascăli. Mărirea aceștia vrīnd să o arate și Aristotel Filozoful către cel ce la întrebat, cu ce să osebesc cei învățați, din cei ne învățați, iau răspuns cu ceea ce să osebesc cei vii din cei morți, și ca să dicem mai în scurt, atīta întrece învățătura pe tóte bunătățile omenesci, cu câtū întrece și sufletulū pe trupū, că acesta este podóba sufletulū, și trupulū, fiindū principinā celorū patru verhovnice bunătăți, de pre înțepctunea lui Solomon carele dicē: „Acesta învață curăție și minte, și dreptate, și bărbăție, de care mai de trebuință nimic nu este întru viața ómenilorū; și de poștește cineva multă sciință, scie cele trecute, și cele ce vorū să fie le semuește, scie talmăcirea cuvintelorū, și deslegările vorbelorū celorū ascunse, semne, și întâmplări ale vremilorū, și ale anilorū, și tutulorū este sfeșnic bun. Pentru acesta dar și stēpanulū nostru Iisus Christos, însemnāndū folosința învățăturai cel către mēntuire, întâiū aū înțeleptitū pre ucenicii sēi prin pogorirea sfēntului Duh, apoi 'i aū trimisū la propoveduire, încă și nouă tutulorū ne aū poruncitū să cercāmū Dumneđeēștile scripturi, câți potescū să afle viața cea nemuritoare; deci cum arū putea neștine, să cerce dumneđeēștile scripturi ne pedepsindu-se mai 'nainte cu învăță-

tura, ci dar trebuința, și folosul acestui lucru sfânt, și de mântuire știindu-lă împărații și Domnii cei de demult, și avându și grija supușilor lor, au întărit școle în multe locuri, și orașe, ca prin învățatură să le pricinuescă bună viețuire, cărora urmându și cei mai din înaintea noastră blagocestivi Domni, cari au otcărmuită trebile pré luminatului scaun alu Țerii aceștiea, au întărit două școle, una Elinéscă, și alta Slovenéscă, care amândouă sunt de mare folos, nu numai locuitorilor Țerei Românesce, ci și tuturilor celor streini care vin pentru dragostea învățaturei. — Deci de vreme ce din voea a tot țiitorul Dumneșeu viind Domniea mea Domn alu Țerei Românesce, pe lângă totă grija ce o avem de supușii noștri, în tot chipul ne nevoim dorind ca și aceste două școle să fiă în stare bună, spre procopsela ucenicilor, spre luminarea norodului, și spre pohvala acesti creștinești politici, dar ne înscințăm de la dascălii mai sus numitelor școle, cum că mai înainte vreme, pe când li s'au fost dându léfa de la vistierie, cu multe treb, și deosebitele cheltueli ce are Vistieria, de multe ori s'au fost pégubind dascălii de simbria lor, ear de când s'au scos Monastirea Glavaciogul de la Vistierie, și s'au dat sub stăpânirea sfinții sale pîrintelui Mitropolitului spre plata lefi dascălilor au fost odihniți, și mulțamiți pînă acum, iar acum li se zăticește în acea lesni-

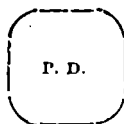
re de luatulu lefi arătându-le sfinția sa părintele Mitropolitul, că din păsurile Monastirei ce 'l au pricinuită întâmplarea vremii, și din înmulțirea dobândii ce se da la datoria ce este, nu se ajiunge venitul a da și simbria dascălilor așa cu lesnire ca mai 'nainte și deplinu pe fieși-care lună, de care și Domnia Mea cercetându ne amu pliroforisită de la sfinția sa părintele Mitropolitul. — Earăși într'-acestașu chipu, după jalba ce ne arătase și dascălii mai sus numitelor școle, însă Domnia Mea știind trebuința și folosul acestui lucru sfântu, și de mântuire; și din multa rîvnă ce avemu spre sêvârșirea unui bine ca acesta, pe lóngă alte multe griji în care ne aflăm, bine vrînd Domnia Mea, ca cu ôreși-care prilej să 'și ia dascăli simbria lor mai cu lesnire, ca să pôta da învățăturile ucenilor, fêră de a 'și împărți gândulu lor la purtarea de grijă pentru léfă, și ca să 'l ușurăm de această grijă turburătoare, și zătilnitore lucrului lor, și ca să aședăm éráși cuviincioasă bună orînduélă vrednică purtătoru de grijă aceștii trebii, éráși pre sfinția sa părintele Mitropolitul chir Grigorie, ca pe cel ce este pectoru și părinte duhovnicesc a tótă împlinirea cea cu numele lui Christos, carea se păstorește de Archieria sa, fiind și cu voea Archierii sale, ca și de acum înainte această Monastire Glavaciogul să fie tot sub iconomia sfinții sale scutită de tóte dăjdiile și orînduelile Vistieriei,

și în pace cu toate daniile, și Domneștile ei  
mille pentru darea simbrii dascălilor, dar pen-  
tru ne ajiungerea până la împlinirea simbrii-  
lor, și pentru că am socotit Domnia Mea  
că aru mai fi trebuință de unu alu treilea das-  
călu la scôla Elinescă pentru învățătura Gra-  
maticii, ne amu milostivit Domnia Mea de  
amu mai orânduit éráși sub purtarea de gri-  
jă a Archipăstorii sale și sfânta Monastire Dé-  
lul, carea și acésta să fiă éráși scutită de to-  
te dujdiile Vistierii, și în pace cu toate buca-  
tele, și Domneștile ei mille, și sfinția sa să a-  
șede epitropi përinți iscusiți, ómenî cu frica lui  
Dumneđu să strângă venitulă acestorú două  
sfinte case, luându-le séma cu amêruntul pe totu  
anul, ca și dascăli să 'și aibă simbria lor  
cu lesnire, și fêră de scădere, și sfintele aces-  
tea Monastiri cu prisosul să se ușurede de po-  
vara datoriilor. și sfinția sa pe totă luna să  
împartă simbriile dascălilor, din care la doi  
dascăli ce dau învățăturele filosofiei să dea pe  
lună cîte talere . . . la unul i la al treilea  
talere . . . i scôlei Slovenesci unui dascălu ta-  
lere . . . i alu douilea talere . . . eșijderea să  
dea i la amêndouă Bisericile Domnesci de aici  
din curte pentru unt de lemn, céră, i tămîie  
pe lună talere . . . care se fac pe lună banii  
dascălilor i ai Bisericilor taleré . . . iar în-  
tr'unu anu talere . . . însé și dascăli să se a-  
fle cu priveghiere spre procopséla ucenicilor  
la învățătura cărții, și pentru ca să se pădes-

că ne strămutatū acestū lucru cuviinciosū, și folositorū sufletului și vieței creștinești, întărim și Domnia Mea crisovulū acesta cu însăși credința Domnii Mele Io Ștefan Mihaiū Raco-viță Voevod, și cu credința pré iubiților Domnii Mele fii Micaiū Voevod, Costandin Voevod și mărturiū pusam Domnia Mea pe toți cinsti-țil și credincioșil boeri cei mari ai Divanului Domnii Mele.

Pan Toma Crețulescu vel ban, pan Radu Văcărescu, vel vornic, pan . . . . . vel logofăt, pan Atanasie Ipsilant vel spatar, pan . . . . . vel vistier, pan Toma Rafail vel postelnic, pan Ioniță Guliano vel clucer, pan Dimitrie Artache, vel paharnic, pan Iordache Caragé vel stolnic, pan Eanache Roset vel comis, pan Mihalache vel comis.

(Urméză Domnésca iscălitură.)



*Anul 1768 Februarie 6.*

## **Hrisovulū lui Scarlat Ghika.**

Io Alecsandru Scarlat Ghica Voievod. Vouă tuturorū celorū de multă vreme înstreinați spre alte părți streine. Vă facem în ști-



re, că aici ne-amă înștiințatū Domnia Mea, cum că voi ați fi avendū mare poftă și dorință d'a veni la locuință aici în pământulū Țerei, dar ați vrea să știți pentru rëndulū așeclământulū dăjdii vóstre în ce chipū va să fie, fiind-că în vremea altora ați fi fostū cǎpētuiți peste dreptate, și acéstă sfielă avenduve îndoiți a veni, pentru care iată cu acéstă carte a Domnii Mele, vă adevărimū și vă încredințămū milele și dreptatea cu ușurare ce veți avea de către Domnia Mea, că ori câți de mulți de veți veni, dajdiea vóstră s'aū hotoritū a fi, cu ruptóre de trei mâini, adică celū mai de frunte pe anū talere 12, celū de a doua pe anū talete 8, iar celū de alū treilea talere 6, și pe acești bani să vă cisluiți voi dintre voi pe dreptate ca să dați fie-carele ce lū va ajunge dreptulū seū, și decâtū atâta mai multū nu veți fi supérați, nici bântuiți de nimeni, pentru că acésta s'aū hotărâtū așa, ca să fie cu statornicie pururea; a doua milă iarăși este acésta ca ori-câte vite veți avé ale vóstre vorū fi apérate de vácărit strein, tocmai ca și ale pământenilorū; a treia milă va fi acésta, ca la vremea oeritulū, ori câte oi veți avé ale vóstre, la dece două vi se vorū erta a nu plăti oeritū pe ele.

Așijderea și pentru șederea vóstră, aveți voe ca ori unde, și ori pe a cui moșie vă va plăcea loculū, să mergeți să ședeți, și de către stăpênulū moșii ori-care va fi, nici o su-

părare nu veți avea, ca și slujba ce va fi să 'i faceți, sau curmată într'acestă fel, adică să aveți a 'i clăci la anul d'ânteiu trei dîle, și la anul ală douilea șese, iar de la ală treilea an înainte, câte nouă dîle pe an și nu mai mult. Așijderea și dijmă să 'i dați după obicei, din fînețe, din semănături ce veți face pe moșie deciuélă, iar din grădini ce veți face pe lângă casile vóstre, nici un fel de dijmă nu veți da nîmănu, ci dar vedîndu cu toți aceste mili folositoare și pe dreptate ce vă arătăm, nu trebuie să aveți altă îndoélă, nici să vă mai sfiți cumvașu, ci să vă îndemnați unii cu alții, și cât de mulți să năzuiți la locuința pămîntului Țerei, și bine încredințați să fiți, că toate aceste mili și ușurînțe ce vă arătăm, printr'acéstă carte, de a pururea voru fi pedit și ne strîmutate, și veți trăi în liniște și în fericire, cu totă dreptatea și ocrotirea de către ori-ce supărare, precum și alții atâtea streini ce au năzuit de au venit în Țeră, trăesc și petrec cu totă dreptatea, și li se pădește ne clintit aședămîntul ce li s'au făcut, după cum veți fi și audit cu toți dreptatea ce pădim Domnia Mea la totă Țera, și mai vartos cel ce năzuesc din streinătate, că la toate află milă și ușurînță, ci vă luați séma și vă încredințați la toate acestea ce vă arătăm mai sus, și fără de sfielă năzuiți cât de mulți, de veniți la locuința pămîntu-

lui Țerei, și veți afla cu toții milă, ușurință, și dreptate pe deplină.

Io Alecsandru Scarlat Ghica Voevod.



Vel Vist: procit.



*Anulă 1771, Februarie*

### **Manifestulă Ecaterinei.**

Cu mila lui Dumnezeu Noi Ecaterina al  
douilea Împărătesă și singură stăpânitoare a tu-  
tutor Rusiilor, ș. c. l. ș. c. l. ș. c. l.

Către toate cinurile bisericești și miri-  
nești ale principatului nostru Valahii!(?)

Monarchicesca noastră milă și bună vo-  
ință.

Deputăția ce s'aă trimisă de la voi că-  
tre scaunulă nostru cu arătare de credința și  
supunerea a totu principatului Valachii, aă slu-  
jită întru deosebita noastră părere de bine, fi-  
ind-că cunoștem acestea dreptu o urmare și  
rodă a acei înființări care pré Puternicul Dum-  
neleu dărueste prin armele noastre norodului  
pravoslavnic, ca să scape de sub jugul necre-

dicioșiloră Agarineni pe Valahia, învrednicindu-se cu mila pré Puterniculă Dumneșă de acășă norocire, trebuința cere să se slujască și altora de pildă; iar din parte'î să se arate pătrunsă de recunoștință, și totă d'odată să se arate cu adevărată osărdie către noi și către Imperia Năștră, ca către niște arme izbăvitoare pentru dănsă cu voiața lui Dumneșă.

Noi însă din împotriva ne amă obicnuită ca tôte scoposurile năștre și lucrările să le facemă spre celă mai mare folosă, și fericita petrecerea creștiniloră, faptă pe care prin jurămintă amă întărită totă pravoslavniculă norodă ală Valachiei către noi și către armele năștre(?) ~~năștre~~ de neclintită a aceloră fapte, este că nu numai pe tōți hălăduitoră și pe fiește care dintrănsă, ca ună ce suntă de o lege cu noi, voimă să le pădăimă tôte drepturile loră crescinesci și privileghiurile întregă și ne smințite, ci încă vremă ca prin puterea cea de Dumneșă noă dăruită să ne silimă a 'î apăra de iușimea și răutatea vrăjmașului ce este supra nămulă creștinescă, asemenea și cătă prin putință va sta a înmulți ale loră folosuri și fericire, pre cătă însă ei tōți, sau fiește-care deosebită se voră arăta vrednici de una ca acășă a năștră îngrijire, arătândă însă apărare și ocrotire prin credincăsa și cu adevărată păzire a jurămintului loră, din tôte ale loră puteri drepteloră armeloră năștre asupra ne credincioșiloră Otomană. Noi nu suntemă la îndoelă că

dumnévoastră toți de la mic pênă la mare nu veți da ultărei aceste, adică câți sunteți datori către Dumnezeu, către noi, către voi însuși, și urmașilor voștri, și întru această nădejde și rămânem către dumnévoastră cu Împărătesca noastră milă, de bine-voitoare.

*Sant-Petresburg.*

Ponturile pentru bună orânduélă a celei Ostășesci, slujitorilor din totă Țera din brasla stăpânirei precum s'aū pusū acumū la orânduélă.

*Pentru slujitorimea ce se află cu puterea in Bucuresci.*

1) Pentru seimeni orânduimū Domnia Mea ca să fie șapte stéguri, precum aū fostū din vechime stégulū mare să fie de lude una sută: și șese, alt stég de câte lude cindeci, aceștia ca nisce slujitori ce sunt pururea gata cu cai lor spre ori-ce trebă a Țerei și pentru pađa curții Domnesci orânduimū Domnia Mea léfă lui vel Căpitan de seimeni talere 20, oda bașii câte talere 2, Céușului câte talere 1 - 1 60: Stegarului câte talere 1, 30 și pe fieși care seimenū câte talere 1 fiind că este călărime; așijderea pe fieșce care Căpitan câte talere 6, și zapcii și slujitorii lorū să ia léfă asemenea ca și cei de la vel Stég, aceștia să aibă datorie a fi pururea gata cu cai lorū ca în ori-

ce vreme se voru porunci să mērgă undevași fēră de nici unū felū de zăbavă să și purcesc; cândū va fi vremea să intre la rēndū acele Stēguri să aibă datorie căpitani, a intra cu toți slujitori lorū fēră de a nu avea nici unul lipsă; léfa să aibă a 'și o lua în fiește ce patru luni odată adunându-se în Curtea Domnēscă cu zapcii lorū să aibă a 'și lua léfa de la Vistieria Domnii Mele; orēnduimū să li se dea și postavurile lorū după vechiulū obiceiū roșiū, și Căpitanilorū galbenū și Zapciilorū verđi.

2) În vreme ce caū léfa și postavuri, și suntū scutiți aū datorie să 'și facă cea-l-altă podóbă a armelorū.

3) Céușulū spătăresc, logofătulū spătăresc, stegarulū, buciucașulū și trîmbițașilorū, le orēnduimū tutulorū léfă precum se coprinde în catastihul vistierii; așijderea mai orēnduimū Domnia Mea aici în Bucuresci brasla spătăriei să mai aibă léfă două Căpitani de scutēla care suntū pentru paza foculū și căpitani și zapciilorū, dreptū aceea aū datorie a fi nelipsitū unū Stēgū pe fiește care săptămână din curtea D-lui vel spătarū pentru a fi pururea gata la întēplătórele éngēmuri.

4) Arnăuții fiindū că suntū și aceștia trebuincioși 'i amū orēnduitū Domnia Mea să fie patru Stēguri câte lude . . . și sâ ia léfă și cu zapcii lorū după orēnduēla ce s'aū făcurū la Vistierie.

5) Lefegii spătăresci și căpitănesci le am înmulțit Domnia Mea numărul; la stéguri să fie mai mare, adică de lude 150 Stégulă spetăresc, de lude 100 Stégulă Căpitănesc pentru ca să intre la rëndu din destul să se pótă ajiutora ne avëndu léfă. Scutelnici asemenea, de vreme ce slujesc numai pe scutélă, orënduim Domnia mea optu Stéguri de câte lude 50, pentru-că fiindu vechi obicei a sluji numai pe scutélă, să intre de rëndu cu săptămâna, cari să fie datori a pēdi strejile mahalalelor, și căpitani lor să aibă a lua și postavurile lor; căpitani de poduri să ia ne lipsiți slujitori lor de la pađa margini podurilor, intrându Stégu jumătate pe fieși care săptămână.

6) Toți Căpitani după la Căpităniele de afară să 'și ia léfa lor cea orënduită de la Vistierie în fieși-ce patru luni odată, slujitorilor să se împlinescă după suma catastichului ce este pecetluit la Vistierie ca să se afle suma din destul, ne lipsiți pentru pađa marginilor și a Țerei.

7) Mezilgii să aibă să 'și ia léfa după orënduela ce am făcut Domnia Mea prin testament.

8) Căpitani de slujitori să aibă datorie să pădască marginea și plasa căpităniei sale, atât de óment răi cât și de toți cei ce vor trece pe la Căpitănia lui, se înscințeze pe D-lui vel spatar a pururea de ori-ce se va

întempla în plasa Căpităniei sale măcaru de ori-ce mică pricină.



*Anulă 1773, Iulie 29.*

**Graf Petru Romanțov generală Rusă  
etc. etc.**

După adeverința dragostei mele celei adevărate, făcu înștiințare voă tuturilor locuitorilor, de ori-ce felu de treaptă și vrednicie a principatelor Țerei Moldovenesci și Muntenesci, a Basarabiei și a Banatului Craiovei, că după atâta silință câtă amă pusă despre partea mea pentru a văstră bună norocire, liniște, și ocrotirea tuturilor, după dorința singurei stăpânitoarei noastre Împărătesă, lăsându folosul și averea ce se cuvine fiește căruia ne atinsă, ușurându pe fiește care după putință, dăndu orândueli, și învățături, și povățuiri la cei mai mari oblăduitori, ca fiește-care năpăstuită îndată ce va alerga, să și afle dreptatea, iar silile și hrăpirile cu strașnică mijlocire să se cercete de și să se pedepsescă. Mai multă nu nădăjduemă cu adevărată cumă că încă s'ară afla între voi atâtea improtiviri ca să întempine la tôte aceste purtări ale mele de grije cele orânduite pentru îndreptarea oblăduirei, dar acésta acumă amă începută a o simți cu pré îndestulată a mea măluire, adicu cum că



unii detăimându vrednicia cea de obște a lorū  
și osebindu-se de dînsa, asemenea ca varvarii  
nu caută altū fēră numai căștigulū lorū, și pa-  
guba vecinului sēū, și ticăloșiea norodului, și  
acumă mai vêrtosū la ne lesnirea vremilorū  
de acumū cândū suntū locuitorii adevēratū cu  
ōreși-care greutăți, aceștia încă nu lipsescū ca  
să rēnduēscă asupra lorū niște orēnduei de  
venituri, sau cum arū fi pentru odihna și tre-  
buinta obștii, sau cu altă pricină și cu adu-  
narea aceea cea peste volnicia noastră, facū la  
alții vina, și osînda aducū. Eū din începutū  
amū pusū silință prin multe mijlociri iscusite,  
pentru desrădăcinarea răului acestuea, nu lip-  
sesc și acum iar se poruncescū ca vornicii,  
părcălabii, și alții cu altă dregătorie de sat,  
poruncitori să nu aibă volnicie, nici să strîn-  
gă nimic, nici să cēră mai 'nainte pēnă cândū  
nu vorū lua de la ispravnicii sau de la cei ce  
aū acēscă slujbă încredințată, povēțuire cu a-  
devērată și alēsă dovedire, adică cu a cui po-  
runcă se face acea adunare a venitului, și pen-  
tru ce trebuință. și cātū este tōtă suma, ca să  
adune întru tōtă obștirea, și așa atunci după  
cisle și orēnduei ce face Divanulū asupra ju-  
dețului de obște, pēdindu' l cumpēnirea a pu-  
terei cei de o potrivă a satului aceiua, să fie  
întocmite cu cele-l-alte, suntū datorii ei să fa-  
că cisle cu locuitorii de la fiește care satū du-  
pē starea fiește căruea, și după ce vorū strân-  
ge suma cea orēnduită, să o dea luandū ade-

verință de la cei ce suntă orânduți a o lua. Iar de se va întempla cinevași să ia afară din suma cea orânduită, făr de porunca stăpânirei cei mai mari, sau cu chipă de trebuința obștii, sau cu altă felă de pricină, și îngreuédă norodulă pentru trebuințele și folosul lui ne oprită să fie fieștă care năpăstuită ca să 'și aducă jalba sa la mine, și să fie încredințată fără nici o îndoelă cumă că 'și va afla dreptatea, și cumă că pe acel asupritor, și spornici spre hrăpire, și obicnuită să necăjască norodulă, îl voiă face să simță iușimea pravileloră cea orânduită înprotiva unora ca acestoră călcători de lege, alții iarăși uitându de totă credința cea de obște și neamulă loră, de a pururea cugetă în inimele loră vândărea neamului loră, la celă de obște vrășmașă al nostru, și aevea să facă pre sineși aceluiași spre slujire, și ca să 'i meșteșugescă lucrări, spre sevêrsirea cugetăriloră, vicleșugului, pentru stricarea creștinescului neamă, și cu mijlociri înșelătore, și viclene, împlinescă dresurile acestui dușmană, către care aceste mijlôce după obiceiă vrăjmașului năzuește totă deauna cândă simte slăbiciunea puterei lui. Prósătă pildă acestoră lucrări s'au arêtată la banatulă Craiovei unde vrăjmașulă prin scrisorile ôreși căruea Mihail Șticică, mađilă, ce auă fostă căpitănu la Delea și Filipă, și Mitrea locuitorii ai Mehedințiloră ce auă fugită cu turcii și cu Manuilă, amăgindă norodulă, că după ce 'i va

lua sub stăpânirea lor, le va dăruia totu felul de odihnă, și totu felul de folos. Îndată ce strejile noastre se depărtase nemerindu vremi cu pîrleju ca să intre în lăuntrul locurilor lor. Acesta a fostu mulțumirea care a fost făcutu ca și siliștea cu focu o a fost arsă, și cumplită stricăciune norodului a fost pricinuită și apoi a fost fugitu. Măcar că eu n'am fost trecut cu vederea după întîmplarea aceasta, pentru năvălirea acestă a vrăjmașului, ca să dau poruncă să cerceteze mișcările ofițerilor, cari aveau dregătoria strejii, și adevărată țără cea cuviincioasă pedepsă după a lor vină nu voru rămânea, numai și voi cunoscîndu dintr'atîtea și atîtea cercări, că alu vrăjmașului vicleșug nu încetădă ca să urmeze cea obicnuită varvarească cruđime, cu viclene făgădueli, și mai vartosă acum cîndu vede mai întîrită pađa și îngrădirea voastră. Din tîtă pîrțile cu puterile singurei stăpînitorei împărătesei noastre, de la care puteri dea pururea a fost suferitu biruință, și mai alesu estimpu pre deservăritu risipire, să pricepeți mai 'nainte totu d'auna vicleșugul lui ca să nu vă amăgiți și să nu suferiți pre aceia cari fiindu adăpați cu otrava lui, turbură dea pururea odihna voastră, și îndată ce se voru dovedi și veți pricepe, cu bunu prileju să 'i prindeți, și către mine să 'i arătați pentru ca să ia căđuta pedepsă de reutatea lor. Așijderea mulți sîntu sub chipul celu ostășesc, care pentru credința cea de

\*

obște să pădescă între voi luându numai numire de ostaș, sau de voluntir, sau de arnăut, și nu intră în óstea împăratéscă ca să facă ajutor înpotriva vrășmașului celui de obște ci numai pentru ca să fie apărați de angarele obștescului norod, iar în vremea cea trebuinciosă a slujbei se ascundă.

Măcară că ar putea să foloséscă prin multe chipuri asupra vrăjmașilor, însă cea din fire lăcomie a hrăpirei îi oprește, și nu facă altul fără de cât, silnicii, turburări, hoții și sălbătăcești rele năpăstuirii, la locuitorii lor, că afară de alte arătări și jelbi m'amă și înștiințată din raporturile comandirilor Țerei Românesce și din ținutul Craiovei, pentru silniciile și cele mai duple urmă tiranii cari au adus la locuitorii, deci, schimbarea și îndreptarea acestei răutăți, și mai 'nainte amă arătat mijlocirile cele după putință la comandirilor ostiloră cumă să urnește ca bunătățile cele orânduie, și câștigurile odihnei care sunt lăsate la cei ce slujescă óstei să nu le câștige fite cumă toți câți se numescă numai ostași, ci aceia cari cu lucrul se află slujind, sau în óste, sau afară iar în trebuinciosă slujbă, și cari sunt trecuți în scris în rëndulă ostașiloră ce slujescă, iar câți se învălescă făr' de volnicia cea după datorie, sau și afară peste soroculă ce li se orânduiesce petrecă întru lenevire, și blestemății, și răutății, pre aceea sub strejuire să 'i întorcă la co-

manda lorū. Așa și acumū amū scrisū D-lor Generalilorū, cari chivernisescū pe ostași, ca pentru toți de obște arnăuți ce se află pe lângă dânșii, de slujescū la trebuințele oștirei să se scrie cu lămurită arătare, locuința lorū, și petrecerea lorū, și în ce chipū saū purtatū la ôste, și din ce vreme slujescū, și acea catagrafie să se trimiță atātū la mine, cātū și la cei orânduți spre povățuirea amêndurora Țêrilor însē D-lorū Generaliū. Maioriū Romscii Corsisicov, și Blagodirulū Mederū, ca aceștiea oaniște adevērați ostași într'armați asupra vrășmașilorū să osibescă dintr'acei mincinoși, și să câștige pentru cuviincôsă slujba lorū iertăciune din angariile cele de obște. Iar câți împotrivă 'și vor lăsa orânduēla lorū, și cu ne supunere se arată la mai marii lorū, și se învălescū făcândū turburări, și ne dreptăți, și jafuri în lume, pre aceștiea să 'i prindeți, și să 'i trimeteți la mine, ca pentru urmările lorū cele rele, să nu scape de pedepse, și pēnă cândū se va isprăvi acēsta de către numiți Generali, să se socotescă în rēndū cu Țêra, și orī-cine va vrea a sluji în ôstea împērătescă, suptū acestū nume adesea orī pomenitū alū arnăuțilorū, ca să câștige deseavârșitū după orânduēla cea d'ântēiū, și să aibă obicnuita folosință și slobozenie de dajdiile obștei, unulū ca acela să arate la rēsboiniciū comandiri Generali ai ostașilorū, pentru ca să nu se rētăcescă încôce, și în colea, nici afară de sorocū

învăluindu-se într'o parte și într'alta măcaru și cu volnicie, fiind că multă pagubă și stricăciune se pricinuește la toți, și pentru unii ca aceștia sunt datori cei cu dregătorie prin sate, ca să arate la boerii pământeni neorându-  
la lor, și să se aducă acolo de unde li se cade să primască pedepsa cea hotărîtă făr' de scăpare. Iar de se va ivi vre-un fugar arnăut, sau altu ascuns supt aceste nume, care să se învăluască prin sate făcându răutățile cele obicnuite, și cei mari ai satului său ispravnicii voru trece cu vederea și nu voru a-  
răta pre unul ca acela acolo unde se cade, acésta ne băgare de sémă a acelora nu a rămânea făr' de pedepsă, cu asemenea iuțime ce este orânduită pentru fugarii aceia, și numai acésta, ci voru cădea în vina împlinirei de totă paguba ce se va pricinui, de unii ca aceia ce sunt fără nici un capu.

Deci, ca să se vestască de obște acésta, de la mică pênă la mare, poruncim ca aceste deschise ale mele scrisori în Moldova, în Țera Românescă, în Bassarabia, și în Banatul Craiovei, ca să se dea la totu norodul să se citească p'ân biserici, și întru adunări să se arate.

Sau datu în lagăr ce este aprópe de apa Ialomiței lângă satul Velaróia.

Anul 1773 Iulie 20.

*Petru Graf Romanțov*

*Grigorie, Archiepiscopul Metropoliei.*

„Cucernice potropopu Lazărū din sudu Teleormanu plasa de josu blagoslovenie, iată că 'ți poruncimū ca după ce vei lua manifestulū acesta, ori însuși molivta ta ori altu cinevași din preoți, care va citi slobodū la slove cu mâna, să umble p'în totu județu adecă p'în totă plasa molitvei tale ca să se citescă, atātū pîn târguri i pe la adunări, câtū și pe la monastiri i biserici. Și fiește care preotū ce va fi acolo unde se va citi să se iscălască în dosū pentru credință, ci nici într'unū chipū să nu te lenevesci de a nu umbla fēr' de pregetū, că însciințându-mē te vei certa și isprăvindu-se totă plasa să ni se trimiță iarăși aici.



*Anulū 1775, Octomvrie*

## **Hrisovul Domnului Alecsandru Ioan Ipsilant Voevod.**

Datoria Domnilorū și a oblăduitorilorū de Țēri și de stēpāniri, ne tăgăduită fiind spre a vedē și cele mai de aprōpe și spre a căuta și trebile cele mai mici totū cu o rîvnă și silință ca și cele mai mari, și a dori de interesul fiește-căruia ca și însu'si de al sēu, și Domniē Mea dintru început de când ni s'au încredințatū d'n Dumneđeēscă buna voință stēpānirea acesteī Țēri pururea fiind rāvnitor de

împlinirea acestei datorii, priveghind și în zi și în nopțe spre a vedea și cele mai de departe ca și cele mai de aproape la câte antichimeni ale acestei priviri, am vădit ne trebuia curgere (prin câte ne am luminat de la părintele luminelor, de la care se pogoră totă darea cea bună, și tot darul cel de slăvit) nu am trecut cu vederea spre a face îndreptarea ce s'au convenit, precum în faptă sunt vădute pururea la toți credincioșii supușii noștri, vrînd a ne arăta către tot pămîntul oblăduirei noastre nu numai Domn cu stăpînire, ci și părinte cu libov, între altele dar ce am cunoscut vrednice de îndreptare, vădînd și orîndu-ela mendilurilor a se purta cu o curgere de tot împotriva cuvîntului celui cu cuvînt, întîi a fi mendiluri în totă Țera și a nu se împertăși de dîsele cei ce n'au trebuință de dîsele a fi cu orîdu-ela foarte similită și tiranică, se orînduesc sate întregi și la acesta pătîmesce județul, se orînduesc oamenii cei mai de frunte și la acesta pătîmește satul, dar acestora li să dau cai de undevași? nu li să dau, pentru că de aceia se dau oamenii cei mai de frunte căci au cai, și bine dau perindule vitele lor li să dau altele, nici acesta sînt, iar ei datorî să puie altele în loc fie și acesta, dar înc'ai le plătește cineva pentru ostene-ela vitelor? nici acesta, dar hrana dobito-celor? și acesta de la dîșii, și ast-fel pînă cîndu? pînă cîndu sfîrșîndu totu și ne mai



putându sta, să sparge minzilul, fuge satul, și în urmă este dator județul să dea altu sat ca și celū d'ânteiū, și județul urmăse asemenea pēnă să sparge, căci nu pōte birui cu cei nemernici orēnduelile, și așa câtă pagubă Țerei și Vistieriei, câtă ne-odihnă ticăloșilor locuitori, câtă greutate și acelor ce merg cu o-lacele, că de multe ori ne găsind ca la o poste, trec pe acei cu care vine de la cei-l-altă, și eceea ne putându ținea obosesc, și așa sunt siliți aū a rămānea din călătorie, sau a lua cai locuitorilor ce 'i vorū întâmpina și a 'i lăsa în drum, și de multe ori ne întâmpinându nici locuitorii a se stânjini din grabnica sa călătorie, și așa pătimesc la acēsta pe scurt și menzilurile, și satele, și județele, și călătorii, și cei ce merg cu menziluri, și cei ce vor să mērgă și nu aū mijloc, și în scurt pătimesc toți, căci pătimescū cei mai mulți, dar a fi tot acești menzilgii și slujitori la acea căpetenie, unde rămāne acēstă netrebnică urmare, trēba menzilului se pōrtă, aū la trēbă slujitorii să urmeze, de cai de olacuri să îngrijescă, aū după făcători de rele să alerge; Acēsta dar patimă de obște, și de obște îi putem dice, căci pătimesc cei mai mulți, măcar că pēnă acum curgē cu un mijloc ca cum ar fi fost ne băgată în sému, ca cum nu ar fi fost pricinuitoare de atīta stricăciune la atītea, dar socotīndu-o cu adīnc nu putem suferi a vedea atīta norod sub acēstă patimă, ci hotărīm ca să

punem o îndreptare și la acésta, și hotărîm mai vîrtos a pune acéastă îndreptare în lucrare și în faptă, cu tărie și strășnicie ne căutînd nici într'un chip nici la cheltuéla nici la paguba Domniei Mele, numai să ia sêvârșit și sêvârșitū bun, ca să vedemū Domniea Mea pe acesti ce se necăjescū într'acéastă pătimitóre învêluire a 'și dobêndi repaosulū și 'nlesnirea sa, precum printr'aceste ponturi orênduimū cu desevarșită hotărîre. — 1-iū. Toți cai după la tôte menzilhanelele ce s'aū orênduitū pe la locurile cele trebuinciose să se cumpere cu cheltuéla Domniei, și să fie Domnesci. — 2-lé. Hrana acestorū cai să fiă de la Domnie, și cheltuéla se va plăti pe câtū va ajunge din bani ce se vorū strînge după ogerit, căutându-se socotéla. — 3-lea. Menzilhanelele după orênduitele locuri să se facă de către ispravnici județelor într'acesta'și chip, o ogradă mare de gard vârșită, și în ogradă grajduri de ajuns după măsura cailor, tot în ogtadă casă pentru menzilgiū, tot în ogradă 3, 4, case pentru mosafirū ce merg și vin. — 4-lea Surugiū orênduimū la fieși-ce . . . . . cai . . . . . cîte un om, care să fie june ne însurat, pentru a fi slobod pururea în tótă vremea, este după cea deosebi ce va să fie apêrate de tôte dăjdiile, să i se dea și léfă de la Domnie pe lună cîte bani 90: acest surugiū deosebi de pecetluit ce este să i se dea de la Vistierie pentru a se cunósce că este deosebit din bir-

nicî, să i se dea și un semu de alamă cu pecetea Domnăscă, care să 'l pórte precum și țimrașii pentru a se cunósce că este deosebit și din slujitori. — 5-lea. La fieșî-ce menđilhanăa atătú pentru paza drumului de ómenî rēi, cātú și pentru ca să nu se pótă împotrivi spre a plăti ugerit cei ce trec cu menziluri, am orēnduitú o căpeteniă de slujitori cātú s'aú găsitú a fi cu cale, precum în catastihulú celú pecetluitú de la Vistierie s'aú aședatú, care căpeteniă de slujitori să fie și menzilgi-bașie, adică purtător de grije și a menzilului aceluia, orēnduimú și un beșliú, doui după locú și după trebuință. — Slujitoriî sunt datorî să fie după cum poruncimú în orānduēla ce am făcutú pentru slujitoriî și căpitani. — 7. De va fi sat la acel menzil și căpităniea, și menđilhanéoa să facă afară din sat aprópe iar nu îu sat. — 8. La menđilhanéoa Bucurescilorú am hotărît să facemú doui căpitani đa menzilgiî cu caf-tan și cu măciucă, sub ascultarea dumnélui vel Spătar ca și vel căpitán za lefegîi, care să 'și aibă rēndulú după vel căpitán za dorobanți, acésta să fie încărcat cu tótă tréba tutulor menđilurilor din Țéră, să aibă deosebit catastih și condică întrú care să se trecă numele tulurilor celor ce merg și vin, cu arētare de unde aú venit, și unde s'aú dus. — 9. Ori cine va veni de afară din Țéră cu menzil, căpitánul de la margine să 'i dea carte de menzil, și toți cei alți căpitani după la căpitani,

să 'l dea cai să 'și ia ugeritul de fiește care cal cîte bani 10 de cés, iar cându va avé Ferman inam vădëndulu și ȑabet de beșlii să i se dea carte întru care să se coprinďă ca să nu plătescă ugeritul să 'l trecă în condica sa, dar pentru ca să nu pótă zabetul de beșlii, luând dar să spue minciuni cum că scrie menzil umbrio inam să albă datortă și căpitani de la menzil cel după urină pe unde va să ésă din Țeră să caute menzil embru de scrie inam și așa să 'l trecă în catasiihul său; înteu cine va vrea să mérgă de aici cu menzil să albă voie să mérgă de aici plătinđu 'și ugeritul, însă cu carte Domnescă, ear nu fěră de carte Domnescă. — 11. Menziluri să nu dea căpitani de la margine fěră numai la cei ce voru avea menzil embru, sau Ferman, sau mehtup către noi, atâtu de la Țarigrad câtu și după margine, sau menzil bufurtiuri de la Pași, sau cărțile boerilor noștri capi-chehaele, urmându la ale ugeritului precum am poruncit la pontul de al noulea. — 12. Un logofăt orënduitu dinadins sub vel căpitan de menziluri care să albă purtare de grijă a menziliror să trecă în condică numele celor ce merg și vin, și a celor ce merg cu ugeritul și a celor ce merg fěră ugerit, și de dănsul să se scrie tóte cărțile Domnești pentru menzil; — 13. Toți cei ce eaű cărți Domnesci pentru menzil pe ori-ce tréptă sau orënduelă va fi să plătescă orënduitulu ugeritü afară numai

de la cei ce voru orându-i în cărțile lor să nu plătescă ugeritul, aceea să nu 'lă plătescă, care aceste cărți saū la întorcerea lui, saū la locul care are să trecă pe urmă, de nu va fi să se întorcă să se ia cartea de căpitan cel ce va fi la minzil de la margine și să se trimetă aici la vel căpitan cu relațiune a totă sēpămână, adică ce s'aū urmatū ca să se trecă în condică, să se pădēssă ca niște sineturi în vremea socotelei. — 14. Toți căpitani și cei de la margine și cei-l-alti ai menzilor pe cine va trece pe la menziful sēū, saū cu ugeritū saū fēră ugeritū, saū cu menzil, saū și fēră menzilū, să 'lū trēsă în condica sa, și în totă săptămāna să trimetă catastih curat anume pentru căți voru trece pe la menziful sēū și cu pricina în scris a fieși-căruea, și catastihul să 'l trimetă la vel căpitan de menzilor, să 'l trecă în condica sa pentru socotelă și să ni'l arate. — 15. Căți bani se voru strānge după ugerituri la tōte căpitāniele, să albă să 'l trimiță căpitani pe totă săptămāna aici cu catastihul ce 'lū scrim mai sus. — 16. Căți merg și vin cu menzilor să nu li se dea la menzilor căruțe, ci numai cai, dar să se afle la menzilhanele și căruțe care le avemū orēnduite în catastih, ca ori-cāndū va trece cineva care să aibă trebuintă de căruță, saū pentru neputință, saū pentru altă trebuință să aibă voe să ia, dar să plătescă deosebitū ugeritū câte bani 60 de căruță pēnă la cē-l-altă men-

zilhanea afară din ugeritul cailor. — 17. Cai de la un menșil ajungându la cé-l-altă menzilhanea, să aibă a 'i întorce înapoi surugiă fără de a nu puté să 'i tragă înainte nici cu silă nici cu voe nimenea saũ să 'i surdiséscă mai departe. — 18. Ispravnicii pricinele lorũ le vorũ aréta cu slujitorii Județelor, cari ca niște slujitori suntũ datorĩ să aibă cai lor, și să se pedeséscă cândũ vorũ zăbovi peste ceea ce se cade, precum am hotărâtũ în orênduelile ce am făcut pentru slujitori; ear cu menzil să nu se triméță slujitori, nici omul lor, fără numai când se vorũ întêmpla pricinĩ grabnice și trebuincióse, care pentru ca să se pădésacă și pentru ca să se facă cunoscut, după ce va ajunge aici de vom cunósce că aũ fostũ trebuință de menzil 'i vom da cartea Domniei Mele pentru întórcerea lui întrũ care să co-prindă, cum că de vreme ce aũ venitũ cu trebuinciósă, pricină să nu plătésacă nici pentru venirea lui, nici pentru întórcerea lui ugeritul și aceste cărți ale nóstre să fie iar la vel căpitanul de menziluri ca să le scrie în condică, și să se pădésacă și acelea însuși ca niște sineturi ca să se vadă la solotélă după al treispredecelea pont; iar cândũ se va vedea că nu aũ fostũ trebuință ca să se triméță cu menșil, să se facă tacsil ugeritul, și pentru venirea lui, și pentru întórcerea lui de la ispravnicii județului prin marafetul lui vel căpitan. — 19. De vreme ce menzilhanelile sunt afară din

sate și din casabale, vom orânduî mijloc cu care să găsească la menzilhanea cele mai trebuincioase pentru mîncarea și hrana aceloră ce merg și vin. — 20. Căți suntu trecători și aũ în mînele lor menzil embru, și menzil buiuruliuri dându-le menziluri căpitaniî după margine, după miđlocul ce în pontul de al 9-lea și al 11-lea se poruncesce să 'i povētuască pre calea cea dréptă, și cea mai pe scurt, și să nu 'i aducă prin Bucuresci fěrá numai de vorũ avea mai sus dișii și vre un Ferman saũ vre o carte către noi; Acestea tóte după Domnėsca acésta a nóstră orënduelă ce s'aũ tēcutu prin ponturi, poruncim ca să se pue în faptă și în lucrare, dând deosebite porunci ale nóstre cinstișilorũ și credincioșilorũ boerilorũ Domniei Mele, dumnélui vel spatar, și d-lui vel vist. pentru ca să vedemũ pre toți supușii nostri odihniți și la acéstă pricină cu mulțumita Domniei Mele: Deci pentru înștiințare de obște s'aũ datũ acéstă Domnėsca a nóstră prin aședemânt carte în chip de hrisov, care după ce se va trece în condica Vistieriei, să se păděscũ pururea la Sfânta Metropolie; și s'aũ datũ la velétulũ 1775, în luna lui Octomvrie la al douălea an, întru întěia Domnie a Domniei Nóstre aici în Țěra Romănescă în orașulũ scaunului Domniei Mele Bucuresci; și s'aũ scrisũ acésta prin aședeměntũ carte, de Constandin dascălulũ slavonesc de la șcôla

Domniei Mele cea slavonéscă ot Sfântulū Gheorghe celū vechiū.

(Iscălitū cu a sa mênă.)

*Io Alecsandru Ión Ipsilant Voevod.*

*Anul 7284, 1775 Noemebre 13.*

### **Hrisovul lui Alesandru Ión Ipsilant VV.**

De când strămoşul nostru Adam pentru păcatulū neascultării, s'aū lipsitū de Dumne-deeştile acelea daruri, şi s'aū pedepsit cu (în sudorile obrasului tēū să mănânci pâinea ta) atât el, cât şi toţi cei ce se trag din némul lui, povăţuinduse, s'aū mai vîrtos să dicem, fiind siliţi de către acéstă trebuinţă a firii omenesci, cu tótă silinţa şi strădania se sîrguea la aceste două, adică la lucrarea pēmîntului şi la păstorie.

Acestea era bogăţiile lor, acestea era îndestularea lor, la acéstă căuta bizuirea şi iubirea lor de cinste, din înmulţirea acestora să cunóscea silinţa şi iscusirea lor, dintre care să lăuda, cum împrativă să şi dēfălna ca nişce nevrednici şi de nimica, cei ce nu le urma. Acestea după ce pricinuesc îndăstulare şi bilşug, înpodobesc şi înfrumuseţesă oraşele şi politiile. Lucrarea pēmîntului cu țarine, vii,



grădini, livezi, copaci și altele asemenea; iar păstoria vieța căriea este mai nealcătuită, nevinovată și mai dulce, purtându-se ici, și colo înpregiurul orașelor, cu turmele și cu cirezele, și pricinuind frumoasă vedere la cei ce privesc, înpodobesc cu pieile, cu lână și cu cele multe feluri trebuincioase înbrăcăminte, ce se fac dintru acestea.

Acestea singure după ce dau la cei ce se silește, și la cei ce se ostenește toate cele ce sunt trebuincioase pentru a bine vieții, răsplătește cu îndăstulare ostenele și silințele lui, cu mijlocire, că după ce își face toate trebuințele lui, cu ce prisosește, s'au prin schimb ca mai înainte, s'au prin vîndare care s'au făcut, după aflarea monezilor, să dobîndescă și alte bogății. Aceste toate socotindule oblăduitorii, și chivernisitorii cei mai înțelepți, și cei mai înainte gînditori, și cei ce au îngrijit pentru starea cea bună și îndăstulată supușilor lor, cum atât în istoriile cele vechi și nouă cât și în vremile de acum le vedem. Au pus și pun tot-d'auna totă silința și strădanica la înmulțirea acestora, silinduși pe supușii lor, găsind mijloce, hărăsind cinsti și privilegii la cei mai cu silință, protimisind în toate alte meșteșuguri aceste două făgăduindu-se răsplătiri și daruri, orînduind oameni iscusiți și procopsiți, spre a face cercări și băgări de seamă pentru înmulțirea și înlesnirea acestor două spre a le trece în catagrafi, cu mijloc ca să se afle în ziua de astăzi

alcătuirii coprinďătoare de tóte pîná la rěu, cu canóne de învăţetură şi băgări de sémă de vremi, de grăsimea pământului, de locuri şi de altele multe, şi în scurt s'aũ catandisitũ şi Împăraţiil, ca luând plug însu'si la începutul lucrării să dé pildă vrednică de o minune, şi cu acesta aũ sěvărşit spre a birui firea, şi spre a face multe locuri neroditoare, şi sterpe pline de roduri, şi spre a lua cu îndestulare ródele ostenelelor sale. Rodirea şi bilşugul cel fórté minunat, buna aşedare spre înlesnirea a tóte neguciătoria, bine credinciosei şi de Dumneďeũ pázitel acestil Țeri a Domniei mele Ungro-Vlahie este afară din coprindere şi paragrafie şi într'un grad, şi stare cât nu numai pricinuesce minune la toţi cei alţi, ci şi zavistie, unde s'aũ învărednicit şi numirei de chelar a prea lăudatei şi făluitei Împărăţitórei cetăţi. Într'un cuvînt îndrăsnim a díce, că dintr'acésta curge miere şi lapte, şi să făgăduesce la fie-şi care ca şi pământul acela al făgăduinţi şi hărăzeşte cu bilşug roduri multe înmulţite, şi de multe feluri de chipuri. Şi acestea cele mai bune şi ca o mumă cu dragoste chiamă cu braţie deschise pre toţi fili sei cei cu silinţă şi cu cucerie ca să 'i folosescă tot de-o-potrivă şi cu bilşug să 'i înbogătescă şi să 'i îndăstulese la orí ce chip ar vrea să o cerce, adică la roduri, la vite, la stupi, la zaherele şi la tóte cele alte.

Deci, ar trebui locuitorii slăvind pre Dom-

nul Dumneșu, că s'aŭ învrednicit a avé acea după datorie mulțumire, și pentru însuși folosul lor, să fie de sineși îndemnați, și să se sîrguiescă cu cea desevârșită silință și bucurie la bună lucrarea ei, la înmulțirea vitelor și la ori ce alt fel de zaherea ca și ei să trăiescă cu îndestulare, și negușătorinduse cu prisos să se afle în odihnă, și să se trimetă îndestule zaherele la capanul Împărătesc, după numele chelarului ce s'aŭ învrednicit, precum dice mai sus, și să facă ori ce altă negușătorie dobînditoare. Bănuind dar Domniea mea că s'aŭ din lenevire, s'aŭ din altă pricină trecu cu vederea grijea și silința cea către acestea, asijderea și interesul și îndestularea lor, și greșesc pré mult și către Dumneșu și către Domnul lor și către însuși: De la începutul cei din Dumneșu bună voința Domniî năstre, nu am lipsit ca să îndemnăm și cu cuvîntu și cu fapta, și prin cărți și prin alte îndemnări, am poprit în tot chipul pre cei ce în anii trecuți le făcea atâtea răutăți și ne dreptăți, hrăpindule lucrurile cu cât preț vrea, încărcându cu dobîndi foarte grele, pentru bani cei da mai înainte de vreme, care să numia *Selim Ahcésî*, și făcîndule atâtea alte răutăți, care sunt foarte cunoscute la toți. Pentru înlesnirea negușătoriei, și lucrării și dărei lor, am orînduit negușători de cînste creștini pămînteni și străini, am ales și cu mila prea puternicii împărății și din negușătorii Turci pe cei

\*

mai de ispravă și cunoscuți, și neguțători cu chezași ai capanului, ca toți ei cumpărându zaherelile, să le ducă sau să le trimită la Targrad. Am dată porunci la mai sus diși ca să urmeze neguțătoria lor, țără a îndrăzni să facă cea mai mică nedreptate, și supărare sêracilor, s'aũ să aducă silă la a le prețului, să se tocmescă și să le cumpere cu bani gata, după prețul cel ce curge și cel ce să cade; așijderea socotind ca nu care cum va cinevaș avend trebuință s'ar sili ca să se împrumute de mai înainte de vreme de la cine-va din creștini bani, cu aședămînt ca să'i dea la vreme marfă, am hotărât de cît la de ce unul spre-dece, adică la de ce unul, mai multă dobândă să nu plătescă, și cel ce împrumutédă să nu aibă voie a cere mai mult de cît acestea; și acéstă împrumutare s'aũ lăsat a se face numai de la creștini, iar de se va îndrăzni cine-va a o face și de la turci, se va pedepsi greũ după atâtea porunci ce s'aũ dat. Schele le gătim pentru mai multă dobândă și înlesnirea lor; pe matrapazi îi am poprit cererile cele afară din obicei a le vameșilor, și acéstă vamă a agiei de tot o am rădicat, și de vreme ce domni cel mai de înainte pentru ca să se sporescă dajdiea oeritului aũ dat cărți pe la străini cu scedemênt, ca să plătescă mai puțin de cît pêmânteni; aceste cărți măcar că nu să pădea, ci luaũ oeritul iar de plin, dar aũ dat dréptă pricină la mai sus diși străini

ca să pretenderisescă și să cêră în toți anii scădemântul acesta, în multe chipuri și în toți anii să făcea acêstă prigonire; unde și în anul dântëiū al Domniū mele fiind că aū început iarăși a face aceste cereri, atât pentru ca săi îndemnăm să vie spre mai multă îmulțirea oilor, cât și pentru ca să lipsescă cererea ce se făcea a pururea, scădênd patru bani și jumătate, am hotărât să plătescă câte doi-spre-dece bani.

Deci, de vreme ce nu am suferit ca să dobândescă streini acêstă milă a Domniū mele, iar pământeni care mai vîrtos se cade să se folosescă din folosul patrii lor, să fie lipsiți de dânsa, și pentru ca săi îndemnăm încă mai mult precum mai sus pre larg scriem, spre a se sili cu sîrguélă la ale păstorii, și îmulțirii oilor, măcar că din vechime plătea oeritul tot dauna câte bani 2 1 11; eată Domniea mea am ertat și la dânsi acei: 11: bani și hotărâm ca să plătescă toți de obște câte bani doi-spre-zece. Pentru întărirea și încredințarea a căriea hotărâri, amū datū acest prea cinstitū, și bine închipuitū al nostru Domnesc hrisov, față fiind prea sfințitul Metropolit, iubitorii de Dumneđeū Episcopi, cinstiții blogorodnicii, și credincioșii boeri Domniū mele, care hrisov poruncim dumitale vel logofăt după ce să va citi în auzul tuturilor, trecênduse atît la condica Divanului, cât și a Vistierii să se dea la sfînta Mitropolie a se

pădi în păstrare, și am poruncit ca să se facă Domneștile noastre cărți arătătoare de mai sus dișele mili și poruncitoare, ca de acum înainte să se știe de obște că într'acestași chip va să se ia dajdiea oeritului câte bani: B I: (12.)

Rugăm dar și pă alți frați Domni ce în urma noastră din Dumneđeésca bună voință se vor învrednici a oblădui scaunul aceștii întru chritos bine credincioșei Țeri, să bine voască a întări și a pădi ne strămutat acéstă milă ce de obște cu tótă Țera am făcut. Ca și Domnul Dumneđeș să bine voască a pădi pe Domniea lor în vieța pacinică în lină petrecere, și să lumineđe, și pre cei ce vor fi succesorî, și Diédohî aî Domniî lor, spre a le pădi bunele întocmiri, și aședământuri ale Domniî sale ne-strămutat. Și am întărit cu însu'sî voința Domniî Mele Io Alecsandru Ión Ipsilant Voevod, martori fiind și prea iubiți Domniî Mele fi Costandin Voevod, Dimitrașco Voevod, și dumnelor cinstiți și credincioși Veliți boeri aî Divanului Domniî Mele Pan Dumitrache Ghica vel Ban, Pan Nicolae Dudescu vel Dvornic de Țera de sus, Pan Radul Văcărescu vel Dvornic de Țera de jos, Pan Pană Filipescu vel logofăt de Țera de sus, Pan Ștefan Prîscovénul vel logofăt de Țera de jos, Pan Ștefan Misoglu vel spătar, Pan Eanache Văcărascul vel Vistier, Scarlat Caragea vel Postelnic, Pan Dumitrache Racoviță vel clucer, Pan Eanace vel Paharnic, Pan Costandin Văcărescul vel

stolnic, Pan Manolache Crețulescul vel comis, Pan Dimitrie vel Sluger, Pan Nicolae vel Pitari; și ispravnic Pan Pană Filipescu vel logofăt. și s'aũ scris hrisovul acesta în al duoilea an al în-tîei Domnie a Domniĩ mele aici în Țera Romînescă în scaunul Orașului Bucuresci de Costandin dascălul Slovenesc ot sfîntul George Vechiũ.

(Iscălit cu însuși asa mînă.)

*Io Alecsandru Ión Ipsilant Voevod.*



*Anulũ 1775,*

## **FIRMANU.**

Lauda Domnilorũ din neamul Mesiei celũ ce este alesũ din Maghistaniĩ turmei lui Iisus; celũ de acumũ Domnũ alũ Țerei Românesci Alecsandru Voevod; bune sã 'ți fie sêvârșirile, îndată ce 'ți va veni acêstã a nòstrã înaltã Împêrătêscã poruncã, în știre sã 'ți fie cã Valachia și Moldaviea, fiind **Chelar** al înaltei mele Împêrății este în grija Împêrăției Mele ca sã se pădêscã și sã se diafendipsêscã de ori-ce ne dreptate, *sêraciĩ raele* ale mai sus ziselor Menlecheturi; care fiind cã din pricina trecutei rădmirițe aũ cãdutuĩ în multe

prăpedenii și nestatorniciei, iată voința Împărăției Mele ca să se gonească ne dreptele mișcări care sunt o pricină a răsipirei și prăpădirilor, după Înaltul Împărătescul Meu Firman ce s'a dat în podobit cu Hatihumaium, întru care se coprinde legăturile a stărei cei bune, și a liniștirilor s'a întărit și s'a adevărit cu cele de multe ori date sfintele Mele și Împărețesci porunci, ca să nu între în lăuntru în Valachia nimeni altă după la Serhatură afară din cei numărați și orânduți neguțători, și ca să se pedepsască câți alții ne orânduți ar vrea să între; acum dar înscrisele ce s'a trimis la Înalta Mea Pörtă de către Muhaféziul Diului Viđirul meu Mehmet pașa și în mahzariul ce s'a trimis de la locuitorii Diului Cuilamul Diului de acolo, de vreme ce ne scriea cum că județele Craiovei care sunt supuse la mai sus zisul memlechet, fiind roditore și îmbilșugate, și învecinate su serhatul Diului. De vreme ce locuitorii mai sus zisului serhatu întieși dată se neguțătorea cu Craioveni și 'și trecea vremea loră până la începutul războiului a diatendipsi și a le cumpăra zaherelele loră acolo unde aștepta și acum mai sus Vidieli ca să tragă din mai sus zisele Județe, ca și mai 'nainte zaherele să 'și gonească lipsa lor, auzindu-se de Împărătesca Mea poruncă ce s'a dat după cum s'a zis mai sus ca să nu calce nimeni de la hotarele de prin prejurul în




Valahiea, și din pricina popririi a cumpărării untului și a altor zaherele, deosebi ce s'aũ suitũ ocoa de untũ la cincĩ-deci, șese-deci de parala și acesta cu greũ a se afla, de vreme ce către acesta s'aũ datũ în vilég, cum că și raelile Valachiei suntũ ertați douĩ ani de haraciũ, raelile cei mai chivernisiți aũ începutũ a 'și trece vitele și zaherelele lorũ în Valachiea, care și acesta fiind că este o pricinã a lipsei celorũ trebuincioase, s'aũ rugat să facã Firman ca să aducã Craioveniĩ la Diiũ, zaherelele cele de multe feluri care esũ din cele mai susũ diise cincĩ Județe, saũ să orẽnduescã locũ de târgũ înaintea cetãtei. și unde se numesce Calafatulũ și trimetẽndũ mai susũ dișii raele zaherelele lorũ cu știrea celorũ mai mari ca să se vẽnđã dupẽ precifulũ lorũ la mai susũ di-sulũ târgũ, și să se oprẽscã de a mai trece și de a mai sãlășlui de acumũ înainte raelele de cindea; Deci de a nu se da la altã parte nici un grãunte din tóte zaherelele care se facũ în Valachiea, ci tóte să vie la *indestulata* Mea Pórtã, mãcar că este o pricinã care aũ intratũ în orẽnduclã cu strașnice porunci și lucru fẽrã de orẽnduclã, cãci imulțirea hrãnei a locuitorilorũ Împẽrãției Mele spândurã din zaherelele Valachiei, cu tóte acestea de vreme ce este adevẽratũ, cumũ că nici într'o vreme pẽnã acumũ nu aũ eșitũ formi de a nu se da nicãeri zaherea din mai sus numita *Țerã*, și este vẽnđutũ și la toți cunoscutũ cumũ că și

împrejmuirile Diiului suntă roditóre și semănăturile loră multă și eftinătate și îndestulare la aceste Județe d'împrejurulă Diiului fêră de smintelă, nu s'aũ găsită a fi cu cale la milele Împărăției Mele, de a trage lipsă și ne avere locuitorii serhastrurilor de cele trebuincioase; pentru aceea de vreme ce s'aũ socotită a fi cu cale ca să se facă Împărătesca musandea ca raelile celor mai susă ȕise cinci Județe; (pêdindu-se însă cele mai josă scrise aședēmēnturi) după ce voră trimete zeherelele loră cele de îndestulă la pré Înalta Mea Pórtă de bună voea loră mergēndă și cu ale loră caice trecāndă la Diiă cele-l-alte roduri ce voră scóte să le vēndă la locuitorii serhatului, pentru care s'aũ dată acéstă împărătescă a noastră înaltă și strașnică poruncă, și către tine cel ce ești Domn al Țerei Românesce, fiind că s'aũ dată și altă poruncă înaintea acestiea către mai sus ȕisul muhafir și către judecătórulă Diiului, și către zabitul enicerilor, și către alți zabitași și agale bētrāni ai serhatului, ca toți cei ce aũ zaherele, să și trecă zaherelele loră cu caice de a le loră de bună voe cu purtare de grijă a zabiților ce 'i vei orēndui pe la margine tu cel ce ești Domn al Țerei Românesce, și să le trecă în loculă ce se va orēndui de către raelele părților celoră din partea Craiovei cu marafetul amēndurora părților, adică celoră ce suntă în marginea Valachiei și celoră de cea parte de Dunăre, a-

dică în câmpul Diiului și să le vîndă cu nartul care curge, plătindu-se prețul lor cu bani, iar pentru lucrurile de mîncare ce ar vrea să le trecă raelele decindea de Dunăre să nu se siléscă pentru de a întórce nici de vre o dajdie pentru care, nici de cerere de vamă, nici de călcare de pămînt, nici de alte dăjdi și să nu se supere de cererea dăjdiei, urmîndu întocmai după sfintele porunci, și să nu se supere de haraci și de alte pricinuir și prelungire îndelungată pădîndu-se teșcherea ta cea pecetluită ce vei da, și pentru ca să nu se urmeze pricină între raea și între serhatli, să nu dea serhatli nici într'un chip ei, împrumut la raele înaintea vremei, dicîndu că la vremea rodirilor să aduceți cutare zaherea, și cei ce vor da să se pedepséscă, și să nu se dea ascultare la acel fel de danale, ci numai să cumpere zaherele ce vor aduce de bună voie raelele, și îndată să le plătescă prețul lor câtă va coprinde și să se diatendipséscă și să se ajutoreze în tot chipul, și cândă vre o întemplătoare mișcare a vre unuia înprotiva acestui aședămîntu se va arêta la zabiți și la acel bei ce se vor trimite de către tine boeri, acel netrebni să se aducă să se pedepséscă mai sus dișul muhafir și cei alți spre a le publicarisi sau a le arêta acestea la mai sus dișil serhatli, ca cu acest mijloc să nu intre nimeni înlăuntru în Valachia, s'aū dată fermană și către dâșil și către tine și li s'aū

trimisă; deci, după ce vei înțelege pricina să te silești ca raelele acelor cinci județe ale Valachiei, după ce voră trimete zaherelile celor de îndestulă la prea Înalta mea politie trecându zaherelele care le voră scôte la Diiu cu caicele loră, pentru isgonirea stenahoriei serhatliilor ce au pentru cele trebuincioșe și să le vîndă la dînsii de bună voea loră, și pentru ca să înștiințede și să pue întru auzul raeliloră cumă că se voră pîdi despre partea serhatliiloră în totă chipulă mai susă dișiloră aședămînturi, și cumă că voră pîdi de a nu face cătuși de puțină mișcare împotrivă, și cumă că voră plăti peșim deplină și fîră de lipsă banii zahereliloră ce voră cumpăra; către acêsta pentru ca să cheltuești și totă puterea ta spre a arêta și a însciința la zabiții serhatului anume pentru ca să pedpsescă cu marafetulă loră pe câți se voră purta împotriva aședămîntului și voră supăra pe raelele Valachiei, s'au dată acestă înaltă ală meu Împărătesc Fermană, deci poruncescă ca după ce va sosi lucrându după coprinde-rea lui cea vrednică și supunere să fugi de cele împotrivă; așa să știi și la sfînșitulă acesta semn să dai credință.



## **Ponturi către ispravnici pentru judecări în ce chip să urmeze.**

Davad gvamid, dumnévóstră ispravnicilor ōt sud . . . . . sănătate; pentru rēndulū judecărilor ōndestulū vi s'au fostū poruncitū ca să nu aşteptaţi a căuta numai jēlbile celorū ce vinū de aici cu potuncile Domniei Mele, ci şi pre cei ce vorū alerga şi vorū nădūi dreptū la Divanū care 'şi arată pāsulū şi nevoile lorū cu blēndeţe să 'i priimiţi şi să 'i ascultaţi căutāndu-le jēlbile ca şi celorū ce vē aducū poruncile Domniei Mele, cā spre acēsta sunteţi rēnduiţi, şi acēsta vā este şi datoria mai multū, aşijderea şi pentru cei ce nu se vorū odihni pe a dumnévóstră hotărēre şi vorū vrea a veni la Divanū, ōncā vē amū poruncitū ca dāndū carte de judecatā la partea ce va avea dreptate, să daţi şi celorū neodihniţi adeverinā la mână, ōntru care să se ōnsemne-de soroc orēnduitū cāndū să se afle amēnduoā părţile la Divan, care soroc să 'lū ştie şi celū ce au dobānditū judecata, şi aşa cāndū va veni celū ne-odihnitū la Domnia Mea cu jalbā dupē acea adeverinā ce va avea la mână să putemū da credinā cā au venitū de s'au judecatū la dumnévóstră, şi să avemū şi 'nles-nire, am poruncitū pentru celū ce nu au urmatū a veni la sorocū, acēstā orēnduelā de aţi

fi pădîtu Dumnévóstră ca să fi urmatu după cumu vă poruncimū, și să priimiți pe fiește carele cu poruncă și fěr' de poruncă arū fi mai contenitū cei cu jelibile de pricinī mici de a veni după la depărtate locuri cu grele cheltueli în trudă și ostenélă pe aici pentru câtu de puțină lucru, dar aceia ne urmîndū dumnévóstră vedemū că nu lipsescū mulți de aici cu jelibī, și dintr'aceștiea cei mai mulți suntu din cei cari știnū și înșine Domniea Mea că aū fostū rēnduiți întēiū cu cărți la dumnévóstră să le căutați jelibile, și arată unil că nu le faceți împlinire dreptăților după hotărîrea ce ați făcutū, alții că nu s'aū odihnitū pe hotărîrea dumnévóstră, și cumu că aū venitū la dumnévóstră celū pîrātu nu s'aū supusū a veni la sorocū cerāndū bumbașir de a 'l aduce aici, dar nici o adeverință nu aū la mână de aū venitū la dumnévóstră, care pentru uni ca aceia bănuimū că pôte să o fi făcēndū pentru rēutate și pismă asupra acelorū cu care aū pricina ca să 'l păgubescă cu trepădare aducēndu-lū cu bumbașirū pe aici, și nu se va fi arētāndū la dumnévóstră, dar nici la cei-l alți de obște din căți li s'aū fostū datū cărțile Domniei Mele către Dumnévóstră, și din căți nu li s'aū datū, nu vedemū la nici unulū măcarū adeverință după poruncile care vē amū fostū datū, și cunóștemū că aicea este numai a dumnévóstră lenevire de nu pēdiți porunca hotărîrea aceiași, ci se pricinueș-

te atâta atacsie, pentru care să știți că de nu veți urma nici după acesta al douălea poruncă, nu vă veți putea îndrepta cu nici un fel de pricină.—Iată și din ponturile de rânduella Departamenturilor de judecăți ce am aședat Domniea Mea aici cu învățătură în ce chip să urmeze boerii judecători și zapcii, câte dintr'acele ponturi se cuvine la datoria dumnévoastră a le pădi și a le urma asupra judecăților, scoțându cele trebuincioase dintr'insele vi le trimitem în scris.

### Pentru Judecători.

Judecători ispravnici după ne tăgăduita datorie să se strângă la locul de judecată și sa judece, și să facă alegere a pricinelor ce vor veni cu tot felul de nevointă, cercetare, și luare aminte, urmându orândueleură pravilei, și arătându-se spre cei ce se judecă cu dulcătă, făr' de nici un fel de pismuire și cu desevarșită ne părtinire la nici o parte, să se asculte cu bună luare aminte făr' de mahnire toate cuvintele celor ce se judecă, și să nu cutede a *injura* pe cinevași sau să 'lă opréscă de a 'și arăta curgerea pricinei lui ori ce fel ar fi, fiind că de va face vre una dintr'acesta se va pedepsi.—Canonul judecătorilor de ori-ce tréptă ar fi să nu priiméscă *osebit* pe vre unul din cei ce se judecă; ca să asculte ori jalba lui, ori răspunsul, fiind că a-

césta este de mare stricăciune, de vreme ce într'acestaşu chipu negreşitū smerdueşte auđulū şi apoi se discolipseşte a nemeri dreptulū şi așa stingherédă şi pe celū altū judecătorū la hotărîre şi dintr'acéstă fire de trebuință să se dēbovéscă hotărîrile. — Deci cei ce se judecă cîte îndreptări şi răspunsuri aū a dīce să le spue tóte înaintea judecăței fačiă ca fiindū curatū gândulū judecătorilorū de alte şópte să nemeréscă cu 'nlesnire şi fēr' de písuire dreptulū.

Jelbile pîrâşilorū şi răspunsurile pîrâşilorū să se scrie cu însuşi cuvintele care le dīcū.

Judecătorii ispravnicii amēnduoī împreună să facă socotélă şi cercetare şi cu unū cuvēntū amēnduoī să hotărască fēr' de a nu se socoti unulū că este stēpānū alū hotărârei saū mai mare de câtū celū altū la lucrarea acésta a judecăței, afară numai cândū unulū va lipsi după alte trebī ale judecăței lui, atunci póte unulū singurū să hotărască.

Judecătorii să aibă mâinele sale spēlate întru Dumneđeū şi întru pravilă adecă să fie temători de Dumneđeū şi drepti şi să nu 'şi întine mâinele sale cu priimiri de daruri şi mite, chăci cândū vre unulū se va arēta că aū luatū mită, unulū ca acela greū se va pedepsi.

Judecătorii fórte bine să ia aminte ca să nu hotărască alte de față şi apoi să iscăléscă



pe sub ascuns alte hotărâri împotriva hotărârii  
cei de faţă fiind că greu se pedepseşte.

Judecătorii să nu intre nici odată în  
vre o ne dreptate saŭ pentru prieteşug, saŭ  
pentru rudenie, saŭ pentru frica vre unui o-  
brazŭ mai mare, căci care din judecători se  
va afla judecându cu hatărŭ de prieteşug saŭ  
de rudenie şi va căuta spre obraz iar nu cu  
dreptate greu se pedepseşte; asemenea şi celŭ  
ce se sileşte de vre unŭ obrazŭ mai mare şi  
se va afla că face nedreptate şi nu ne va în-  
sciinţa, este să se pedepsescă foarte greu spre  
certarea becisniciei lui ce s'aŭ temutŭ mai multŭ  
de sila acelui unui boerŭ ca şi dŭnsulŭ, aŭ  
măcarŭ şi mai mare în dŭilele acelea, decâtŭ  
de Dumnedeşŭ după pravilă şi de Noi.

Nici judecătorii, nici alt cinevaşi după  
din afară să nu dea capŭ din pravilă la mănă,  
saŭ a altuia cu care turbură socotela şi  
gândurile judecătorilorŭ ce facŭ la pricina ce  
se caută şi prelungescŭ hotărârile, din care  
prelungire se pricinuesce stricăciune la amên-  
două părţile ce se judecă, iar care din cei du-  
pă din afară se va întreba, să aibă slobodeş-  
nie de sêvêrsitŭ să mērgă la judecată cu pra-  
vila aceia ce va avea, şi să arate acelŭ capŭ  
ce se cuvine la pricina ce se caută, pe care  
judecătorii vădêndulŭ cuviinciosŭ şi alcătuitŭ la  
pricină să 'lŭ priimescă fêrŭ de pismuire.

De vreme ce vedemŭ cumŭ că la pri-  
cinele ce se caută une ori se arată obiceiuri-

le pământului alte ori se anerisescă și hotărârile se facă după gândul fieși căruia fiera de a nu le întemeia în pravilă, și acesta pentru că nu o aș în vr'o orânduia pravilă a obiceiurilor; cercetându obiceiurile și întărind cele cu cale cu cădutele îndreptări aducânduși a loră prăvili, amă făcută o pravilă care și după ce vomă arătao la loți talmăcindu-o pe limba Românească vomă și tipări-o ca socotindă și citindă a loră prăvili, să judece și să hotărască după pravilă și să urmă după aceea, iar pănă a se tipări aceea și a se arăta de față, judecătorii să urmeze cercetându a loră pravilă.

Să se ție condică deosebită întru care să se trecă toate cele căutate de la judecată.

### **Pentru cei ce se judecă.**

Cei ce se judecă de ori ce felă de orânduia sau tréptă ară fi *țerană sau boeră ori de bună nēmă sau de prostă* să stea la judecată cu totă felulă de cvlavie și cucernicie.

Cândă cineva din cei ce se judecă obrășnicește sau aruncă judecătorilor în loculă judecăței cuvântă de ocară și de necinste, ori stăpânindu-se de fumuri sau reșemându-se la vre ună obrađă mai mare, pe unulă ca acela ori cefelă ară fi să 'lă arate judecătorii îndată prin anafora scriind și în ce chipă aș obrăș-

nicitū pentru ca să se hotărăscă de către Domniea Mea căduta pedépsă spre înțelepciune.

Cândū cinevași din cei ce se pricinuesc vorū alerga la vre unū obrazū mai mare, și acelū obrazū va însciința judecătorilorū ca să 'lū diétendisescă, unulū ca acesta adică ce aū alergatū, să se pedepsescă dopē orēnduelele pravilei.

Cei ce se judecă să cunōscă pe toți judecătorii de o potrivă la putere și să nu socotescă pe vre unū judecătorū mai mare saū mai mic, saū stēpānū alū hotērarei.

Ci dar într'acestași chipū să păziți această datorie urmēndu-le pe de plimū și să se trecă și în condica județului, iar pentru ca să se curme și poruirile celorū mincinoși judecători ce aū pricinī micī de puțin lucru care fēr' de a nu se arēta la D-vōstră și nu s'aū odihnitū cerēndū numai bumbașir, uni ca aceea să știe de acumū înainte nici cumū nu li se va mai da credincă și ascultare la pîra lorū de nu vorū avea adeverințe înscris de la D-vōstră, pentru care sē puneți dar să se citescă cartea acēsta întrū auđulū tutulorū de obște ca să știe fieși-carele cumū sē urmeđe și să avemū rēspunsū, — tolcuo pisah gvamid.

1775 Octomvrie 23.



*Anul 1775 Noembrie 5.*

**Noi Io. Alecsandru Ión Ipsilant Voce-  
vodă.**

Fiindă că pentru îndestularea norodului de aici din București saū fostu datū porunci-  
le Domniei Mele către ispravnicii județului,  
ca de la neguțătorii cei ce aū luatū cărțile  
Domniei Mele de a stränge din Țeră miere,  
unt, saū să ia și să frimîță aici trebuincioasa  
sumă, poruncimū Domniea Mea Constantin  
Nicolescole polcovnice să priimesci tótă acea  
marfă ce va fi adusū și împărțindu-o pe la  
băcani să se plătescă de către băcani la ne-  
guțătorii de la cari s'aū luatū mierea ocaoa  
pe bani 30, untulū ocaoa pe bani 48, seulū  
de capră ocaoa pe bani 42, seulū de boū o-  
caoa pe bani 40, iar băcanii fiindū că aū și  
ei cheltuélă și plătescū și dobîndă la bani să  
aibă a vinde la norodū ocaoa de miere pe bani  
36, ocaoa de unt pe bani 54, seulū de capră  
i de boū făcându-se lumânări gata să se vîn-  
dă ocaoa pe bani 48, tolcuo pisah gvamid.

(sub-scris) *Alecsandru Ión Ipsilant Vocevod.*



*Anulă 1775, Noembrie 15.*

**Noi Io Alecsaedru Ión Ipsilant Voevod,  
Bojlu milostiv Gospodar zem Vlaș-  
coe.**

***Nart.***

După cumă s'aă găsită cu cale de către  
prea sfinția sa părintele Metropolitulă și de  
către D-lorū veliții boeri, întărimă și Domniea  
Mea, așa să se urmese la tôte după cumă se  
coprinde măi josă într'acestă catalogă, care  
catalogă domniea ta vel logofete după ce se  
va trece în condica Divanulă, să orânduiesci  
ună logofetelă de Divană a'lă ceti prin târgă  
la locurile trebuincioșe întră audulă tutuloră  
spre a fi cu toții însciințați, și după acēsta  
să se facă și cărțile Domniei Mele de poruncă  
pe afară către ispravnică cu isvodă după acestă  
catalogă după cumă amă poruncită dumnélui,  
poruncimă și dumitale vel spătar i dumitale  
vel agă, ca zapciă al orașului ce sunteți să ur-  
mați hotărîrei aceștiea a se pēdi nartul, iar  
măi într'adinsă a cerceta prin târgă de vină  
cele trebuincioșe spre vîndare a fi îndestulă  
și a nu fi lipsă și de se pădește nartulă du-  
pă cumă s'aă găsită cu cale de către d-lorū  
veliti boeri a se orêndui și ună osebită boer-

nașu carele să aducă adesea înștiințare Domniei Mele. Orânduimă la această trebă pe Constantin Nicolescu polcovnicu.

(sub-scris) *Alecsandru Ión Ipsilant Voevod.*

Catalogu pentru toate cele ce ni se poruncește de către Măriea Sa Vodă, ca să punem prețu, atâtu pentru cele ce se vîndu aici în Bucuresci, adică, cherestele, lemne de foc, plată la meșteri de lemn, la zidari meșteri, la salahori, la varu, la cărămidă, la totu lucrulu de via, la aratură, la secerișu, la cósă de finu, la strânsulu fînului, la fînulu ce se vinde cu carulu, la chirii de vinu, la chirii de bucate, la chirii de cherestea și la ori-ce aru fi trebuință de a se pune.

Cum se vindea mai înainte.		Lucrul Villor.	Cum s'aũ găsitũ acumũ cu cale.	
Talere.	Bani.		Talere.	Bani.
„	15	La sêpatulũ de tómnă.	„	24
2	60	Miia de butași.	4	„
„	„	Iar cu ȑioa.	„	30
3	„	Miia de araci despicați cu dusu cu totu.	4	60
„	„	Iar pe locu să 'l scóțã stăpênulũ cu carulũ lui.	1	60

Talere.	Banl.		Talere.	Banl.
<i>Lucrul de Primăvară.</i>				
„	12	La tăiatu.	„	18
„	15	Hărăcitu.	„	21
„	12	Cercuitu.	„	18
„	21	Sapa de primăvară.	„	33
„	12	Plăvila.	„	18
„	21	Sapa de a doua.	„	33
„	40	Legatul buților, de bute	„	60
„	40	Tocitoare de legat.	„	60
„	5	Culesu.	„	9
„	9	La căratu,	„	15
„	9	La călcăt,	„	15
„	9	La băgat în bute și la tesc,	„	15
„	9	La bătutul tescovinelor.	„	15
1	60	Butea de vedre 100.	3	„
2	„	Butea de vedre 150.	4	„
1	30	Tocitoare mare.	2	„
<i>Chiriea vinului de adusă aici de vadră.</i>				
„	12	De la Rîmnec.	„	15
„	6	De la Buzeu.	„	12
„	4 $\frac{1}{2}$	De la Săcueni.	„	9
„	4 $\frac{1}{2}$	De la Dîmbovița.	„	9
„	6	De la Pitești.	„	12

Talere.	Bani.		Talere.	Bani.
<i>Arătura.</i>				
„	60	Pogonul.	1	„
„	60	Pogonul la prășila de porumb.	„	90
„	18	La secere cându plătește cu bani pe ȃi.	„	36
<i>Fenu.</i>				
„	24	La cósă pe ȃi.	„	39
„	12	La strânsul de fenu.	„	18
<i>Cherestéoa.</i>				
1	30	Suta de uluci mari.	1	20
„	20	Suta de uluci mici.	1	30
8	„	Suta de lați de anin.	5	„
1	80	Suta de lați de tei.	3	40
1	30	Suta de lați mai proști.	2	60
„	30	Stânjenul de talpă de casă făcută și adusă, grosul o palmă și jumătate, iar pe multe latul de o palmă.	„	45
„	15	Stânjenul de căpriorul cel mare făcut și adus, grosul de o schiopă în toate părțile.	„	21
„	9	Căpriorii mai mici făcuți și aduși, de o furdulă		



Talere.	Bani.		Talere.	Bani.
		în toate muchiele stînjenu.		
„	15	Stînjenu grinda făcută și adusă, grosul de o schiopă.	„	15
„	9	Stînjenu scîndurele de stejar făcute și aduse.	„	21
„	4	Una scîndură de teiu adusă.	„	12
„	12	Stînjenu de scîndură de ulm făcuiă și adusă.	„	6
„	2	Parul de stejar despicat adus, lungul de palme 12, grosul unu lat de mână.	„	15
„	60	Par obli suta cu adusă cu totu.	„	6
„	60	Miia de nuiele curate cu adusă cu totu.	„	20
1	60	Miia de șindrila de brad mare cu adusă cu totu de Câmpu-Lungu.	1	„
1	„	Miia de șindrila mare cu adusă cu totu din Săcueni.	2	„
1	„	Miia de șindrila mare de Prahova cu adusă cu totu.	1	60
1	„	Miia de șindrila de brad	1	60

Talere.	Bani.		Talere.	Bani.
		mare de la Dánboviță cu adusă cu totă.	1	60
„	20	Miia de șindrilă de bradă mică cu adusă cu totă.	1	15
2	60	Miia de șindrilă de stejăr cu adusă cu totă.	3	60
<i>Lemne de focă.</i>				
„	60	Carul de lemne încărcată bine de cer, saă tufani groși.	1	„
„	45	Carulă de lemne a doua mână de crîng.	„	20
„	30	Căruța de lemne.	„	60
2	60	Miia oca de var, cu adus cu totă.	4	„
1	30	Miia de cărmidă cu adus cu totă.	2	„
8	„	Pietrile de móră de Târ- goviște cu adus cu totă.	15	„
<i>Lucrulă.</i>				
„	„	Zidarulă pe ăi.	„	„
„	„	Meșterulă de lemnă pe ăi.	„	„
2	„	Carulă de fénă de măsura ă adusă în târgă.	5	„
1		Carulă de fénă ală doui- lea idem.	2	60

Talere.	Bani.		Talere.	Bani.
„	60	Căruța de fenu adusă aici în târgu.	1	60
„	„	Chila de grâu curat, în chilă 260.	9	„
„	„	Chila de grâu a doua.	7	„
„	„	Chila de grâu a treia.	5	„
„	„	Chila de orz cu adusă cu totu.	4	„
„	„	Chila de ovădu cu adusă cu totu.	4	„
„	„	Chila de porumb bătut cu adusă cu totu.	3	„
„	„	Chila de mei cu adusă cu totu.	3	„
„	„	Ocoa de m lai de po- rumb măcinat.	„	2
„	„	Ocoa de m lai de mei măcinat.	„	1 1/2
„	18	La salahori cei ce sapă, de om pe di.	„	30
„	„	La salahori cei ce îngră- descu sau lucreaă altu lucru, de om pe di.	„	24

*Anulă 1775, Ngemvrie.*

**Poruncă la Ispravnică de a avea purtare de grijă să trimită pe totă săptămâna cele trebuincioase la târg.**

„Pisah gavmid, dumnévóstră ispravnicilor ot sud . . . sănătate; fiind că cei ce își facă hrana cu adusulă aici în Bucuresci spre vândare de cele trebuincioase, adică: lemne de foc, cherestea, fîn, bucate, după năravul ce au luat de la o vreme încóce a cere prețului ce nu se cuvine vădându nartulă ce s'au pusă acum cu dreptate la toate, pôte voră căuta a se trage să nu aducă cele trebuincioase de vândare în Bucuresci, ca pricinuindu-se lipsă se stinahorisescă pe cei ce au trebuință de cum-părată a da prețului ce poftescă ei, iată vă poruncimă să purtați grijă ca pe totă săptămâna să se pornescă și dintr'acelă județ sumă de cară cu de cele trebuincioase, silindu-vă a fi îndestulare în Bucuresci care acésta se nu o socotiți mică a nu vă sili, pentru că iată am orânduită asupra aceștilă trebă aici în Bucuresci pe Constanđin Nicolesco polcovnicu să cercete-de adesea prin orașu și de va fi lipsă să în-sciințe-de Domniei Mele, și atunci de se va vedea că de la județulă acela nu au venită orânduita sumă și se va trimite bumbașir cu greă treapădă, tolco pisah gavmid.

(Sub-scris) *Alecsandru Ión Ipsilant Voevod.*

*Anulă 1776, Genarie 15.*

**Carte pentru rădicarea slujbei Vornicelei din totă Țera, și s'aũ orându-  
itũ ispravnicĩ a căuta pricinele Vornicelei.**

Gospod zem Vlașcoe, Dumnévóstră ispravnicĩ ot sud . . . sănătate; vrëndũ Domnia Mea a se urma dreptate, și bună orânduélă întru tóte, nu amũ fipsítũ și nu lipsimũ, de cândũ ne-aũ învrednicitũ Domnulũ Dumne-deũ cu Domnia Țerei acesteia, a îngriji și a cerceta pentru cele bune urmate și de folosũ, și îndreptare a le înteri, iar cele reũ obicĩnuite a le rēdica și a nu mai fi; —

Deci dupē cercetarea ce amũ fēcutũ, și pentru slujba Vornicelei, vēdēndũ Domnia Mea multe nedreptăți urmāndu-se în Țerā de către cei orēnduiți cu acēstă slujbă, cāpitani ai plășilorũ, zapciĩ micĩ, și alți proști ce nu suntũ vrednici nici a judeca, saũ a cunósce vre-unũ dreptũ, saũ mēsurā vinei cuivași, și de unde nu se cade globesc, așijderea și de unde s'arũ cădea fēră de mēsură iaũ, jefuindũ și predāndũ, cu unũ cuvēntũ de obiceiũ, care acēstă voe ca uni ca aceia orēnduiți ómeni de către dumné-lorũ vel vornicelei, ori de către isparvnicĩ a umbla printre locuitori de caută vini și pricini de a globi, și a face de sineși hotărĩri, cunos-cānd'o Domnia Mea fēră de cale și numai o

pricină de jaf, iar nu altă folosă și îndreptare, a vre unei bune orândueli, ne urmându a-  
cel orânduiri pe câtă se cuvine, cu hotărâre  
amă rădicată Domnia Mea de totă acăstă sluj-  
bă a Vorniciei, ca să nu mai fiă nici să se  
mai numescă lipsind luările ce se numea gló-  
bă, și în locă acestă venită ce era ală dum-  
neloră veli vornici amă orânduită Domnia Mea  
a avea dumneloră altă venită; ci dar ori cine  
va avea jalbă dé stricăciuni la bucate, și fiindă  
că Domnia Mea avemă ispravnici și judecători  
orânduiri la fie-care județă să dea înștire la  
ispravnici județului, și ispravnici după orên-  
duela judecăței cercetândă și prin carte de ju-  
decată hotărândă: Păgubașului să 'i facă îm-  
plinire pagubei, și zeciuela ce este obicinuită  
a o da cel ce ia, jumătate să o dea acela,  
iar jumătate să se ia de la acela ce aă făcută  
vitele lui stricăciune, peste paguba ce aă îm-  
plinită păgubașului, și cândă după acăsta nu  
va lipsi iarăși a pădi vitele loră, și voră mai  
face stricăciune, atunci vomă hotărâ a se și  
pedepsi, iar glóba să nu mai fie de acumă  
înainte, înse pentru jumătate zeciuelă ce zi-  
cemă a o da celă ce are a i se împlini, iar  
nu cumva să se supere a i se cere înainte,  
ci câtă i se va împlini paguba atunci va da  
zeciuela, iarăși într'altă chipă să nu i se cêră,  
că viindu-ne vre o jalbă, atunci veți cădea în  
vină; așijderea și pentru pripasuri care vornici  
pentru ca să 'și îmulțescă venitulă loră, se

câştige, urma a lua vitele ómenilor, şi după unde le avea stăpâni lor, lăsate la păsune în câmp, şi după împrejurile, numindu-le perdute, şi găsite prin alte locuri, şi pînă nu lua de la dînşii bani pripasului nu le da, iar altele dosindu-le şi ne arătându-le la vederea pégubaşilor, le perdea pégubaşii de tot, fiind cugetul Vorniceilor numai spre acésta pornit a câştiga şi a se folosi. — Pentru aceea dar după cum am vădit, să lipsescă de tot vorniceii de prin Țeră, şi când se va întempla pripas, însă vită cu adevărată perdută streină a nemeri lângă vre un sat, şi după dânsa nu va fi pégubaş atunci satul acela unde va nemeri, să ia vita aceea în paţă şi viind stăpânul ei a doua zi ori a treia zi, sau pînă într-o săptămână, să aibă acel pégubaş a da la cel ce va găsi vita lui cea perdută 30 de bani de vită pentru colac şi pentru căutarea acei vite, şi așa să 'și o ia, iar pînă la o săptămână de nu va vedea stăpânul ei, atunci mai mult ne știind-o, să o aducă satul la ispravnicul județului, şi să 'și ea de la ispravnic colac acei cîte bani 30 de vită; așijderea să 'i dea ispravnicul şi adeverință celui om, de chîte şi cefel de vită au adus cutare om din cutare sat, cu pîrul vitei anume, şi ispravnicul luîndu-le orînduindu-le la căutare, când se va afla stăpânul şi 'i va dovedi vita că este a lui, să o ea şi să dea de cal talere 1 bani 30, de

râmători bani 30, și de ôe i de capră bani 6, iar mai mult să nu se supere a li se face cerere, nici să li se doséscă vitele ômenilor, că ori cându se vor dovedi, atunci veți avea a da răspunsu și vă veți necinsti pentru o faptă ca aceia, ci dar se puneți să se citéscă cartea acésta întru auđul tuturilor în tot județul ca să fie locuitori însciințați, de hotărîrea ce amă făcutu Domnia Mea, tolcuo pisah gavmid.



*Anulă 1776 Genarie 16.*

### **Carte pentru veste de dunanma.**

Dumneata vel Spataru, i dumneata vel Agă de vreme ce astăzi la șase-spre-dece ale lunei aceștea amă priimită veste de bucurie că cu mila și vrerea lui Dumneđu s'au născută nouă Sultană pré slăvita pré îndestulata Hatige Sultan, Domnulă Dumneđu se o dăruéscă pré puternicului și pré milostivului nostru Împăratu cu bună și îndelungată vieță să dați domnévoastră înștire la totu norodulă din Buçuresci ca fiește care să începă a 'și face gătire de podóbă după obiceiă pênă mâine séră toți, și de Lună să se începă dunanma, urmându-se în șapte zile de rëndu, veselin-du-se totu norodulă și rugându pe milostivulă Dumneđu pentru îndelungirea aniloră vieței



împărăției, ci dar dumnévóstră se porunciți tuturor zapciilor dumnévóstră, ca pe nimeni să nu supere fără de pricină, ci pe care cu înțelepciune va urma, se se lase în pace a se veseli pentru viața prea îndestulatei slăvitei Sultani, și a prea puternicului nostru Împărat i isam regeh gavmid.

Létul 1776, ghenarie

(Sub-scris,) *Alecsandru Ión Ipsilant Voevod.*



**ANUL 1788**  
**LUNA FEVRUARIU 14.**



**Manifestulă Domnului Nicolae Petre**  
**Mavrogheni voevod.**

Prea cuviosiloră arhimandriți și egumeni după la tóte Monastirele și metóșele; dumné-vóstră boeriloră de întiú și al douilea, man-zîliloră, brăslașiloră, neguțătoriloră, orășaniloră părcălabiloră de prin sate, sindicilor, și voă dregătoriloră, vătașiloră de plaiú, căpitaniloră și voă tuturiloră locuitoriloră Țerii Domnií mele, drepteloră și credincióșeloră raiele și supuși ai Domniei mele, iară-și vė facemú Domniea mea în știre că de a pururea în vremile răzmeriții, să obicínuescú a sė trimite prin taíne de către părțile ímprotivítóre cíte un rînd de cărți cu numiri de manifesturi, íntu care cu fágăduelt mincinóșe și ínșelăcióșe să fac índemnări cu care mulți din cei proști de min-te, și fără de pricepere, vinú la pierderea vi-etei precum ați vădútú că s'aú urmatú și aici

în pământulă aceștii Țări în vremea trecutei răzmerițe, și ați vădută că s'au întâmplat și la alte țări de au căzut în robiciune și mulți s'au pierdut viața din pricina acestor feluri de înșelăciuni; Deci fiind că și acum este răzmeriță și sînt răsbóie pornite de la două nemuri, nu este îndoelă ca să potă trimete aceste feluri de cărți și a se împrăștia prin tóte părțile cu nădăjduiri că póte se va aluneca cu firea vre unulú ticălosú și prostú de minte, și să va înșela pe acele făgădueli fără de nici un temeiú, și fără de nici o bună săvîrșire, lucrul care este înprotivă și a legii și a tot cuvîntul politicescú, căci nici legea nu învață pe supuși a se înprotivi stăpînitorilor ce a bine voitú Dumnezeu a le orîndui, nici cuvîntulú politicescú nu voește a îndemna pe oameni fără de arme de a se face ostași înprotiva stăpînitorú și oblăduitorilor lorú, și aceste tóte cum că sunt semne de neputință lucrulú sigurú o arată, căci de au împărățiile răsbóe are a să săvîrși de către ostași ce sunt orînduiți și hotărîți, iar nu de către locuitorii cei politicesci, care aceștia după datoria bunei oblăduiri să cuvine a se păzi și a se ocroti de către ostași, iar nu de a se îndemna ei de a se face ostași înprotiva stăpînitorú celorú după lege, și a cădea în cea după urmă robí, și a fi pricinuitorí, și de robiciunile altorú nevinovați și de pierderea vieței; întru aceste manifesturi, puteți face o socotelă că are a se făgădui, și a

vi se propovedui paza legii întîiū și ocrotelă bisericilor, și când pôte a fi mai multă ocrotită legea pravoslavnicilor și orînduelilor bisericești de cîtu sub cîrmuirea prea puternicii Împărății, după cum vedeți în faptă că în totu pămîntulū țerii Romănesci nu se afla măcar o gémie s'aū mecetū alū legii otomanicești ce este legea stăpînitore într'acéstă țară(?) are a mai propovedui pôte pe lîngă acésta și privilegiuri noui saū paza de privilegiuri vechi, puteți înși-vă face socotelă cu din vedere și din auzire, atît de privilegiile țerii Romănesci cu ce mijlosū s'aū păzitū de către prea înalta Pórtă din vremea ce s'aū supusū țera, și pînă astăzi tóte chîte s'aū hărăzitū dintru un începutū, și din auzirea privilegiurilor țerilor din vecinătate, adică a crăii Ungurești a țerii Ardélului și a Bucovinei, care acestea pôte să fie la toți de obște auzite și știute. Vedeți în cea după urmă că în trecuta răsmeriță după ce s'aū stăpînitū țera Romînescă patru ani de către înprotivnicii prea puternicii Împărății cu ce s'a alesū de cîtu cu a fi robită și cu a fi jefuită, cu aī rămînea zidirile stricate și dărăpănite, și a rămînea ticăloșii locuitori uniī cu soțiile robite cu copii pierduți, cu țerinele, viile, și namestiile lorū stricate, precumū ați vădūt ae-vea că s'aū întîmplatū și aici și la Moreea și la Marea albă, și într'alte părți unde amăgin-du-se s'aū pierdutū mai mulți de cîtu un mi-

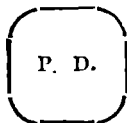
lion de ticăloși creștini, care toate acestea după ce au rămas țera iarăși sub oblăduirea cea plină de milostivire a prea puternicilor împărățiri, încetă încetă s'au îndreptat și au venit iarăși în starea ei cea din tîiu încă și cu mai adaosă; Dreptu aceia Domniea mea chibzîind prin sfinția voastră și dumnévoastră și pentru voi toți de obște și a face nu numai paza ce urmăzează după datoria Domnăscă cum a ocroti țera cu ostași luîndu pe prea puternicul Dumnezeu întru ajutoru, ei mai virtos și paza ce urmăzează după datoria părintescă vă sfătuim pe toți de obște, precum am dat acestu stat și aici în divanul Domniei mele; față fiindu prea sfințitul Mitropolitul țării iubitorii de Dumnezeu părinți episcopi, Rîmnicul, și Buzeul și toți dumnélor cinstiți și credincioși boeri cei mari ai divanului Domniei mele ca să vă păziți credința și supunerea către prea puternica împărăție la care v'au hărăzit puterea lui Dumnezeu precum o ați găsit-o de la strămoșii și moșii voștri, și să fiți încredințați că cu acestu mijloc nu numai vi se vor păzi toate grivilegiile ce ați avut pînă astăzi ci după puternica sa milostivire vi se va mai adăuga și altele și de care cum va se întîmpla a se împrăștiace acest-fel de cărți înșelătore cu numire de manifesturi și ori ce felu de scrisori ori de obște, ori în parte, să cunoșteți, precum și sîntu, adevăratu înșelătore și pricinuitoare nu numai de a cădea în

robie și ași pierde viața acei ce din prostime vor pute a da credămîntu și nu este de îndes-  
tulă de a pătimi acestea nu numai acei ce  
se vor înșela, ci voru fi pricină a le pătimi  
și cei nevinovați, pentru care vor rămîne a da  
séma și la Dumnezeu în munca de veci; ci dar  
după cum și în porunca ce vi s'aũ trimesũ de  
la șapte ale aceștii luni, de obște către toți va  
amũ arătatũ, că în ȕilele Domniei mele între  
ostași nu se caută cine este musulmanulũ și  
cine este creștinulũ, ci să caută acehũ ce slu-  
jește mai multũ și își primejduește și vieța,  
pentru dragostea prea puternicului Devlet, când  
s'ar întîmpla a se ivi și în țera noastră din in-  
protivitorĩ vre o urmare vrăjmășesca și fără  
de veste celũ ce va rîdica arme asupra lcrũ  
nu numai i se va cunoște fapta spre mîntuire  
țerii și spre sîrguēla și credința către prea pu-  
ternica Împărăție, ci cunoscîndu-se acestea fi-  
ește care va dobîndi și darurile și privilegiile  
ce vi s'aũ scrisũ întru acea poruncă de la șep-  
te ale aceștii luni, și în cartea ce vi s'aũ tri-  
mesũ despre partea prea sfinței sale pãritelului  
Metropolitulũ; iar de care cumvași veți arăta  
lenevire la aceste ce vã poruncim va fi cea  
din urmă amăgire mai rea de cîtũ cea dintîiũ,  
și milă nu veți vedea, căci noi pentru acēs-  
ca vã dămũ voie ca să rîdicați arme asupra  
vrăjmașilor frînci și slăvitori de altă lege Nemți,  
ca să vã păziți și pe voi, și patria, și ipolip-

sis ală credinței și a sadacatului vostru către  
 prea puternica Împărăție și către noii după  
 datarea credinței și a supunerii noastre și fiți  
 sănătoși.

(Iscăljtă cu a sa însuși mână).

*Io Nicolae Petre Mavrogheni Voevod.*



**Hotărnicia țerei despre partea  
 Transilvaniei făcută la anul 1792 față  
 cu delegații din partea guvernului  
 Austriei (1).**

Milostivă biuz Io Alecsandru Costandin  
 Moruz Voevod, i gospodaru zemle vlahscoe.

Fiind că Dumnélui cinstitulă agentulă  
 Chesarocrăeștii curții, sinior Merneliū, făcu ară-  
 tare la Domnia mea, cum că la Vălcan unde  
 ste hotarū despărțitorū mărginitū pămîntulū  
 Țerii Românesce de către pămîntulū țerii Nem-  
 țestii, din pricina vișorălorū și a grelii erni ce  
 aū căđutū pe acolo, ar fi doborîtū la pămîntū  
 șepțe din mărcele chesaricesce ce sunt puse sem-  
 ne de hotară, care fiind că trebuința este a se

---

Se observă că hotarele denumite aci nu sunt cele de as-  
 tăđi înființă, aceștea aflându-se mai năuntru țerei noastre.

pune iarăși pe la locurile lor, ceru a se orîndui și din partea Domnii un boer cu pracsis și cu știință, spre a fi din preună cu orînduiți gubernii la punerea a celor hotară, care cere a dumnului cinstitului aghentă fiind cu cale, iată orînduimă Domnia mea pe credinciosul boerulă Domnii mele Petrache biv clucer de arie. De care și poruncim orînduitului boeră, ca luând de aici de la Logofetia Divanului copia hotărnicii ce s'aun făcut de către răposatul cluceră Dumitrache, i clucerulă Costandin Baratov, i Alecu medelniceru, și Petrache clucerulă, cari aun fost orînduiți la létulă, . . . . din preună cu dumneloră comisarii împărătești ai vecinătății, să mergi acolo în fața locului, unde împreunîndu-te cu cei orînduiți din partea gubernii, să fi cu multă luore a minte, spre a pune acele mărci în tocmai și chiară prin locurile unde aun fost, și de care cumva'și, se va fi astupată locurile, se se descopere în adevăr pă unde aun fost, pliroforisindute din acea hotărnicie ce s'aun făcută de mai sus numiți boeri, să grijesti însă spre a se pasi cum zicemă linia neclintită în tocmai precumă aun fost, ridichîndu-se mărcile iarăși în ființă și în starea aceia ce aun avut'o când s'aun pusă atunci la numita hotărnicie în linia ce aun fost, adică ori spre răsărită de vor fi fost ordespre apusă, s'aun ori în ce parte vor fi căutăndă cele alte, iarăși asemenea să se pue și acumă în loculă celor cădute, și să aduci Dom-



nii mele arătare înscrisă pe largă de urmarea ce s'aŭ făcută, pentru care poruncimă Domnia mea și dumnévóstră ispravniciloră ai județului, să mergeți și unul din dumnévóstră la fața locului ca să fiți din preună cu orînduitul boeră, orînduindă și pe vătafulă acelui plaiă cu plaiășii ce voră fi de trebuință, de ajutoră orînduitului boeră, în pricina acésta până se va face săvîrșire trebi cu urmare după cumă poruncimă, i isamă recei gvmid.

1801, Iunie 5.

*Io Alecsandru Costantin Moruz Voevod.*

P. D.

Procit vel Logofăt.

## **Hotărnicia țerei despre țara Nemții.**

Protocolă pentru îndreptarea hotareloră împărătești între înalta pörtă Otomănescă, cu imperiulă Chesaricescă, însă la partea țerei Valahii pe linia hotarului munților din optă județe Mehedinții, Gorjiulă, Argeșulă, Mușcelul, Dîmbovița, Prahova, Saacă, și Buzeulă, cu care județe se răzorescă provinciile chesaricești, însă Banatulă pînă la scărisóră, cu județulă Mehedințiloră, iar de acoloa înainte șapte munți

iar Mehedinților, și cele alte șapte județe să răzorească cu Ardélul.

Comisari din partea înălțatei porți, au fost slăvitul Elhagi Abdulah Efendi sabica Malie teşcheregésă, i Domnul Elhagi Ahmet Nurula Efendi mai mare calfa sa; iar din partea chesaricescă Domnul Obârștu leitenant Adam Mahávaș cu Domnul Petre Duca inginerul Majorul, i Domnul Rodică căpitanul de la reglementul românesc Mirescu, și Dumnélui sinior Țițer talmaciul împărătesc pentru Banat, iar la partea ardélului Dumnélui Obârștu leitenant Ignat Stoeniciu cu Domnul Avram Caliani căpitanul de la reglementul românesc din tîiu, și Simion Tolhofan talmaciul împărătesc, iar din partea țerii Valahii, orînduiți de prea luminatul și prea înălțatul Domn Ion Mihail Costandin Suțul Voevod noi cei mai jos iscăliți.

1792. August 21.

### **Sud Mehedinți.**

„Acost județ Mehedinți al țerii Valahii să răzorească în hotar cu provincia Banatului chesaricesc, i cu Ardélul, pîntre care aprópe de Dunăre curge apa Bahni ce se naște din pămîntul țerii ot gornavodița, și se tórnă în Dunăre din josul cetății Rușavii ce este zidită pă ostrov în Dunăre, rămîind județ Mehedinții al țerii despre răsărit iar partea

Banatului despre apus și hotarū este (zisa apa bahna) începîndu-se din Dunăre de din jos de cetatea Rușavii, urmîză pe cursul Bahniî în sus, însă acolo unde se tîrnă în dunăre, despre răsăritu iu țēră este moșia Vodița, (a sfintei monăstiri Tismeni) iar peste Bahna către apus este o sprîncenă de pămînt pîntre Dunăre și pe sub pôlele delurilor muntelui Alionul de banat, întinzîndu-se sprîncena spre orașul Rușava din Bahna pînă în apa Cerni ce și acéstă apă Cerna se naște din pămîntul țerei din doi munți fetele mănesii i turcinéva sud gorgiū, care sprîncenă de loc de la lét 1739, luîndu pórta Otomănescă de la nemți pe numita cetate Rușava, era și acest loc sub oblăduirea porți, iar acum cu încheierea păcii din anul trecut 1791 la congresul ot Șis-tovū, aū rămas sē fie loc slobodū c'a altu nimului numindul la contracturi chimpulețul și acolo pe drumul cel mare ce urdină din Cerneți la Rușava peste apa Bahniî lîngă piscul delului Alionul în pămîntul Banatului este cordonū, adică stréjă chesaricéscă ce aū fost mai nainte casă de móră, și alătura cu drumul dea stînga lîngă apa Bahna este semn chesaricesc tablă cu zgriptul zugrăvit pusă iu stîlp înfîpt într'o movilă făcută după închierea acesti păci, apoi și de acolo înainte urmîză linia hotarului tot pe apa Bahniî în sus pînă unde sē tîrnă iutrînsa apa Țarovățului, ce să naște iar din pămîntul țerei din

muntele meterezu lui Tudoran, și pînă acolo curgerea Baniului, este pîntre délul chîrstica despre Valahia, și pîntre Alionul Banatului, iar acolo rămîindă apa Baniului în pămîntul Valahiei, între hotarul pe apa Tarovățului tot pîntre Alion și pîntre Chîrstica pînă la gura rîului Bucovățul ce vine din Banat, unde acolo peste Tarovăț în Banat, iar cordun și zgriptor este cel zică Bucovățul, și iar pe apa Tarovățului în sus pîntre Dél băl ală țerii Valahiei, și pîntre délul Tufările din Banat, și pîntre câmpul ialoviț iar ală Valahiei pînă în dreptul unei siliște de sat din Banat cel zică nemții Tufările vechi, acolo în marginea Tarovățului peste apa în Banat este cordun și zgriptor cel zică nemții Tufările vechi, și iar pe apa Tarovățului ală Valahiei, și pîntre muntele Drănicul ală Banatului, pînă în pîtele lui Tudoran Meteréză, în care co-prindere de loc, sunt pe marginea Drănicului despre apă în Banat trei zgripturi chesaricesti pusă unul cel numesc Drănicul, altul fîntîna Păului, și altul Curmătura, apoi ese hotarul la dél pe obârșia Tarovățului ce este despre Banat pîntr'acel ogaș s'au vâlcea, în care este altă zgriptor, și mai la dél spre metereză este și cordun, iar altă obîrșie ce mai are Tarovățul, rămîne în pămîntul Valahiei; de acolo sue hotar la Tudoran metereză în culme unde sunt două movile vechi și două pietre hotar, de acolo urmază pe

châmpulă meterezulă pînă la cûrmătura muntelă Predélulă în care chîmpă suntă şase movilă şi doi zgriptoră, numindul nemţil unulă poiana Delniă, şi altulă fîntîna Rece, cumă şi în curmătură este cordună şi zgriptoră ce'î zicū sub Predélă; de acolo urméză hotarū prin vîrfulă muntelă Predélulă, unde este movilă (acolo sē sfîrşaste moşia mănăstirilă Tismenilă şi sē începe moşia Cirişeniloră) şi pē culmea Predélulă însă acoloa aprôpe este movilă şi zgriptoră ce'î zicū nemţilă vîrfulă Predélulă, iar rumăneşte vîrfulă Predélulă cu ună cordună stricatū; de acoloa pînă în poiana Rachiliă, unde sub poiană este movilă şi zgriptoră ce'î zicū Băchilă, şi mai nainte altă cordună i movilă ce se dîce în poiana Răchiliă, de acia urméză hotarū prin vîrfulă muntelă Arzanulă, unde este cordună şi zgriptoră ce'î dîcū şi nemţilă Arzana şi prin vîrfulă Topolovilă ce'î zicū şi Prislopele mari (moşia a Podeniloră) unde este ună cordună stricatū şi zgriptoră, şi prin obîrşia văi Pogăriloră ce'î dîcū nemţilă şi Plostina moşoronilă, unde este cordună şi zgriptoră şi prin vîrfulă craculă cu perilă pînă sub pôlele Sulitilă unde este cordună, şi în delă zgriptoră ce'î zicū vîrfulă Sulitilă, şi prin vîrfulă muntelă Grăbăneculă unde este zgriptoră, şi pē culmea lui, şi pē culmea muntelă ce'î zicū piatra lui Coşelă (moşie a lui Mihail Coşelă) este zgriptoră în pădure ce'î zicū Cornulă pietrilă lui Coşelă, şi prin vîrfulă acestulă munte

de unde se naște apa Camăna este zgriptorū iar în pădure pentru care zgriptorū au arătatū moșneni cum că altă dată nau mai fost, ci astă tómă laū pusū, și cum că stăpînirea moșii acestia de la răzmirița rușilor ot létū 1768 pînă acum la punerea zgriptorului mergea pē cum cade linia dréptă din muntele Grăbăneculū dreptū pîn altū vîrfū mai naltū ce'ī zicū pia-tra lui Coșei sau Comăna care este în susū pē urmarea hotarului despre miază nōpte, de acolo merge hotaru pîn pădure pînă la zgriptorulū Custura pietrii lui Coșei sau pia-tra Vînătă, de acia înainte la poiana lui Coșei ce'ī zicū nemții poiana Cuțeului de susū, unde în marginea pădurii lîngă poiană este zgriptorū; de acolo trece pîn poiană și apucă pîn cōstele muntelui Cuceul de susū, și să sue în vîrfulū lui unde este zgriptorulū, apoi urmēză pîn vîrfulū Custurii Cuceiului din Prisécă unde este zgriptorū ce'ī zicū Priséca, de acolo cobóră la căpătiulū plaiului bătrînū, unde se împreună cu plaiulū Bălții Cerbului, este acia zgriptorū ce'ī dicū nemții între plaiuri. Apoi pîn curmătura plaiului bălții Cerbului pînă în marginea poenii c'ei dicū balta Cerbului unde este zgriptorū cu acēstași nume (moșie a Gornovodicenilorū) de acolo urmēză hotaru de fața muntelui Ielenețulū mare unde este zgriptorū cu acestași nume, și pîn poiana ce cade susū aprōpe de vîrfulū Ielănețului și pe sub custura lui și prin dosulū lui cobóră

în apa Țesniî drept peștorea muntelui Secû al Valahii, căruia îi dicu și gaura fetii, (care apă a Țesniî se naște din muntele Ciolanulû al Valahii și din dosurile Ielățenului iar ale Valahii și d'a în apa Cernii în josû de plaiulû Țesniî), și apoi pe apa Țesniî în josû pîntre muntele Secû al Valahii și pîntre dosurile Ielănețului mare ce rămînu dă Banatû pînă la chiea Țesniî, iar acolo rămlînd apa Țesniî în vale de Banatû, este hotarû la uscat în marginea despre miază nôpte, și acoloa este zgripțorû lîngă un copaciû Teii ce'i zicu nemții Țesna, apoi sue hotarû în delû pe la căpătîiul muntelui Seculû ce'i dicu plaiulû saû chea Țesniî, și dă prin poiana de sub pietrile Seculû unde este cordunû și zpripțorû, ce'i zicu nemții între Țesna (moșie a gornavițenilorû) apoi coboră în apa Cernii pe la vadulû bătrînu drept gura unui ogaș ce se face din Banatû și urmază pe apa Cernii de susû (pe dincóce de Cerna este moșia Preșnenilorû pînă în vâlcéoa ce'i zicu Fueróga Porculû, apoi moșia Izvărnenilorû pînă la plaiulû Cerculû, și apoi moșia Mărășeștilorû și a Brăbînarilorû) pînă unde să tórnu în Cerna o apă din Banatû ce'i zicu Craiova saû Craiovița; Iar acolo pe gura Craioviî eșînd hotarulû la uscatû sue pē craculû muntelui Cupănulû prin palanga ce aû fost făcut'o nemții la răzmirița ot létû 1788, și la loculû ce'i dicu gura Craioviî în pădure este zgripțorû cu același nume, și mai nainte totû

pe acest cracă iar în pădure este zgriptoră la curmătura, și iar pe culmea crăcului pînă la golul Cupănelui, unde în marginea păduri la locul ce se cheamă buza Căpănelui este cordun și zgriptoră cu același nume, de acolo urca hotarul în vîrfurile golului Cupănelui pînă la locul ce se cheamă Mlăci, unde acolo este o grăpă de cordun stricat și zgriptoră cu acest nume, și apoi urmează pe vîrfurile muntelui Dobre vîrfurile unde este zgriptoră; de aci pe culmea lui la vale pînă la cracă Măticul unde este zgriptoră, și pînă la curmătură de unde este apa Gădinul, ce curge în Valahia acolo este cordun; de acolo se la delul tot pe culme, și pe vîrfurile muntelui Olanul, și la locul ce se cheamă Cur rece sau cracă Drăguțului este zgriptoră, și iar pe culmea Olanului la locul ce se cheamă Pietrile Albe sub vîrfurile tătului este cordun și zgriptoră, care acest zgriptoră fiind că sau vedut de către dumnelor Muhadeți Efenzi, cum că este pus strîmb, și nu caută drept în vîrfurile tatului pe unde sau urmat stăpînirea moșnenilor Mărașești, ci prin cîstile lui, cu care acesta se impresura chît-va loc din cea despre Balahia față a acestui munte, și cunoscînd însuși dumnului Comandantul Nahovaț că acesta este cu ne dreptate, au dat făgăduială cum că va porunci strejarilor ală îndrepta ca se caute și să urmeze hotarul drept, prin vîrfurile tatului și tot pe culmea lui pînă la locul ce'i zicu



piatra gârboșă unde este cordunul și zgriptorul totu moșie a mai susu numiților moșneni; de acolo coboră hotarul la vale pe ogașul cu izvorul lui Dragomirul unde peste apă în Banat este cordunul și zgriptorul cu numele Izvorului, și iar pe Izvorul la vale care izvoru se tornă în râul Șasu ce curge din muntele Godénulă alu Valahii spre Banat pînă la râul Șasul unde acolo trecînd acest rîu deacurmejișu, în aceia parte este cordunul cu nume Mijlocul rîului, iar de acolo din rîul Șasul se începe muntele Tutila, și urmază hotarul pe culmea lui pînă la cordunul și zgriptorul ce l dice Izvorul rîului sau Clenciucul, și iar pe culmea lui pînă la cordunul ce l zicu Mlăcile și de acolo totu pe culmea muntelui acestuia pînă la cordunul și zgriptorul ce l zicu nemții Tutila, și de acolo pe cracul muntelui Godénulă ce l zicu Sisecul, iar nemții ilu numesc cracul Zani, este cordun, și prin vîrfu muntelui acestuia godénulă unde este zgriptorul cu aceșai nume, și pînă la curmătura lui ce l zicu custura Godénulă, unde este cordun; de acolo urmază hotarul prin vîrfu muntelui Gugul Morarul și pînă la curmătura lui unde este cordun; apoi se prin căpătîiul muntelui Scărișora trecînd deacurmezișul și merge pînă la pietrele, și curmătura ce se chiamă Scărișora unde se sfârșăște răzoria cu Banatul, acolo este zgriptorul.

*Ipacū alți șapte munți al Valahiei ce se țin  
totu de județul Mehedinți, dar se răzoresc cu  
Ardelul.*

Răzoria cu Ardelul se începe iarăși din numita curmătură a Scărișorii unde este și zgrip-  
toru al Ardelului și urmăze hotaru prin vârful  
muntelui Bulzul, și prin altu vîrfu totu al  
Bulzului ce'i zicu nemții vârfulu Scurtelor, și  
prin obârșia i vârfulu muntelui Vlășia, și prin  
vârfulu muntelui Micușul și prin vârfulu mun-  
telui Stîna mare, și prin obârșia i culmea i scă-  
rișora i vârfulu muntelui Galbenul din gîm-  
boșa (până aici toți munții acestia sunt al moș-  
nenilor Cloșani) și prin vârfulu și curmătura  
muntelui Scurtul al moșnenilor Pădișani și  
pe vârfulu feților Mănesii după scursura ape-  
lor, la pazărul Sturul numărul duoi; de a-  
cest hotaru urmăze pe culmea Paltinii, pe ver-  
fulu Sôrbelor până la piatra Albă pe valea  
Sécă în josu care dă în apa jiului și la paje-  
rea numărul g, în câmpul Sărului (acești  
trei munți fețele Mănesii Sôrbele și Paltina, se  
îchidă într'un nume ce'i zicu în vârfulu Stu-  
rul însă fețele Mănesii este al mănăstirii Tis-  
meni, și cu alți moșneni, iar Sôrbele numai  
al Tismenii, cum și Paltina este parte din  
Ardelul munte Chesaricesc și din câmpul  
Șărului pe matca jiului în josu, pe sub mun-  
tele Oslea ce este în partea Țerii Valahiei (al  
mănăstirii Tismenii) însă la locul ce'i zicu

châmpulū Mielului în pământū de Ardélū este cordunū până în gura văi Boului, iar acoloa este hotarū din apa jiului pē uscatū, și sue deacostișulū pîn în pólile a trei craci, însă pē la Zmila bătrână a cracului Rastovanulū, i pē la piatra cracului Negru și pē la Cióca cracului galbenū până în plaiulū Pribeg, unde acolo în pădure este zgriptorū cu acesta'si nume, și mai la vale spre jiū în pământulū de Ardélū cordunū; de acolo cobóră către răsēritū pe craculū Pribégului până în valea de pește unde este cordunū, apoi sue pîn poiana ce'i zicū Săciulū lui David (moșie a Frânțestilorū și a Gurenilorū) și pē culmea cracului pietri Maurului, și pē vârfulū muntelui Șăglăulū alū doilea și pē vârfulū Șăglăului dintăiū unde este zgriptorū, și mai la vale în pământulū de Ardélū cu drum, și de aici pē culmea acestui munte și pē craculū lui, cobóră în apa Zănógii, și urméză pe apă în susū până la obârșia ei (moșie a Buncenilorū) și prin vârfulū muntelui Córnele și prin vârfulū muntelui Negrile și prin vârfulū muntelui Mutulū al moșnenilorū Velești i Frătești i Călești și prin vârfulū muntelui Strēja unde este zgriptorū alū moșnenilorū Curpenani i Val de ei și prin vârfulū muntelui Futeciulū și prin curmătura ivērfulū muntelui Cărtianulū (al moșnenilorū Cărtieni) și prin culmea Sasului Diului ce'i zicū și Vilcanulū unde este zgriptorū și prin vârfulū muntelui Drăganu, și prin obârșia pâraului Diului,

și prin Săsulă Dumitrii, și prin obârșia Morișorii, și prin vârful Dumitrii, și prin vârful lui Drăgoiu, unde este zgriptor, și pe culmea Murjilor coboră la vale pe la părete drept în apa Jiului ce curge pîntre munți în țera Valahiei către răsărit (ai moșnenilor Scheleri) și trecînd Jiul în curmeziș drept locul unde d'a isvorul Stolojiu în apa Jiului, apucă pe acel isvor al Stolojii până sub piscul Pietricelii și apoi sue în piscul acela unde este zgriptor ce-i zică Polatiștea, de acia urmază pe sub muntele Sapa ce rămîne cu tolnul al Valahiei, și pînă curmătura muntelui Gropul ce rămîne în Ardel și apoi coboră în apa poli-tii Jiului (moșie a Bembeștilor) și trecîndu-o de-a curmezișul sue pe piciorul poenii Ascunse și pe vârful ei și pe culmea Prislopelor unde este zgriptor ce-i zică Preslopul, de acolo sue pe vârful muntelui Grivelor (moșie a Bărleștilor) și vârful muntelui Surupeții și pe vârful muntelui Mândra, unde este zgriptor ce-i zică Parîngul (ai moșnenilor Săcelen) și pe vârful muntelui Gruicul frumos ce-i zică și Gruicul Roșilor (ai moșnenilor Rădosi) și prin vârful muntelui Păclișa (al moșnenilor Huluben) ce să hotărăște în vîrfu cu muntele Vierosul din Ardel, și iar pe culmea lui și pe vârful muntelui Iașul ce să hotărăște în vîrfu iar cu numitul munte Vierosul (al Aninoșanilor) și prin vârful muntelui Cîsta lui Rusul, care este despre piatra

tăiată a țerii Valahii și despre vârful găurilor iar al țerii, și prin curmătura i vârful i culmea muntelui Cibanolu (al Cănipeștilor) și prin grópa Sécă i culmea i vârful și curmătura acestui munte unde este zgriptor cel zicu curmătura gropii (al moșnenilor gheban sau Mirosloveni) și pînă culmea și vârful muntelui Fometescu (al moșnenilor Hulanbeni) și prin vârful i culmea muntelui Buzta (iar al ghebanilor) și prin curmătura i vârful muntelui Pravățulu (al moșnenilor Radosi) și prin vârful muntelui poiana Muerii și prin poiana acestui munte unde este cordun și zgriptor și iar pe culmea lui (al moșnenilor Cănipești i Ciocăzeni) și prin culmea cu pădure a muntelui Salanile, și prin vârful lui până la gura Poticului, unde este cordun și zgriptor cu acest nume, de acolo coborî hotarul pe apa izvorului Smidii mare până în rîul Salanulu, pe care trecîndul deacurmezișul sue la delu pe Smida mică prin pădure și prin curmătura ei și pe lîngă runcurile Salanilor ce rămînu în țera Valahii, apoi coborî în altu rîu cel zicu iar Salanulu și trecîndul deacurmezișul, urcă la delu pe cracul muntelui Slimoiulu până la zgriptorul cel zicu Slimoiulu, de acolo coborî drept spre răsăritu pe piciorul Slimoiului la vale până în rîul Frumosu, și apoi urmază pe rîu în sus până unde se tórna în acest reu cel zicu Praja, iar acolo rămîindul isvorul Frumosu în

țără, apucă hotaru pe izvorul Prajii în sus  
până sub cracul Prajii, unde acolo la capul  
acestui crac rămăind și acest izvor în țără,  
urcă hotarul la delu pe culmea muntelui ce  
de spre Ardélu îi zică Praja, iar despre țera  
larga lui Băroul până în vârful Largilor  
unde este zgriptor ce'i zică Piatra Albă; de  
acolea coboră hotarul la vale pe piciorul  
Prajii până în reul Balului, și pe riū la va-  
le până unde se tórănă acest riū în apa Lotru-  
lui, și apoi pe hotarul în jos până la locul  
ce'i zică capul podului din Sărăcinul gra-  
beștilor; acolo în marginea hotarului, este  
zgriptor ce'i zică Sărăcinul.



*Înștiințare de îndreptarea a două semne a hota-  
relor, însă vârful muntelui Tatului, i Balta Cer-  
bului ce se arată în protocol, că rămăsese ne  
îndreptată.*

### **Prea Înăltate Dómnne.**

Luminată porunca Înălțimii Tale, ce mi  
saū trimisū de la 7 ale lui Iulie cu multă ple-  
căciune o amū priimitū, întru care mi se po-  
runcește pentru două semne ce s'aū găsitū pu-  
se strâmbū la comisia ce saū făcutū de Dum-  
nélorū cintiți Muhadiți i de Dumnélorū Co-  
misarii Chesaricesti ce aū fost orândniți hotar-

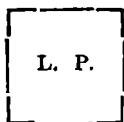
nicl între pământul țerii Austrii și între pământul țerii Românescl, și de la acea comisie aș rămasă a se îndrepta și aceste două semne să caute dreptă pe linia hotarului după cum caută și acele alte, și să arătă înscrisă Înălțimei Tale, la câte locuri saș găsită acele semne, și în ce chipă aș fost strămutate din locul loră saș strâmbe din pusul loră, și de nu saș îndreptată până acumă în faptă sê epistatisescă și se staș până la sfârșitulă trebă a se îndrepta; după care luminată poruncă a Înălțimil Tale și mai în trecutele dăle pe largă amă înștiințată, de totă pricina loră în ce chipă aș cursă trimițindă, și cartea acelu Domnă Obârștă Leitenant Macovățu ce aș fost Comisară ca se se vadă și de Înălțimea Ta, dar și acum arătă Înălțimil Tale.

„Ună semnă aș fostă la poiana Cerbului care era pusă cu dosulă spre țera Românescă și cu fața spre țera Nemțescă și strîmbă de nu căuta dreptă pe linia hotarului.

„Altă semnă sub vârfulă muntelui Tatulă ce'i zică și Olanulă, pusă iarăși strîmbă, cu o parte de căuta spre țera Românescă care după vremi putea să ia vre o bucată de locă din pământulă țerii. Decă următoră fiind luminateloră porunci și în totă chipulă silindumă cu mergerea pe la acei Domni Camisari și cu trimiterea ómeniloră pe la aceste două semne de aș vădută cu ochil loră cea desăvârșită îndreptarea lor, până saș îndreptată cu ade-

văratu și nu au mai rămasu cusuru nici la aceste două semne; și de sevârșirea trebi nu lipsiū a înștiința Înălțimii Tale prin iscălitură și pecetiă mea, după cumu mi se poruncește, iar anii Mării Tale să fie mulți și îndelungați.

al Mării Tale, 1792 Avgust 7.  
 prea precat slugă.



Mihaiu Știucă.



*Altă înștiințare la porunca ce i saū dat ca prin vederea sa se se îndestuleze de îndreptarea acestorū semne din preună cu orânduitalu despre partea Mării Sale Părvulu Vătafulu.*

### **Prea înăltate Dómne.**

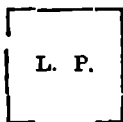
„Din luminata poruncă a Mării Tale, ce mi saū trimisū, cu Domnulū Părvulū proin vătăfū za curte cu multă plecăciune o amū priimit'o, întru care mî să poruncește de înălțimea ta pentru acele două semne, ce au rămas de la comisie ca se nu mē încredințezū și se nu mē îndestulezū, numai din arătarea Vătafulu de plaiū i a plăiașilorū de îndreptarea lorū, ci însumi eū se mergū în preună cu boerulū Mării Tale la fața loculu, și cu ochii noștri



vêdându îndreptarea lor ce saũ fêcutũ sê încredințezũ pe Măria Ta cu iscăliturã și pece-tia mea; după care luminatã poruncã, numai de châtũ priiminduoẽ împreunã cu boerulũ Mării Tale, amũ plecatũ și amũ mersũ de amũ vêdutũ acele duoẽ semne cu ochiĩ noștri, cã saũ îndreptat cu adevêratũ, însă un semnũ ce aũ fost sub vârful muntelui Tatul ce'ĩ zicũ și Olanul, alt semnũ ce aũ fost la balta Cerbului ce erea pus cu dosul spre țera Rumânescã și cu fața spre țera Némțescã, care semnũ din copaciulũ ce aũ fost, saũ mutatũ de saũ pusũ în altũ copaciũ cu fața spre țerã cum cautã și cele-l-alte dreptu pẽ linia hotarului. După care îndreptarea lorũ și vederea ce amũ vã-zutũ cu ochiĩ noștri, încredințatũ sê fiĩ Măria Ta cã cu adevêratũ saũ îndreptatũ, după cum și mai în trecutele zile amũ înștiințatũ Înãlțimeĩ tale; și după luminatã poruncã urmãtorĩ fiind trimitemũ cartea nóstrã, iscălitã și pece-tluitã cu pecețiile nóstre; iar aniĩ Mării Tale sê fie mulți și îndelungați.

1792 August 12.

pré plecați slugiĩ.



Mihaiũ Știucã Pîrvul....

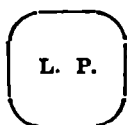
*Adeverința ce saū datū la mănăstirea Tismana de către Domnul căpitan Avram Calian unul din comisarii Chesaricesci și de boerulū celū rânduitū de Măria Sa Vodă, pentru îndreptarea hotarului munților numitei monăstiri în sudū Gorji, volnici fiindū de cinstiți Muhadiți a amândurorū părților.*

Așădarea hotarului asupra pricini ce aū fost pentru muntele Sôrbele alū sfinții monăstiri Tismeni între munții țerii Ardélului adică.

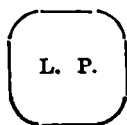
După coprinderea sinetului și răversulū Domnului Obîrșt Leintenant Stoiniciu spre împlinirea trebii aședate, amū urmatū spre aședarea urmări trebi, noi cel mai josū iscăliți, care într'acéstă zi a luni lui Augustū 30 la loculū pricinii Sturulū neamū suitū împreună cu sfinția sa Arhimandritul Stefan Iegumenul monăstiri Tismanii, de față fiindū patru călugări și unū céușū anume Pêrvulū cu doi-spre-zece inși despre partea politii Valahii, iar despre partea Înpărății Rămlinesci unū căprarū cu 4 catane și cu duoī ómeni de ai provincii Ardélului; în tótă curgerea nu numai amū urmatū, ci bine învățându'i cum se propoveduiască așădarea hotarului între înpărății făcută, și pajărea înpă-

rătăescă de locul unde saŭ aflatŭ îndărătŭ la vârful celŭ mai naltŭ alŭ muntelui Sturul în fața lorŭ saŭ așădatŭ aci, se înțelege cum că începândŭ de la muntele Sturulŭ prin vârfulŭ feților Mănesii pe scursura apelorŭ pe la pajărea Sturului cea de iznóvă așăzata, pe culmea Paltinii și prin vârfulŭ Sôrbelorŭ pâna la piatra Albă, de aci pe valea Sécă în josŭ, pâna la pajărea numărulŭ trei câmpulŭ Șerlui. împreună cu acesci ómeni pentru deplină curmarea pricinii amŭ umblatŭ, și noi cei mai josŭ iscăliți; cu iscăliturile mâinilorŭ nóstre a-deverimŭ și cu pecețile întărimŭ, scrisă Sturul.

1792, Augustŭ 30.



Avram Calian căpitanulŭ de la reglementulŭ dintâiŭ Rumănescŭ alŭ doilea comisarŭ Chesaricescŭ.



Alecsandru sin Stolnicu Dimitrache G. Logofăt.



*Însemnare de ómenii ce au fost faţă la aşedarea acestul hotarű, ce saű datű înscrişű sub iscălitură dű orânduítulű boerű la numita monăstire, pentru siguranţie.*

*Ómenii Chesaricesci.*

Domnul cinstitul căpitan Avram Calian de la reghementulű din tăiű Românescű v. Comisarű.

George munténulű.	} Catane de
Dumitraşcu monténulű.	
Pătru Popescu de la Haţeri.	
Hanaişvan de la Toteşti.	
Mucenicul Hantal de la sălaşul de sus.	
	la numitul reghementű de
	la com. Domnului Maiorű
	Rotű.

*Ómenii Domnesci.*

Alecsandru g. logofătű sin D. Stolnicu Dimitrache.

la Papeşti.	} Catane din
Siman Mihoiul de la Izvarna.	
Ión Butescu de la Tismana	
Costandin Istodor de la Picrória.	
Costandin Cocărlă otam.	
Ión Zanfiroiul de la Boroşteni	
	judeţul Gorjului din vătăşia Vălcanului.

Costandin Sacaoa lipcanulű rënduit de Măria Sa cu numitulű boerű.

*Ómenii Mănăstiresci.*

- „Stefan Arhimandrit Egumenul Tismenei.  
 „Climent Ieromonahul Íconomul.  
 „Misail Cântărețul.  
 „Grigorie Ierodiaconul.  
 „Costandin Boștan ot Tismana.  
 „Vasilie alú Stămeni otam.  
 „Íón Tivigă otam.

*Țiganii.*

- „Mihaiú Țogoiu glomnicú.  
 „Íón Manghera.  
 „Gheorge bucătarul.  
 „Dumitru Cimbrea vizitiul.

*Ómenii streini de la Ardélú.*

„Dan Bocan din Ohaba de sub piatra din Vidinulú hațăglu.

„Íosif Vlăduțú din păroși sluga lui Íanoș Săbău din motești.

Aceștia aú fost față la aședătulú tâmplei în vêrfulú celú mai naltú alú muntelui Sturul și la arătarea hotarului muntelui Sórbele, alú monăstirei Tismanii de către Ardélú.

Avgușt 30, 1792.

Alecsandru g. logofăt sin Stolnicu Dimitrache.

*Adeverința ce aũ datũ Egumenulũ mănăstirei la mânia rënduitului boerũ, pentru îndreptarea hotarului.*

### **Tismana.**

După porunca Slăviților Ėfezi viind dumnélui biv g. logăfătũ Alecsandru sin Stolnicul Dumitrache împreună cu domnul căpitan Calianũ, aũ mutatũ tabla în vârful Sturului, unde aũ fost mai nainte, și ne-aũ arătatũ și semnele muntelui mănăstirei Sórbelui precum saũ aședatũ în sinet, la care suntem mulțumiți și odihniți. Drept aceia am dat ecéstă adeverință a nóstră la mânia Dumnélui pentru sêvârșirea porunci, augustũ 30 1792.

L. P.

Stefan Arhimandritu Egumenul Tismeni.



*Scrisórea Eguuenului mănăstiri, către Maria sa  
pentru îndreptarea hotarelorú acestorú munți.*

### **Prea Înălțate Dómnne !**

Cu plecăciune însciințezú Înălțimií Tale, că după luminata poruncă Înălțimií Tale în puterea aşázámântului sineturilorú, ce aú făcutú cinstiți comisari ínpărătești, pentru pricina muntelui Sórbelui alú sfínteí mănăstiri Tismeni și pentru tabla din muntele Sturulú ce erea răú pusă, vindú Dumnélui biv g. logofátú Alecul ímpreună cu unulú din comisarii Chesaricești aici la sfánta mănăstire saú suitú din preună cu mine și cu alți ómeni privitori atâtú din țera Ardélului câtú și de ai noștri și aú mutatú tabla în loculú celú cuvíncioșú în celú mai naltú vârful, alú muntelui Sturulú unde aú fost mai nainte, și aú umblatú pė tótă linia hotarului acestorú duoi munți, prepoveduindú în auđulú tuturilorú cum saú aşedatú a fi hotarulú la loculú acesta, la care sfánta mănăstire este odihnită fiindú că saú întocmitú pricina íntocmai după cerere și scrisorile sfínteí mănăstiri. Dreptú aceia cunosândú acestú bine și carii că este numai și numai din sârguința și râvna Înălțimií Tale, ce ai asupra sfíntelorú locășuri și de obște, pentru tóte coprinsurile supșilorú prințipatului acestuia, spre a nu se ínstreina și a se zmăța de unii alți, cu plecata

mea scrisóre aducă Înălțimii Tale cea după datorie mulțumită rugându pe alu totu țiitorulă ca să pădască pe Măria Ta în starea Domnii cu deplină sănătate și fericire împreună cu totă luminata familie și odrasile Mării Tale, iar anii Mării Tale, facăi Domnul Dumneșeu mulți și îngelungați cu fericire. 1792 Augustu 30.

al Măriei Tale cu totulul plecatu și către Dumneșeu ferbinte rugătoru.

*Stefan Arhimandritul, Igumenul Tismenii.*

*Adeverință nemșescă ce au dat Comisarul Chesaricescu de osebi către cinstiții Efenđi Muhadiți, pentru mutarea semnelui împărătescu la locul eel cuvinișios.*

### **Tălmăcirea.**

După instrumentul (sinet) și răvașul (scrisóre) dumisale Obărștă Leitenant foston Chiehă la dioa de astă-đi, sau pusă îndărătă semnulă împărătescu la vârfulu celu mai mare, alu muntelul Sturulu, de care adeveređu printr'acesta. 1792 Septemvrie 10

Calian căpitanulă de la reglementulă dintăiă românescă, și într'acestă slujbă crăiască și împărătescă comisar.

Copie scósă din cuvânt după condica divanului. 1801 Iunie 11.

Scartat biv vel Bană.

Răducanu biv g. condicar.

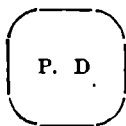


Milostitivă biuză Io Alecsandru Costandin Muruză Voevod i gospodaru zemli vlahscoe credinciosă boerule ală Domnii mele biv clucer Zaarie Petrache Bughene, îți facemă Domnia mea în știre că după arătarea ce neă fost făcută cinstita agenție, cum că la Vîlcănă unde este hotarulă dăspărțitoră marginii pămîntului țerii rumănești de către pămîntulă țerii Nemțești, din pricina viforiloră și a greutății erniloră ce aă fost pe acolo, ară fi doborâtă la pămîntă șapte din marcele Chesaricești ce suntu puse semnă de hotată, care fiindă trebuință a se pune iară-și la loculă loră, te ai fostă orînduită despre partea Domnii se mergi la fața loculă, ca din preună cu dumnéloră comisarii ce voră fi rînduiți din partea vecinătii, se se ridice acele marci chiară în loculă loră precum aă fost. De unde viîndune în potrivă înștiințare cum că dumnéloră orînduiți comisarii ai vecinătății, în locuri unde naă mai fost aă adaosă și aă pusă două marci nouă, adică una la Zănóga în plaiulă vîlcănului și alta la piatra Tăiată în plaiulă Novaciloră, și nu numai aă făcut'o acésta peste hotarnicia aceea ce amînduoă împărățiile aă întocmită la létă 92, ci léu pusă și afară din linia hotarului, cu care se calcă o sémă de pămîntă ală țerii, după care acésta înștiințare îndatorîndă Domnia mea pe dumnélui Sinior agentulă de a face unde se cuvine înștiințare și a se îndrepta prietenește acésta trébă, ne arată acum

agentia înștiințarea ce'i aŭ venitŭ de la Ecse-  
lenția sa ghegeneralŭ comando ot Sibiŭ, cum că  
învinovățindu-se dumnélorŭ comisariŭ pentru  
urmarea acésta, cu înfruntare aŭ poruncitŭ  
Ecselenția sa și de iznóvă saŭ rînduitŭ din  
partea guberniŭ comisariŭ ea din preună cu bo-  
eril ce vomŭ rîndui și Domnia mea la zi o-  
rînduită de sorocŭ aflînduse în fața locului să  
facă îndreptarea ce ceremŭ după hotărnicia at  
létŭ 92, care sorocŭ să și rîndui de aici prin  
chibzuirea ce să făcu cu dumnélui Sinior Mar-  
chelios agentulŭ, adică de astă-đi în două săp-  
tămîni să se afle amîndoué părțile acolo la ho-  
tarŭ. Decî îndată după priimirea acéstiŭ Dom-  
neștiŭ nóstre cărți, numai de chîtŭ să plecŭ la  
Gorji ca unulŭ ce al mai fost și al tótă știința  
trebiŭ acéștia, unde înpreunîndute și cu Medel-  
nicerulŭ Ianache Simboténulŭ, căruia i se scri-  
se deosebită poruncă Domniŭ mele, să mergeți  
amîndoi ca să vă aflați negreșitŭ la hotarŭ mai  
nainte cu cîte-vă đile de sorocŭ, unde înpreu-  
nîndu-vé cu dumnélorŭ comisariŭ ce suntŭ rîn-  
duiți din vecinătate, să puneți înainte hotarni-  
cia ot létŭ 92, ce din porunca împărătésca saŭ  
făcutŭ, după care urmîndŭ să cereți mai întîiŭ  
îndreptare și ridicare acelorŭ două numite ta-  
ble ce saŭ pusŭ noué unde naŭ mai fost n-  
potriva hotărniciei, fiindŭ că înpotriva acei nu-  
mite hotărniciei care amîndoué împărățiile aŭ în-  
tocmitŭ, nu priimimŭ a să face urmare cu a-  
daosuri de table în loculŭ unde naŭ mai fost,

iar pentru cele vechi care dintrînsele voru fi dărâmate la pămîntu din pricina vîsoriloru după arătarea ce neû fost făcutu cinstita agenție acelea se se ridice în loculü lorü, dar se fiți cu mare aminte că întocmai în loculü acela unde aû fost și în starea și în ființa lorü precumü aû fostü și chiarü cu căutătura accia a lorü, precumü saû aflatü se se așede făr de altă schimbare, la care vă poruncimü strașnicü ca cu multă îngrijire și luare aminte să vă purtați la acéstă trébă, se nu se facă adică chîtü de puțină urmare înpotrivë, ci se se păzescă linia hotarului despărțitorü întocmai după coprinderea numitei hotărnicii, făr de a se face chîtü de puțină călcare și întindere nici despre partea nóstră în pămîntulü vecinătății, nici despre partea vecinătății în pămîntulü nostru, și săvîrșindü tréba să aduceți Domnii mele răspunsü, de care scriemü și dumitale cinstitü și credinciorü boerule alü Domnii mele biv vel clucerü Petrache ispravnicü alü județului sê dai totü ajutorulü ce vorü avea trebuință orînduiții boeri în pricina acésta negreșitü, făr de a te arăta cu vre o adiaforie la acéstă trébă delicată în care suntü rînduiți nămiții boeri, i isaam recei gvmid. 1801 August 19.

*Io Alecsandru Costantin Moruz Voevod.*



Procit vel Logofăt.

## **Prea Înălțate Dómnne!**

După luminată poruncă Înălțimii Tale ce ni saū datū ca sē mergemū la munții județului Gorjului a fi de față dinpreună cu dumnélorū comisarii Chesaricești la punerea a șapte table din linia hotarului Ardélului de către țeră ce aū arătatū Înălțimii Tale cinstita agenție Chesarocrăiască cum că în iarna trecută din grelele viscole și iuți vînturi ce aū fost, aū cădūtū și saū stricatū, următorii fiindū amū mersū la acei munți ai hotarului unde împreunîndune cu dumnélui Obîrștaiū Leitenant Bohaci de la alū șai-spre-dece reghementū rumănescū ce aū fost orînduitū comisarū asupra aceștii trebī dinpreună cu dumnélui căpitanulū Cuténu de la același reghementū, saū și pusū de către dumnélorū mai susū numiții comisari trei table nouē în loculū altorū trei ce lipsea cu totulū, însă una la șesulū Diului, alta la vîrtulū lui Dragoiū, și alta la Polatiște chiarū în loculū și starea ce aū fost cele vechi, făr de a sē face cîtuși de puțină strămutare și călcarea hotarului nici despre partea țerii, nici despre Ardélū, iar trei table ce era cădute din stîlpi și sparte, ear nu lipsea adică una la curmătura gropii, alta la poiana Muerii, și alta la gura Poticului, saū țintuitū și saū aședatū iarăși acelea în stîlpii și în locurile lorū totū unde aū

fost pînă acum. Sau fost mai pusă de către dumnéloră comisarii și alte două table, una la piatra Tăiată și alta la vîrfulă Tăului din muntele Muncelul, dar după cercetarea ce i saă făcută, dovedindu-se că altă dată într'acele două locuri naă mai fost, și că cu punerea loră se făcea călcare hotarului țerii, însuși dumnéloră comisarii de la piatra Tăiată aă ridicatū tabla cu totulă, iar tabla din vîrfulă Tăului ridicînduă de acolo din loculă unde naă mai fost, aă pus'o la vîrfulă muntelui Strēja unde aă mai fost tablă și saă răpusă, precumă și din protocol se adevereďă că aă fost tablă la vîrfulă Strejii, și așa aă rămasă linia hotarului a'sta-vea urmarea ei întocmai după coprinderea protocolului ce saă fost întocmită la létă 1792, între prea puternica Înpărăție cu curtea Austrii de care și nu lipsimă a arăta Mării Tale săvîrșirea ce saă făcută. 1801 Septemvrie 3.

aî Înălțimii Tale

prea plecate slugi

Ianache Simboténulă Medelniceru.

Petrache biv clucer Zaarie.



### Ecstractă.

Prin care se arată pe largă, spre a fi știută pricina ce aă cursă acumă într'acestă ană cu létulă 1801 pentru unile table Austriacesci

din linia horarului despărțitoru între țera Rumănescă și între țera Ardélului la județulu Jiu-lu de susu, cu care se călca cît-va locu din pămîntulu țerii, și prin îngrijirea Mării Sale prea înălțatulu nostru Domnă, Alecsandru Moruză Voevod saă făcutu îndreptare cu slobozirea și a loculu ce se călca, așezîndu-se și puindu-se tablele în loculu loră precumă aă fost după hotărnicia ce amîndouă împărățiile vecine aă întocmită la létulu 1792 precumă mai josă se vede.

La Iunie 5 într'acestă următoră ană 1801 cinstita Agenție Chesarocrăiască, prin notă înscrisă aă arătată către Măria Sa prea înălțatulu nostru Domnă, Alecsandru Costandin Moruză Voevod, cum că la Vilcan unde este hotarulă despărțitoră mării pămîntulu țerii rumănesci de către pămîntulu țerii Nemțesci, din pricina viforiloră și a greli erniă ce aă cădutu acolo, saă doborîtu la pămîntu șapte din marcile Chesaricesci ce suntu puse semne de hotară, și fiindă că era trebuință a se pune iarăși pe la locurile loră, aă cerutu a se orîndui și din partea Domni ună boeră cu pracsisă, spre a fi dinpreună cu orînduiții comisari ai guberniă la ridicarea aceloră table în loculu loră, cum se vede acciași notă a dumisale însemnată cu numărul I pentru care după cererea cinstiții a agenției aă și orînduită Măria Sa Vodă pe Petrace biv clucer Zaarie, ca luîndă de la Logofetia Divanulu copia hotărnicii, adică proto-

colul, care se vede însemnată cu numărul II. ce saū făcută din porunca împărătescă la létă 1792 după încheerea păcii, prin muhadiți și comisari orînduiți de la amîndouă împărățiile, unde aū fost orînduiți și din partea țerii atunci biv vel cluceră Dimitrache, i biv cluceră Costandin Baratov, i biv vel medelniceră Alecsandru, și piv cluceră de arie Petrache, se mērgă acolo în fața locului, și împreunîndu-se cu cei orînduiți din partea Ardélului se fie cu luare aminte spre a se pune acele mărci întocmai și chiară prin locurile unde aū fost, și de care cumva 'și se va fi astupată locurile se se descopere în adevără pē unde aū fost, îndestulînduse din acea hotărnicie ce saū făcută la mai susă numitulă létă se grijescă însē spre a se pădi linia neclintită întocmai precumă aū fost, ridicîndu-se mărcile iarăși cu fința și în starea aceia ce aū avut'o cāndă saū pusă atunci la numita hotărnicie în linia ce aū fost, adică ori spre răsărită de voră fi fost, ori despre apusă, saū ori în ce parte vor fi fost căutată cele vechi, iară-și asemenea se se pue și acumă în loculă celoră cădute, și se aducă Mării Sale arătare înscrisă pe largă de urmarea ce s'aū făcută. Pentru care aū poruncit Măria Sa ca să mērgă și unulă din ispravnicii Gorjului adică dunnelui biv vel cluceră Petrache, ca se fie din preună cu orînduitulă boeră cum se vede aceiași Domnēscă poruncă a Mării Sale însemnată cu numărul 3 dar

dumnélui neputând merge, iarăși cu știrea Mării Sale saū orênduitū în loculū sēu pē biv vel medelnicerū Ianache Simboténulū.

Aū mersū dar orênduitulū boerū Petrache clucerū Zaarie la numitele locuri, și de acolo întorcându-se aū adusū înștiințare aici către Măria Sa Vodă, iscălită de dînsulū și de Medelniceru Simboténul, scrisă de la Iulie 17 cuprinđătore că viindū răspunsū de la dumnélorū comisariī din năuntru, cumū că la 20 a le lui Iunie este sē iasă dumnélorū la hotarū, și neputîndū sosi cluceru Petrache pînē atunci acolo la târgulū Jiului, (căci după obiceiū și după rînduiala ce se urmêđă trebuia sē mērgă pē la dumnélui Calmacamulū pîn Kraiova) aū mersū medelniceru Ianache însă cu duoē zile mai nainte de soroculū ce scrisese dumnélorū, și întîlnindui iau arătatū, că mai nainte cu trei zile pînē a veni medelnicerū aū pusū comisariī trei table, una la Ză-noga, alta la Șisulū Diului, și alta la vérfulū lui Drăgoiū, apoi arătândui că aū sē mai pue și alte table în locurile ce aū fost vechiū și saū fost surpatū de vântū, adică nua la Polatiște alta la piatra Tăiată alta la curmătura gropiī, alta la poiana Mueriī, și alta la gura Pătecui, aū mersū medelniceru Ianache cu dumnélor comisariī unde la Polatiște fiind tabla stricată și căđută, saū aședatū alta noă tot în locul și în starea ce aū fost acea veche, iar la piatra Tăiată, cu tôte că le-aū đisū medelniceru ca sē nu pue, fiindū că acelū vérfū cade



în pământul țerei și tablă altă dată acolo n'aū mai fost, dar dumnélorū aū pus'o, iar la curmătura gropii, i la poiana Muerii, și la gura Potecului table noi nu saū pusū, ci saū dresū și s'aū ținuitū totū cele vechi în stélpii ce aū fost și până acumū, aū fost ȃisū medelniceru comisariilor și pentru tabla ce aū pusū la Ză-nóga ca s'o ridice fiind că n'aū m'ai fost, și este pusă răū, și comisarii aū răspunsū că n'aū protocolulū hotarului lângă dumnélorū, și cum că în harta ce li s'aū datū, este numitū ca sē se pue și la acest locū tablă, dar cu tóte acestea aū fost ȃisū comisarii că peste zece ȃile, vor aduce protocolulū, și de nu va fi fost mai nainte tablă acolo, o vor ridica; după aceia la 21 ale trecutului lunie merghândū și cluceru Petrache acolo la tērgulū Jiiului, saū dusū ca sē vadă tablele în ce stare sunt, și cea de la Șisul Jiiului, i de la vârfulū lui Drăgoiū, și de la Polatiște ce saū pusū luoē cum și cele alte trei vechi ce saū ținuitū le-aū aflatū stând chiarū în loculū lorū, unde aū fost, mai nainte, iar la Ză-nóga și la piatra Tăiată, vȃdēnd după protocolū că table n'aū mai fost și acestea ce le-aū pusū acumū sunt intrate în pământulū țerii, aū scrisū dumnélorū comisarilor în duoē rēnduri ca sē vie împreună cu protocolulū ce aū și dumnélorū ot létū 92, sē se ridice aceste duoē table spre a se îndrepta linia hotarului, și a rămānea precumū saū fost întocmit la létū 92, și după 17 ȃile aū venit

Obârștai Leitenant deaci de la regementul Românesc al 16, comandantul Vâlcanului trimis de dumnélui Obârștai Leitenant Bohaci ot Hațgeu comisarul ce au fost orânduit, cu carele din preună suinduse numiți doi boeri de isnóvă la vêrtul Zănógii, și făcênd cercetare cu multă luare aminte, au vêdută ca în protocolul țerei ce sa făcut la létu 92, scrie că răzorul hotarului Valahiei de către Ardél urmăză despre apus pîn vêrful Șăglăului din tei unde este tabla, și de aci pē culmea acestui munte, și pe cracul lui cubóră în apa Zănógii și urmăză pe apă în sus până la obârșia ei, și prin vêrful muntelui Córnele, și prin vêrful muntelui Negrile, și prin vêrful muntelui Mutul, și prin vêrful muntelui Stréja unde este tabla, iar tabla ce au fost pusă acum într'aceste două numite table, era așezată în curmătura Tiului în pământul țerei Românesci, cu care tablă se lua din coprinderea protocolului din pământul țerei muntele Muncelul jumătate, i Zănóga cu totul, și Córnelo, i Negrile iarăși cu totul, se mai lua și culmea moșnenilor, Vălăreni i Lucpeneni cum se vede din harta ce sa închipuit prin vedere la fața locului care este însemnată cu numărul 4.

Pentru care scria orênduiți boeri că au dis comandantului ca se arate protocolul hotarului ot létul 92 ce au și dumnélor asemena cu al țerei, și se se ridice tabla, spre

a rămânea răzorul hotarului după protocolu și le-au răspuns că protocolul nu are, nici tabla nu pôte s'o ridice până nu'l va veni poruncă din năuntru, iaă disă dar și laă pohtită sē scrie, și s'au făgăduită că va scrie, și se va trimite răspunsă la Măria Sa Vodă; asemenea și pentru tabla ce saă pusă la piatra Tăiată, în protocolulă ot létu 92, scrie că hotarulă merge pe vârfulă muntelui Mîndra, unde este tablă, și pe vârfulă muntelui Parungulă și pe vârfulă muntelui Gruilă Frumosă, și pe vârful Păclișă, și pe culmea i vârfulă muntelui Iașul și pe vârfulă muntelui Căsta lui Rusu, care este despre piatra Tăiată a țerei Valahii, și despre vârfulă găurilor iar ală țerei, și prin curmătura i vârfulă i culmea muntelui Ciiianul și prin grăpa Sécă, i culmea i vârfulă și curmătura acestui munte unde este tablă, iar tabla ce o pusese acumă într'aceste două table era cum saă zisă mai susă pusă la piatra Tăiată, cu care sē lua muntele găurile jumătate și era și răă pusă căutătore cu totulă spre țeră, cum se vede aceiași înștiințare a nmișiloră boeri însemnată cu numărulă 5 și nefăcendă dumnéloră somisarii nici o îndreptare, atunci saă întorsă cluceru Petrache în deșertă.

„Aceste înștiințări, viind Măriei Sale lui Vodă auă chemată Măria Sa pe dnmnelui cinstitulă agentă Senior Marchel, de iaă arētată cu mirare cele urmate de către comisarii chezaricești, carele auă răspunsă că dumisale i saă

fost scrisă din năuntru numai acesta, adică cum că șapte table după hotarul Vîlcanului din iuțimea vînturilor ce au fost în iarna trecută au cădută, și în locul acelor voește general comande să se pue alte noi, și într'acesta-și chip după cum i sa scrisă au făcut și dumnélui arătare Mării Sale, iar de au făcut comisarii altă urmare dumnélui numai de cât cu stafetă va scrie la general comande înștiințând pricina Ecselenței Sale generalului țerii Ardélului, spre a se face îndreptare, pentru care Măria Sa la îndatorat pe dumnélui prin cuvânt, a scrie negreșit spre a se face îndreptare trebi prietenesce, și a aduce cum mai în grab răspuns.

„La August 19 au și adus cîstitul agent răspunsul ce au priimit de la Ecselenția Sa generală tălmăcit din nemțește pe românie, și adevărită tălmăcirea dumnélui, iustru care scrie Ecselenția Sa generală, ca din raportul cîstitului Obârștoî Leitenant Bahaci de la Hațăghiu se va îndestula agenția de pricina ridicării tablelor care nu sa întemplat de a sosi amândoe părțile comisarii cei orânduți la fața locului, învinovăținduse comisarii de acolo la acesta. Pentru care scrie Ecselenția sa că sa dat către numitul Obârștoî Leitenant înfruntată poruncă, și cum că agenția se dea Mării Sale lui Vodă cuviinciosă pliororie, și se poftescă pe Măria Sa să trimită pe comisari împreună cu hotărnicia, numind

și sorocul de întâlnire cu comisarii de acolo și așa această pricină se va întocmi cu înlesnire, cum se vede și tâlmăcirea acei cărți cu numărul 6.

„După această înștiințare a orânduită Măria Sa, iarăși pe acei doi boeri din teiū, adică cluceru Petrache și medelniceru Simbolenul se mERGă la fața locului de isnovă să se împreune cu dumnélorū comisarii, dëndulise și prin cuvânt învățătură ca să se arate către comisari cu totă omenia, și politica, și să cERă îndreptare după hotărnicia care amēnduă împărățiile au întocmitū la létū 92 făr de a se călca nici pământulū Ardélului, nici dintr'alū țerii cātū de pucinū, cum se vede și aceiași poruncă Domnéscă către orēnduiții boeri cu numărul 7, cari merghândū de isnovă la fața locului făcu înștiințare prin carte de la 3, ale aceștii luni, cum că s'au împreunatū cu dumnélui Obârștai Leitenant Bohaci ce au fost orēnduitū comisarū asupra acestii trebī din preună cu domnulū căpitanū Cutēnu, și cāt pentru trei table noi ce saū pusū însă una la Șisulū Diululū, alta la vârfulū lui Drăgoiū, și alta la Polatiște, scriū orēnduiții boeri că saū pusū chiarū în loculū și starea ce au fost cele vechi, făr de a nu se face cătuși de puțină strămutare, și călcare hotarului nici despre partea țerii, nici despre Ardélū, cum și pentru trei table ce era căđute din stâlpi și sparte, dar nu lipsea, adică una la curmătura gropii, alta la

gura Poticului, saŭ ținuită și saŭ aședatŭ iarăși acelea în stâlpi și în locurile lorŭ totŭ unde aŭ fost până acumŭ iar pentru douē table ce aŭ fost pusŭ comisarŭ, una la piatra Tăiată, și alta la vârfulŭ Tăului din muntele Muncelu, după cercetarea ce saŭ făcutŭ prin vedere la fața locului dovedinduse că altă dată într'acele douē locuri table n'aŭ mai fost, și că cu punerea lorŭ se făcea călcare hotarŭiŭ țerii avēnd și amândouă părțile copii după protocolulŭ ce saŭ făcutŭ la lētŭ 92 asemenea unulŭ cu altulŭ, însuși dumnélorŭ comisariŭ, tabla de la piatra Tăiată aŭ ridicatŭ cu totulŭ, iar tabla de la vârfulŭ Tăului ridicândŭ o de acolo din loculŭ unde n'aŭ mai fost, aŭ pusŭ o la vârfulŭ muntelui Strēja unde aŭ mai fost tablă și saŭ răpusŭ, precumŭ și din protocolŭ se adevereză că aŭ fost tablă la vârfulŭ Strejiŭ, și așa aŭ rămasŭ linia hotarului a'și avea urmarea ei întocmai după copriuderea protocolului ce saŭ fost întocmitŭ la lētŭ 1792, între prea puternica împărăție cu împărătesca curte a Austriei, cum să vede și acea carte a orândușilorŭ boeri de sēvēșirea trebiŭ însemnată cu numărulŭ 8 trimițând Mării Sale și cluceru Petrache ispravniculŭ Gorjului, osebită înștiințare prin pitac care se vede însemnatŭ cu numărulŭ 9, cumŭl că la 31 ale lui Avgust, viind acolo la tēguŭ Jiului domnul Obârștŭ Leintenant Bohaci, acrutŭ ertăciune pentru greșala ce saŭ fost fă

cutu la hotarü, pe lângă care au arătatü cluceru Petrache Mării Sale prin cuvëntü, că și dumnélorü comisariü au poruncitü Ardelenilorü ce ținea în arendă pășunea Zănógii cu două stâni chiarü acolo în fața locului, ca nici de cum se nu se mai întindă a trece peste apa Zănógii dincóce spre țeră și a ținea mai mult acele două stâni, cât și dumnélorü știu că vânđarea munților din Ardélü ce sunt acoloa în potrivă se face numai cu un codru din Zănóga, adică din apa Zănógii spre Ardélü, iar nu tótă Zănóga, și Ardeleniü arendași rău sau întinsü de au coprinsü tótă Zănóga, unde și acei Ardeleni arendari ce cumpărase arenda cu acele două stâni sau trasü, rămâind ca de vor avea cevași săși caute cu cei ce le-au vëndut.

„Și așa îndreptându-se linia, și sevârșindu-se tréba prietenesce, au făcutü apoi și boeriü, și comisariü uniü altora cuviinciosulü tecliü spre cinste și ospățü, și înteiü boeriü noștri cinstind și ospătându pë comisariü la têrgulü Jiiului, apoi și comisariü au pohtitü pë boeriü noștri pë asemenea cinste și ospățü la Hațegü dândü uniü altora și cai de drumü cu tóte cele de trebuință de mulțumire, și petrecându cu întovărășire la drumü până sau despărțitü.

„Într'acestași chipü curgëndü pricina, și așa făcându-se îndreptarea cu mijloculü ce se coprinde mai susü, și aducëndu-se Mării Sale arătarea înscrisü de săvêrșirea trebiü, din luminată porunca Mării Sale sau adunatü într'a-

cestu ecstractu ființa a tótei pricinî cumu au cursu din ceputu, și îndreptarea ce saú făcutu ca sã se pãdêscã la logofetia Divanului țerei, din preună și cu tóte sineturile care au lucrat în tréba acésta, i înștiințări și pitace de la Caimacamulú și de la Ispravnicu cum se vedú osebite într'acest plicú, spre a sê găsi totú déuna la întâmplare de trebuința.

1801 Septemvrie 17.

Scarlat biv vel Banú.





*Io Alecsandru Costandină Moruză voevod i gos-  
podarū zemū vlascoe.*

„Dumitale velū Cămărașū, priimindū Domnesculū nostru pitacū să chiemī pe toți lipscani la cămară, să le dai porunca Domniī mele pentru flude și lino sadedica i uncusturi și în basmale ce suntū lucruri cele pricinuescū o cheltuală zadarnică și o stingere de obște, ca câte dintr'acestea se află acumū la prăvăliile lorū, acelea numai să și le vîndă nepopriți iar de aici înainte să știe că nu suntū slobodi a mai aduce spre vîndare aici altele de acestū felū de lucruri zadarnice, iar carele nu va fi următorū, să știe că fără de a avea voe să le deschidă și să le vîndă să va pecetlui, și făcēndu-se zaptū la cămara Domnescă să va scóte din țera Domniī mele afară și mai multū nu vorū fi îngăduiți ale deschide și ale vinde aici. Dreptū aceia ca să naibă pricină de îndreptare că n'aū știutū să le arăți porunca Domniī mele otărîtă ca s'o știe. Așijderea să arăți dumnéta porunca acésta la velū Vameșū alū carvasaraliī, ca de acumū înainte orī câte de acestū felū numite mai susū lucruri zadarnice va găsi între mărfurile ce aducū lipscaniī pecetluindule de față cu stăpînulū acei mărfi să le trimiță la cămara Domniī mele, isaamiī.

1794 Martie 11.

*Arđulă către Împărăție cându aŭ fugitŭ Domnulŭ  
țerii Iónŭ George Caragea voevodŭ.*

1818 Septemvrie 29.

„Noi robii prea puternicii Împărății, Mitropolitulŭ, Episcopii, Egumenii i boeri mari și mici, căpitani și toată săraca raéa. Din cea neapărată datorie îndemnându-ne ca niște supuși credincioși ai prea puternicii și a noastră hrănitore împărăție, și cu cele pînă în pămîntŭ închinăciuni către prea înaltul împărătescŭ pragŭ arătîndu-ne printr'acestŭ prea plecatŭ alŭ nostru obștelescŭ arđumahdarŭ. Însciințămŭ prea blîndului aŭđŭ alŭ prea puternicii împărății, că Domnia mea Iónŭ Vodă Caragea Domnulŭ acești țeri, astăđi la 29 ale acestii luni Septemvrie pe la dece césuri din đî lăsândŭ scaunulŭ Domniŭ aŭ plecatŭ eșindŭ afară din politie întocmai cu același chipŭ ce obiceiua de eșa afară la plimbare, iarŭ peste prea puțină trecere de vreme ca de vre o patru césuri ne amŭ pomenitŭ că din urmarea drumulŭ Domniŭ Sale ne trimite cîte-va porunci înscrisŭ, care iarăși după a supunerii datorie și povățuire socotindŭ că să cuvine a să face știute și la împărătesculŭ aŭđŭ alŭ prea puternicii împărății. Iată trimetemŭ și copii după dînsele adeverate cu iscăliturile noastre Mitropolitului, Episcopilorŭ și Boerilorŭ, trimițînd osebitŭ și copie după o notă ce în urmă și

ni saŭ trimisŭ de cãtre cinstitulŭ generalŭ consultatŭ alŭ Rosiŭ de aici, spre a vŕ face cunoscutã cãtre împãrãtescŭ audŭ ŝi cererea cŕ face prin numita notã eceselenŭia sa generalulŭ rusescŭ, ŝi tocmai dupã priimirea acestorŭ porunci ale Domniŭ sale ce saŭ disŭ mai susŭ încredinŭindu-ne cu bunã sŕmã d'a sa pribegire de aici din țŕrã cu tŕtã familia sa, numai de cãtŭ cu toŭi strejuire politiŭ ŝi ot cîrmuirea țŕriŭ privegindŭ din tŕtã virtutea d'a sã pune în lucrare ŝi a sã urma ori cîte mijlŕce privescŭ la întregimea acestui împãrãtescŭ chelarŭ dupã a supunerii strãmoșeștiŭ nŕstre fierbinte rîvnã ŝi credinŭã ca uniŭ ce de la așã împãrãtescã milã așteptãmŭ tŕtã hrana ŝi mîngîiere, iar pã de altã parte prin niđamulŭ marginiiŭ n'amŭ lipsitŭ de a înștiinŭta fãrŭ de zãbavã ŝi pe luminaŭii i slãviŭii muhafiliŭ ai serhaturilorŭ de acŕstã fãrŭ de veste întîmplare pînã cîndŭ ne vomŭ învredniciŭ a sosi ŝi a se arãta acŕstã vrednicã de jale a nŕstrã înștiinŭtare la împãrãtescŭ prea înaltŭ pragŭ. Înaintea cãruia așternŕndŭ cele pînã la pãmîntŭ ale nŕstre închinãciuniŭ de acŕstã fãrŭ de veste ne nãdãjduitã întîmplare a pribegirii Domnuluiŭ care nu puŭinã spaimã ŝi turburare aŭ pricinuitŭ la obștea supușilorŭ raele de aici ale prea puterniciiŭ împãrãŭii întocmai ca ŝi la alte trecute asemenea întîmplãri de pribegiriŭ ale acelorŭ Domni cariŭ arãtîndu-se în pãmîntulŭ țŕriŭ cu desãvîrșitã stãpînire ŝi putere aŭ pusŭ în lucrare

fără de sfială toate cugetările și voințele lor  
cândă nu puține răutăți și pagube am suferit  
în câtă din niște urmări ca aceste ale Domni-  
loră amă ajunsă a ni să turbura a pururea  
liniștea țării (care este chelară împărătesc), și  
în vreme ce noi totă d'auna suntem și în totă  
viața noastră vomă fi supuși și credincioși, ne  
vedemă încungiurați de asemenea supărătoare  
turburări. Dar cu toate acestea împlinindă da-  
toria supunerii și a credinții noastre către prea  
puternica împărăție, amă odihnită cu cele mai  
blinde și cuviincioase mijloce pe supusele ra-  
cle, amă pusă în bună orînduială curgătoarele  
trebi ale țării, și toate câte amă socotită că  
privescă la nișamulă celă obștească ală pămîn-  
tului le amă întocmită câtă ne este prin pu-  
tință spre împlinirea sfinteloră împărătești po-  
runci, spre săvîrșirea curgătoareloră trebi și spre  
întocmirea liniștirii celă obștești. De aceia dar  
alergândă totă obștea supușiloră locuitori de  
la acestă împărătescă și noă de hrană dată-  
toră chelară ală prea puternicii împărății; Ne  
rugămă cu cele pînă la pămîntă închinăciuni  
ca săși răverse prea puternica împărăție cea  
cu blîndețe părintescă și împărătescă mila sa  
către cei ce cu nesățiosă datorie așteptă și  
privescă la aceeași împărătescă a sa milosti-  
vire, și precumă a pururea de la moșii stră-  
moșii noștri amă dobîndită mîngiere de la a  
sa nemărginită milă ce privește către toți su-  
pușii prea puternicii împărății, asemenea și a-

cumă să ne învrednicimă a dobîndi ceia ce a sa stăpînescă părintescă și împărătesca privegere cu ochiū milostivū privindū asupra supușilorū sêi va bine chibsui spre a ni să păđi cîntea, dreptățile i privilegiurile care prin împărătestile și vrednicile de închinăciuni hatiserifuri ni saū hărăditū, cumă și liniștita petrecere i odihna atîtū a părții bisericești i a nemului boerilorū pămînteni cîtū și a totū obștii supușilorū raele, a chelarului împărătescū, căci noi a purure cu tótă obștea înălțamū mîini de rugăciuni către înaltulū Dumneđeū pentru prea puterniculū și prea dreptulū alū nostru făcătorū de bine și țiitorulū dreptății stăpînū alū nostru spre îndelungirea anilorū vieții împărății sale și spre întărirea și starea împărătescului seū scaunū pînă în veci.

---

## ANUL 1822.

*Chibsuirea boerilor ȋ tere ȋ asupra chipulu ȋ cu care urmȋzȋ a se plȋti datoria ȋ tere ȋ. Spre acoperirea acestei datorii s'a chibzuitȋ dupȋ cumȋ se vede ȋn tectȋ, a se lua veniturile ȋise Mȋnȋstirilor ȋnchinatȋ.*

### Prea ȋnȋlȋtate Dȋmne!

Dupȋ luminatȋ porunca Mȋrie ȋ tale ce ni saȋ datȋ la anaforaoa D-lu ȋ Velȋ vistȋ ca sȋ chibȋuimȋ cu ce mijlocȋ sȋ pȋte plȋti ȋera de sarcina datoriilorȋ suptȋ care este cȋȋutȋ ȋi sȋ arȋtȋmȋ prin anafora. Ne amȋadunatȋ cu toȋȋ aici la Domnȋsca curte ȋn multe rȋnduri, unde arȋtȋnduni-se de la vistȋrie perilipsisȋ, ȋi vȋȋendȋ cȋ suma datoriilorȋ este talere 3,312,384 ban ȋ 78 lȋngȋ care adȋogȋndu-se ȋi datoria poȋtiilosȋ i dobȋnda banilorȋ, pȋte sȋ se adune ca la patru milȋone, amȋ rȋmasȋ mȋrmuriȋȋ, ȋi la o nemȋrginitȋ ȋntristare pentru o asemenea sarcinȋ ce nu saȋ mai pomenitȋ altȋ datȋ sȋ fie ȋera atȋta sumȋ de ban ȋ datȋre, ȋi mai vȋrtosȋ acumȋ cȋndȋ sȋ aflȋ ȋn cea mai prȋstȋ stare, vrednicȋ de jale. Pentru care dupȋ totȋ felulȋ de chibsuiri ce am fȋcutȋ, alte mijloce

mai cuviincóse n'amú pututú găsi spre plata acestorú datorii, de cîtú acestea ce le arătămú Mării sale mai josú. adică Ludele birnice, né-murile, postelniceí, mađilií, breslaší, slujitorii ruptaší și cumpánaší întrú nimicú să nu se supere la plata acestorú datorii fiindú cu totulú dărăpánați din pricina trecuții răsvrătiri. Iarú noi tótă tagma boeréscă, cu tóte că avemú privelegiú din mila prea milostivuluí nostruí împăratú, ca scutelnicii și poslusnicii nostrií să nu se supere la nici o dajdie și angara, ci să fie de tóte acestea apărați, ci cu tóte că amú cercatú și noi mari pagube și ne-numărate prăpădenii în trecuta răsvrătire care în mulți ani nule putemú îndrepta a'și veni în starea ce aú fostú. Dar după cumú și la alte păsuri ale țerii am jertfitú averile nóstre spre ajutorulú ei ca niște credincóse raele ale prea puternicii împărății, care doresce a fi totú d'auna țera întrú întregimea sa, așa și acumú priimimú să ajutămú țera spre ușurarea acestii greutăți cu talere cincí sute de mií, de la scutelnicii și poslusnicii nostri ce'l avemú în lucrulú și poslușania caselorú nóstre răspundú fieși-care scutelnicú pe talere duoé-deci și fieși-care poslusnicú pe talerú dece, și îi vomú despăgubi noi de acéstă răspundere, bezú ai văduvelorú sărace.

Să se scóță și un ajutorú la dijmăritú, vînăritú, și oeritú, bezú plata ce are a să lua la aceste trei huđmeturi pě séma visterii însă

oeritulă să se scotă la Aprilă întîiă tot létă 1823 numai într'acelu ană și apoi să rămîe a să scôte iarăși la Septemvrie ot létă 1824 fără de altă adaosă precumă sau scosă și pînă acumă, iară dijmăritulă i vinăriciulă din preună cu milile monastirescă, să se scotă la vremea loră, și fiindă că acestea nă sîntă de ajunsă spre plata datoriiloră, Amă socotită să năduimă a cere ajutoră și de la sfintele monăstiri cu tôte că nu să cuvenea să le supărămă fiind locășuri sfinte și închinăciuni ale legei năstre, și avîndă privilegiă de apărare ca și tagma boerescă, dar nevoia ne silește să alergămă și la ajutorulă maicii năstre sfintei biserici. Și găsimă cu cale că să se dea și veniturile loră din două ani totă în plata datoriiloră, adică tôte acarăturile sfintei Mitropolii și a cîte trele Episcopiile și a tuturoră monastiriloră și sloboade și închinatē, (afară din chinovii și spitaluri cumă Căldorușanii, Cernica, Țigănești, Poiana mărului, sfîntulă Panteleimonă, Colțea, și spitalulă iubirii de omeni cu două monăstiri ce sîntă închinatē la acestă spitală) să se vîndă în arendă pe două ani, ori tôte la ună mușteriu de se va găsi, sau la mai mulți mușterii, dar năstăvnicii și epitropii ce se voră orîndui pe la monăstiri să nu fie lipsiți, ca să pórte grija de slujbele sfinteloră biserici a fi ne lipsite, și din lucrurile monastirescă ce se voră lăsa pē sēma loră, dînduli-să și trebninciōsa



cheltuiala de peste an a bisericilor, i a lor  
și a altor poslușnici, i preoți ce vor fi tre-  
buincioși la monastiri.

„Bani aceștia ce dîcem a se lua de la  
scutelnici, i poslușnici, i din huđmeturi i din  
arenda acareturilor Mitropolii a Episcopiiilor  
și a monastirilor, să se numere la casa de  
trei boeri, ce este să se orînduiască la sfînta  
Mitropolie împreună cu vechilul Mitropoliei  
ca de acolo să se dea în plata datoriilor țerii.

„Câte acareturi monastiresci vor fi date  
în arendă de către năstavnicii sau epitropii  
monastirelor să se ia de subt stăpînirea a-  
celor arendași, și să se dea în arendă acum  
de isnovă pentru mai sus numita trebuință,  
și arendașii aceia să fie adăstători pînă la în-  
plinirea de doi ani, plătîndu-se pînă atunci  
dobînda pravilnică la bani ce vor fi avîndu  
dați monastirilor pîndă arendi, de la doi ani  
înainte se între în stăpînire.

„Creditorilor ce vor fi avîndu să ia da-  
torii de la monastiri, să li se plălescă dobînda  
banilor de la casa iarăși pravilnică pîndă acești  
doi ani. Acestea sînt plecatele noastre chib-  
suiri ce am putut face și deosebit ne ru-  
găm ca să bine-voești Măria Ta a arêta și  
cître prea Înaltul Devlet prîstă starea și ti-  
căloșia în care se află țera, a privi cu ochiul  
milostivirii asupra ei și a o mîngia ori cum

alū va năstivi Dumneḑeū, și din partea Mări Tale rămîne după cumū te vei iudura.

1822 mecebre 6.

Urmédă iscăliturile boerilorū.



*Lauda neamului lui mesia și întiul între cei mai mari ai religii lui Hristos, Prințe Ghica căruia sfîrșitulū fie fericitū.*

Îndată ce vei priimi acestū Împărătescū alū Nostru decretū fieți cunoscutū că, cu tóte că Patriarhulū sfîntului mormîntū prin petiția sa a cerutū consentimentulū nostru la împlinirea veniturilorū a Monastirilorū din Valahia și Moldavia ce apartenescū la acestū Sfîntū mormîntū, de către doi călugări, dar fiind-că strămoși boerilorū din aceste două țeri, aū cerutū prin raportulū lorū datū către Inalta nóstră Pórtă ca să se isgonescă popi greci ce se află în bisericile acestorū țeri și că, dacă se va ivi vre o întîrziere despre împlinirea veniturilorū a unora bisericī, să nu să pótă împlini prin trimitere de călugări din partea Patriarhului grecilorū din Constantinopole ca unele ce suntū clădite de voi, s'a pusū la cale, pe cândū și tu te aflaī în capitala nóstră, ca conformū cererī ce se făcuse, să se împlinescă aceste venituri de autoritățile locale.

Prin urmare îți poruncescū a te sili la îm-

plinirea, prin ce i se cuvine de ori-ce venituri ale bisericilor din Țȑra Romănescă ce depindă la sfântulă mormîntă și la înaintarealoră aici ca să se predea loculă competentă.

Pentru traducție fidelă Secretarulă de Turcesce Const. Canelopulo.

---

*Firmanulă pentru isgonirea călugărilor greci din țȑră.*

Alesule între Domni din némulă creștinescă Grigorie Ghica Prinț ală Valahi, fieți sfîrșitele bine, ajungîndă acestă ală meă înpă-rătescă fermană, cunoscută să 'ți fie, că după încetarea Evenimenteloră din Valahia, și Moldavia, fiindă că te ai orînduită Domnă ală Valahi, și pentru liniștea și odihna loculă, și a locuitoriloră, ai dată și tu, și cei alți cu tine veniți aici boeri o reclamație grecescă, prin care ați arătată, că în vremile domniloră greci, vre o cîți va călugări greci prin forță aă stăpănită Bisericele de acolo, și aă îndrăsnită la feluri de mișcări turburătoare, și neregulate.

Deci acesci călugări toți goninduse să se ducă într'altă parte, iar sumele hotărîte de la Bisericele Valahi la alte Biserici ce să află în păzita de Dumnezeu provincie a mea, Patriarhulă grecă să nu trimiță călugăr ca să adune aceste drepturi cîndă va urma vre o zăbavă, ci prin tacirulă seă să roge pe înalta pörtă,

și ia să poruncască Capu-chehaeli, și așa să se ia acele sume, și fiindu că saū făcutu propunere a se desființa încă și scólele ce aū clăditu. Domni greci prin care acesta să se rupă rădăcina turburătoareloru porniri, și acestea tóte suntū bazulū cei mai depline liniști și odihne și a locuitoriloru și a loculu, și merge conformū cu împrejurările de acumū, și trebuința vremi, pentru tóte acestea este împărătesc culū meu Consentimentū, și ca săși aibă tăria și prin înaltū alū meu fermanū într'adinsū saū scrisū acesta, și saū trimisū acoloa; îndată dar ce va ajunge după ascultarea și supunerea ce după tótă trebuința esci datorū ai da să pui în lucrare nestrămutatū cele întrînsulū poruncite, depărtîndute cu totulū și fiinduți frică de a urma înpotrivă, acesta să sci, și să fi supusū sacrulu meu semnū.

FINE.



10 lei